

**ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΠΑΤΡΑΣ (Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ)
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**«ΠΑΤΡΑ 2006: ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.
ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ.»**

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ: ΠΕΤΑΛΗ ΙΛΙΑΔΑ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΠΟΥΛΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΠΑΤΡΑ 2009

**ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΡΑΣ
(Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ)**

**ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ:

**ΠΑΤΡΑ 2006: ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.
ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ.**

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ: ΠΕΤΑΛΗ ΙΛΙΑΔΑ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΠΟΛΥΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΠΑΤΡΑ 2009

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγικό σημείωμα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	1
Πρόλογος.....	2

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ	3
--	---

ΟΛΗ Η ΕΥΡΩΠΗ ΜΙΑ ΠΟΛΗ.....	6
----------------------------	---

Ιστορικά στοιχεία

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΡΑΠΤΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ	8
---	---

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.....	9
--------------------------------------	---

Η ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ	9
-------------------------	---

ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ	11
--	----

ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ	19
---	----

ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΑ ΘΕΑΤΡΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ.....	21
---	----

ΕΡΓΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ.....	22
--	----

ΠΑΤΡΙΝΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ:ΙΣΤΟΡΙΑ-ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ-ΧΟΡΟΙ.....	23
---	----

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ	25
-----------------------------	----

«ΟΤΙ ΔΕΝ ΚΑΗΚΕ».....	27
----------------------	----

Πάτρα Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 2006

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ.....	28
--	----

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ.....	31
-------------------	----

ΧΟΡΗΓΟΙ.....	33
--------------	----

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ	34
-----------------	----

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ.....	34
--	----

Πολιτιστικές - Οικονομικές - Κοινωνικές επιπτώσεις

ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ	37
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ	42
ΑΝΑΛΥΣΗ SWOT	44
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ	44
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ.....	44
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ	45
ΠΙΝΑΚΑΣ SWOT.....	46
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ	47
Αναλυτικό Πρόγραμμα Πολιτιστικής	
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ.....	51
Ευχαριστίες.....	81
Βιβλιογραφία	82

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στα πλαίσια της ολοκλήρωσης των σπουδών μου στο Α.Τ.Ε.Ι. της Πάτρας προσπάθησα να καταγράψω και να αναλύσω την έννοια της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας, ιδιαίτερα της Πάτρας που ήταν Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης το 2006. Μέσω των δεδομένων και των πληροφοριών που σύλλεξα ανέλυσα τις επιπτώσεις του θεσμού στην οικονομία, στην κοινωνία και στον πολιτισμό της Πάτρας και γενικά της ευρύτερης περιοχής.

Για την εύρεση των πληροφοριών αυτών όμως αντιμετώπισα πολλές δυσχέρειες λόγω της έλλειψης δεδομένων περί του συγκεκριμένου θέματος. Επίσης, είχα καθυστέρηση στην ολοκλήρωση της εργασίας λόγω των καταλήψεων που υπήρξαν.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η εργασία αυτή είχε ως επίκεντρο τον θεσμό της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας και ειδικότερα της Πάτρας που ήταν Πολιτιστική Πρωτεύουσα το 2006, ιδιαίτερη βαρύτητα δόθηκε στις επιπτώσεις στην οικονομία, στην κοινωνία και στον πολιτισμό.

Αναλυτικότερα, στο πρώτο κεφάλαιο τονίζεται η έννοια της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης που συνελήφθη στις 23 Ιουνίου του 1985. Επίσης, αναφέρονται με πίνακα οι Πολιτιστικές Πρωτεύουσες από το 1985 ως το 2009 και το πρόγραμμα «Όλη η Ευρώπη μια πόλη» που δημιουργήθηκε μέσα στα πλαίσια της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας.

Στο δεύτερο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στην ιστορία της Πάτρας από την αρχαιότητα ως και σήμερα καθώς και στα σημαντικότερα αξιοθέατα-σημεία της πόλης. Επίσης θεωρήσαμε σωστό να αναλύσουμε το καρναβάλι γιατί είναι αναπόσπαστο κομμάτι της πόλης και του πολιτισμού της.

Στο τρίτο κεφάλαιο ασχολούμαστε με την Πάτρα ως Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης και συγκεκριμένα αναφέρονται οι συντελεστές, οι χορηγοί και το πρόγραμμα των εκδηλώσεων.

Στο τέταρτο κεφάλαιο γίνεται σύγκριση της οργάνωσης του θεσμού της Πολιτιστικής με άλλες πόλεις που ήταν φορείς του θεσμού ή που θα είναι στο μέλλον με την Πάτρα. Επίσης, αναλύονται οι επιπτώσεις που δημιουργήθηκαν μετά το τέλος της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης το 2006 στην οικονομία, στην κοινωνία και στον πολιτισμό της πόλης.

Τέλος, στο πέμπτο κεφάλαιο υπάρχει το αναλυτικό πρόγραμμα της Πάτρας ως Πολιτιστικής Πρωτεύουσας το 2006.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης είναι μια πόλη που ορίζεται από την Ευρωπαϊκή ένωση για περίοδο ενός χρόνου στη διάρκεια του οποίου της δίνεται η ευκαιρία να επιδείξει την πολιτιστική της ζωή και την πολιτιστική της ανάπτυξη. Η έννοια της Ευρωπαϊκής Πολιτιστικής Πόλης συνελήφθη ως ένας τρόπος αλληλοπροσέγγισης των Ευρωπαίων κατοίκων και ξεκίνησε στις 13 Ιουνίου 1985 από το Συμβούλιο Υπουργών με πρωτοβουλία της Ελληνίδας Υπουργού Πολιτισμού Μελίνας Μερκούρη. Κάθε πόλη καταρτίζει ένα πρόγραμμα πολιτιστικών εκδηλώσεων προβάλλοντας την ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά της.

Οι Ευρωπαϊκές Πόλεις Πολιτισμού ορίζονταν επί διακυβερνητικής βάσης μέχρι το 2004. Δηλαδή ως τον Ιούνιο του 2004 οι Ευρωπαϊκές Πολιτιστικές πρωτεύουσες επιλέγονταν με ομοφωνία από τα κράτη μέλη. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χορηγούσε κάθε χρόνο επιδότηση στην επιλεγμένη πόλη. Από τότε και μετά η Ευρωπαϊκή Πολιτιστική Πρωτεύουσα ορίζεται κάθε χρόνο με σύσταση της Επιτροπής, η οποία λαμβάνει υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και μιας επιτροπής επιλογής αποτελούμενης από επτά προσωπικότητες του πολιτιστικού τομέα.

Θα πρέπει να αναφερθεί ότι το 1990 οι Υπουργοί Πολιτισμού δημιούργησαν τον 'Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό μήνα'. Το γεγονός αυτό είναι παρόμοιο με την Ευρωπαϊκή Πολιτιστική Πρωτεύουσα αλλά διαρκεί λιγότερο και απευθύνεται συγκεκριμένα σε χώρες της ανατολικής και κεντρικής Ευρώπης. Η Επιτροπή παραχωρεί μια επιδότηση για τον Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Μήνα κάθε χρόνο.

Από το 1991, οι οργανωτές των διαφορετικών Ευρωπαϊκών Πόλεων Πολιτισμού δημιούργησαν ένα δίκτυο που καθιστούσε δυνατή την ανταλλαγή και διασπορά των πληροφοριών, ακόμα και στους οργανωτές των μελλοντικών γεγονότων. Το δίκτυο αυτό εκτέλεσε επίσης το 1994 μία μελέτη για τον αντίκτυπο της Ευρωπαϊκής Πόλης Πολιτισμού από την δημιουργία της.

Το 1999 η Ευρωπαϊκή Πόλη Πολιτισμού μετονομάστηκε σε Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης, και χρηματοδοτείται πια από το πρόγραμμα Πολιτισμού 2000. Για το έτος 2005 Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης ήταν η πόλη Κόρκ στην Ιρλανδία.

Σύμφωνα με μελλοντικούς σχεδιασμούς τουλάχιστον μέχρι το 2019 κάθε χρόνο θα ορίζονται δύο Πολιτιστικές Πρωτεύουσες της Ευρώπης και κάθε κράτος θα έχει την ευκαιρία να φιλοξενήσει με τη σειρά του το γεγονός.

Ακολουθεί πίνακας όπου αναφέρονται οι Ευρωπαϊκές Πολιτιστικές Πρωτεύουσες από το 1985-2009.

ΕΤΟΣ	ΠΟΛΕΙΣ
1985	Αθήνα
1986	Φλωρεντία
1987	Άμστερνταμ
1988	Βερολίνο
1989	Παρίσι
1990	Γλασκόβη
1991	Δουβλίνο
1992	Μαδρίτη
1993	Αμβέρσα
1994	Λισσαβόνα
1995	Λουξεμβούργο
1996	Κοπεγχάγη
1997	Θεσσαλονίκη
1998	Στοκχόλμη
1999	Βαϊμάρη
2000	Επιλέχτηκαν, κατ' εξαίρεση, εννέα πόλεις: Αβινιόν, Μπέργκεν, Μπολόνια, Βρυξέλλες, Κρακοβία, Ελσίνκι, Πράγα, Ρέικιαβικ και Σαιντ Ζακ ντε Κομποστέλ
2001	Ρότερνταμ και Πόρτο
2002	Μπριζ και Σαλαμάνκα
2003	Γκρατς
2004	Ζεν και Λιλ
2005	Κορκ (βλ. Α5-428/2001)
2006	Πάτρα (βλ. Συμβούλιο Πολιτισμού της 6ης Μαΐου 2003)
2007	Λουξεμβούργο και Σιμπίου (Ρουμανία)
2008	Λίβερπουλ και Στάβανγκερ (Νορβηγία)
2009	Βίλβιους (Λιθουανία), Λίντζ (Αυστρία)

ΟΛΗ Η ΕΥΡΩΠΗ ΜΙΑ ΠΟΛΗ

Η μεγάλη πρόκληση για την Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν και είναι να προωθή την πολυμορφία των πολιτισμών της, έναν από τους πιο μεγάλους πλούτους της, αλλά και τα κοινά στοιχεία αυτών των πολιτισμών για την ενίσχυση της κοινής πολιτιστικής κληρονομιάς και την εδραίωση του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Το «ευρωπαϊκό πολιτιστικό μοντέλο» βασίζεται στο σεβασμό της πολιτιστικής έκφρασης κάθε λαού και τις ανταλλαγές, τις συνεργασίες που τροφοδοτούν και εμπλουτίζουν κάθε πολιτισμό.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, ο θεσμός της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης, έχει ως στόχο την ανάδειξη του πολιτισμού της κάθε χώρας ώστε να είναι προσβάσιμος στο ευρωπαϊκό κοινό αλλά και τη δημιουργία αίσθησης κοινού ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Πάνω σε αυτά στηρίζεται το πρόγραμμα «Όλη η Ευρώπη μια πόλη», το οποίο έχει ως στόχο να επιτευχθεί η ουσιαστική αλληλογνωριμία των ευρωπαϊών πολιτών μέσω της προσέγγισης της πολιτισμικής διαφορετικότητας καθεμιάς από τις χώρες- μέλη, αλλά και τις χώρες της διεύρυνσης και του ευρύτερου ευρωπαϊκού χώρου.

Το πρόγραμμα «Όλη η Ευρώπη μια πόλη» έλαβε χώρα την περίοδο 10- 30 Σεπτεμβρίου 2006. Τέσσερις μεγάλες πλατείες και κτιριακά συγκροτήματα της Πάτρας, στην καρδιά και των τεσσάρων Δημοτικών Διαμερισμάτων, διαμορφώθηκαν ανάλογα και φιλοξένησαν μια ομάδα χωρών (6- 8 χώρες) προκειμένου να φέρουν σε επαφή τους πολίτες και τους επισκέπτες της πόλης μας με τις άλλες γειτονιές της Ευρώπης. Ειδικές διαδρομές ένωσαν τις πλατείες της Πάτρας δίνοντας την αίσθηση μιας διαδρομής στην πόλη και τον ευρωπαϊκό πολιτισμό, διευκολύνοντας και τις περιηγήσεις των τουριστών και επισκεπτών στην πόλη μας. Παράλληλα, προσφέρθηκε μια μοναδική ευκαιρία τουριστικής και πολιτιστικής προβολής των χωρών που φιλοξενήθηκαν.

Το πρόγραμμα έλαβε τη μορφή ανοιχτών συναντήσεων του λαϊκού πολιτισμού, του πολιτισμού της καθημερινότητας. Η Παραδοσιακή Μουσική, τα Θεάματα Δρόμου, η Ζωγραφική, η Γλυπτική με φυσικά υλικά, η Μαγειρική, η Επιχειρηματικότητα, η Λαογραφία, τα Παραδοσιακά Επαγγέλματα, κ.λπ. είναι κάποια από τα θέματα που περιλάμβανε το πρόγραμμα.

Ταυτόχρονα με την παρουσίαση των εκδηλώσεων που ήρθαν από τις ευρωπαϊκές χώρες, διοργανώθηκαν γιορτές παρουσίασης δημιουργών από την Πάτρα και την Περιφέρεια της Δυτικής Ελλάδας στα αντίστοιχα θεματικά πεδία. Είναι σαφές ότι καταξιωμένοι καλλιτέχνες και επαγγελματίες που δρουν στα παραπάνω πεδία αφορούν στο Κεντρικό Καλλιτεχνικό Πρόγραμμα και όχι στο «Όλη η Ευρώπη μια πόλη».

Το πρόγραμμα «Όλη η Ευρώπη μια πόλη» είναι το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας ουσιαστικού διαλόγου με την κοινωνία. Ειδικότερα, για τη χάραξη και υλοποίηση του προγράμματος εμπλέκονταν άμεσα τα τέσσερα Δημοτικά Διαμερίσματα της Πάτρας ενώ ιδιαίτερα σημαντική θεωρούνταν η συμβολή των ξένων πρεσβειών στην Ελλάδα, οι οποίες είχαν επιδείξει ευαισθησία για το πρόγραμμα.

Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι το πρόγραμμα στηριζόταν ουσιαστικά στην ενεργή συμμετοχή των πολιτών της Πάτρας, της Ελλάδας αλλά και του εξωτερικού. Ερασιτεχνικά σχήματα και απλοί πολίτες έδιναν πνοή σε αυτό το πρόγραμμα που γινόταν από τους πολίτες για τους πολίτες. Πάνω σε αυτή την αξία αρθρώνεται και το πρόγραμμα του εθελοντισμού που καλεί τους πολίτες να συμμετέχουν και να γίνουν κι αυτοί κομμάτι της εμπειρίας της φιλοξενίας της Ευρώπης στις γειτονίες μας.

Στο κεφάλαιο αυτό θα αναφέρουμε τα ιστορικά στοιχεία της Πάτρας από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα και τα οποία συντέλεσαν ώστε να επιλεγεί ως Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης το 2006.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΡΑΠΤΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Η ιστορία της Πάτρας ξεκίνησε από τους Αχαιούς της Σπάρτης, με επικεφαλής τον

Πρευγένη και το γιο του Πατρέα που εκδιώχθηκαν από τους Δωριείς, κατά την κάθοδο τους στην Πελοπόννησο τον 11ο αι. π.Χ., δηλαδή στο τέλος της μυκηναϊκής εποχής.

Ο Πρευγένης με τον Πατρέα, όταν έφθασαν εδώ, συνένωσαν τρεις ιωνικές πολιτείες, την Αρόη, τη Μεσάτη και την 'Ανθεια, και με κέντρο την Αρόη ίδρυσαν μία νέα πόλη, τις Πάτρες, που έλαβε το όνομά της από τον Πατρέα. Ήταν δε σε πληθυντικό αριθμό λόγω της συνένωσης πολλών οικισμών. Από τις τρεις αυτές πολιτείες, παλαιότερη ήταν η Αρόη.

Μετά τη μυκηναϊκή εποχή η Πάτρα, βρισκόμενη στην περιφέρεια του ελληνικού χώρου και μακριά από τα μεγάλα κέντρα της εποχής, Αθήνα, Σπάρτη, Κόρινθο, Χαλκίδα, κλπ., δεν παίζει κανένα ουσιαστικό ρόλο στα μεγάλα γεγονότα και στις πολιτικές εξελίξεις που συμβαίνουν στην υπόλοιπη Ελλάδα. Δεν στέλνει αποικίες, δε λαβαίνει ενεργό μέρος στους Περσικούς Πολέμους και στον Πελοποννησιακό Πόλεμο, αλλά ούτε και στις πολεμικές συγκρούσεις του 4ου αι. π.Χ. Η πρωτοβουλία των κινήσεων όλο αυτό το διάστημα ανήκει στην Ανατολική Αχαΐα. Αντιθέτως από το 280 π.Χ. και έκτοτε, η πρωτοβουλία των πολιτικών κινήσεων για πρώτη φορά μεταφέρεται στη Δ. Αχαΐα. Αργότερα και μετά τη ρωμαϊκή κατάκτηση της Ελλάδας το 146 π.Χ. και την κατάκτηση της Κορίνθου, η Πάτρα παίζει ουσιαστικό πλέον ρόλο, μια και ιδρύεται από τον Αύγουστο ρωμαϊκή αποικία.

Η περιθωριοποίηση, από πολιτική άποψη της Πάτρας, στις προ του 146 π.Χ. περιόδους, φαίνεται, ότι στάθηκε η αιτία, ώστε γεγονότα τοπικής εμβέλειας να μη καταγραφούν από τους αρχαίους ιστορικούς, παρά μόνον όσα συνδέθηκαν με μία από τις μεγάλες πόλεις της εποχής. Έτσι γνωρίζουμε, ότι, αν και δε συμμετείχε στον Πελοποννησιακό Πόλεμο (431- 404 π.Χ.), ο Αλκιβιάδης πρότεινε στους Πατρείς να κατασκευάσουν μακρά τείχη, για να συνδέσουν την περί την ακρόπολη πόλη με το λιμάνι.

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Την παλαιοχριστιανική και πρωτοβυζαντινή περίοδο (4ος-6ος αι. μ.Χ.), ιδρύονται πάλι νέες βιοτεχνίες. Η πόλη έχει περιοριστεί κοντά στο κάστρο. Στα μέσα του 9ου αι. μ.Χ. γνωρίζουμε από την παράδοση της πλούσιας Δανηλίδος ότι η Πάτρα ακμάζει. Έκτοτε ακολουθεί τις τύχες του βυζαντινού κράτους. Από το 13ο αι. και έπειτα αλλάζει ιδιοκτησία, με σημαντικότερους σταθμούς της πορείας αυτής, την περίοδο από το 1266 ως το 1430.

Μετά την απελευθέρωση η Πάτρα αναπτύσσεται λόγω του λιμανιού της και του εμπορίου που διεξάγεται σε αυτό. Η καλλιτεχνική και πνευματική ζωή είναι έντονη. Αναπτύσσεται και η μεγάλη βιομηχανία με αποτέλεσμα την εντυπωσιακή αύξηση του πληθυσμού της. Σήμερα η Πάτρα είναι μια από τις σπουδαιότερες πόλεις της Ελλάδας και το λιμάνι παίζει σπουδαίο ρόλο στην ανάπτυξή της.

Η ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Η πόλη της Πάτρας βρίσκεται στο κέντρο ενός νοητού τριγώνου που τις άκρες του καταλαμβάνουν τρεις πόλεις με τεράστια αρχαιολογική σημασία: οι Δελφοί στα Βόρεια, η Επίδαυρος στα Νοτιοανατολικά και η Ολυμπία στα Νοτιοδυτικά. Η παραθαλάσσια τοποθεσία της πόλης είναι στρατηγικής σημασίας για την

Πάτρα, μιας και βρίσκεται ανάμεσα στο Παναχαϊκό και τον Πατραϊκό Κόλπο, ο οποίος ενώνει την πόλη με τις ακτές της Αιτωλοακαρνανίας και τα Ιόνια νησιά. Επίσης, η Πάτρα, η τρίτη μεγαλύτερη πόλη της Ελλάδας, ήταν πάντα ο δρόμος προς την Ευρώπη, η πύλη προς τη δύση, η δίοδος εμπορικής επικοινωνίας από και προς τα λιμάνια της Ιταλίας, της Μασσαλίας και της Αγγλίας.

Η Πάτρα είναι μία πόλη που εκτιμάται να προϋπάρχει του Πελοποννησιακού πολέμου, ο οποίος έλαβε

χώρα το 431 π.Χ. Κατά την Ρωμαϊκή περίοδο, αυτοκράτορες όπως ο Τιβέριος, ο Νέρωνας και ο Αδριανός επέτρεψαν στην Πάτρα να διατηρήσει πολλά από τα προνόμιά της, με αποτέλεσμα η πόλη να γνωρίσει μέρες δόξας και ευημερίας.

Το 1821, η Πάτρα ήταν μία από τις πρώτες πόλεις που κήρυξαν τον πόλεμο ενάντια στον Τουρκικό ζυγό και δυστυχώς, εξ' αιτίας της στρατηγικής σημασίας της πόλης κατά την περίοδο αυτή, καταστράφηκε σχεδόν ολοσχερώς.

Τον 19ο αιώνα, η Πάτρα γνώρισε εντυπωσιακή εμπορική και οικονομική ανάπτυξη χάρη στο λιμάνι της. Η πόλη είχε ανακτήσει τον ιστορικό, οικονομικό και πολιτιστικό σημαίνοντα ρόλο του παρελθόντος και για ακόμα μία φορά έγινε ο ιδανικός τόπος για την ανταλλαγή πρωτοποριακών ιδεών και για τη φιλοξενία καλλιτεχνικών δημιουργιών.

Σήμερα, η Πάτρα είναι μια κοσμοπολίτικη πόλη και παραμένει τόπος στον οποίο ανθίζουν νέες ιδέες, πρωτοποριακές αντιλήψεις και avant-garde κινήματα. Όντας η Μητρόπολη της Δυτικής Ελλάδος, η πόλη επικοινωνεί με την υπόλοιπη χώρα μέσω ενός ανεπτυγμένου δικτύου μέσων μεταφοράς. Η μεγαλύτερη καλωδιακή γέφυρα της Ευρώπης είναι αυτή που ενώνει την πόλη της Πάτρας με την Κεντρική και Βόρεια ηπειρωτική Ελλάδα.

Το Πανεπιστήμιο και το ΑΤΕΙ της Πάτρας παρέχει κάθε απαιτούμενη προϋπόθεση για την ανάπτυξη επιστημονικών και καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων. Η πληθώρα φοιτητών του Πανεπιστημίου και του ΑΤΕΙ που ζουν στην πόλη της Πάτρας γεμίζουν με ζωή και νιότη τις αρτηρίες της.

Η Πάτρα ήταν πάντα μια πόλη ευνοημένη από την Ιστορία και τη Γεωγραφία. Όπως έχει αποδειχτεί και από την ροή της ιστορίας, η Πάτρα έχει τη δυνατότητα να εκτιμάει και να υιοθετεί την πολιτισμική διαφορετικότητα.

Την χρονιά του 2006 έγινε το σημείο αναφοράς για την ανάπτυξη της πόλης στον 21ο αιώνα και η κινητήρια δύναμη προς την Ευρωπαϊκή ενοποίηση, χρησιμοποιώντας την Κοινή μας Γλώσσα, τον Πολιτισμό!

ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ ΕΙΝΑΙ:

Η Πλατεία Βασιλέως Γεωργίου Α'

Είναι η κεντρικότερη πλατεία της πόλης. Πριν ονομαζόταν Καλαμογάρτη, επειδή εκεί βρισκόταν η οικία του Καλαμογάρτη. Επίσημη ονομασία της ήταν Όθωνος. Μετά το 1862 ονομαζόταν Εθνική. Όταν, όμως, στο βασιλικό θρόνο ήταν το 1863 ο Γεώργιος Α΄ πήρε το όνομά του. Το 1902 πήρε τη σημερινή μορφή, καθώς ισοπεδώθηκε και δενδροφυτεύτηκε. Ήταν χώρος που γίνονταν εθνικοί χοροί, υπαίθριες συγκεντρώσεις, κυρίως πολιτικού ενδιαφέροντος. Ήταν η πλατεία με τα κέντρα και τα καφενεία. Από το 1875 υπήρχαν τα σιντριβάνια τα οποία στοίχισαν 70.000δρχ το ένα. Υπέρογκο ποσό με τις οικονομικές δυνατότητες της τότε Ελλάδας και Πάτρας. Ήταν η πλατεία του πολιτικού και πολιτιστικού γίνεσθαι της πόλης, ο χώρος που φιλοξενούνταν οι πιο σημαντικές δραστηριότητες.

Στα καφενεία της πλατείας τραγουδούσαν Ιταλοί αοιδοί. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι συναυλίες όπερας τελούνταν στο θέατρο της πλατείας Γεωργίου, το γνωστό θέατρο «Απόλλων». Η σημερινή πλατεία Γεωργίου εξακολουθεί να αποτελεί την πλατεία των πολιτικών συναντήσεων, των συλλαλητηρίων, των πολιτιστικών δρωμένων και κυρίως η πλατεία των καρναβαλικών εκδηλώσεων.

Η Πλατεία Όλγας

Η πλατεία που φέρει το όνομα της γυναίκας του βασιλιά Γεωργίου Α΄, Όλγας. Λεγόταν πλατεία Ομονοίας. Θα πρέπει να αναφέρουμε ότι σ' αυτή την πλατεία έπαιζε ως παιδί ο Κωστής Παλαμάς, καθώς η οικία του βρισκόταν λίγο πιο πάνω επί της Κορίνθου, στη διασταύρωση με την Κολοκοτρώνη. Σύμφωνα με το αρχικό πολεοδομικό σχέδιο προοριζόταν για αγορά δημητριακών, κατόπιν όμως δενδροφυτεύθηκε και ονομάστηκε «Της βασίλισσας το περιβόλι». Σήμερα αυτή η πλατεία έχει μετονομασθεί σε πλατεία «Εθνικής Αντίστασης».

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη

Από τις μεγαλύτερες της χώρας. Περιλαμβάνει χιλιάδες βιβλία -ορισμένα, ιδιαίτερα μεγάλης αξίας-, αρχείο Πατρινών εφημερίδων, ιστορικά έγγραφα, πινακοθήκη, γκραβούρες και φωτογραφικό υλικό.

Το Ρωμαϊκό Ωδείο

Στην πλατεία Αγίου Γεωργίου (25ης Μαρτίου). Οικοδομήθηκε λίγο νωρίτερα από το ωδείο Ηρώδου του Αττικού, δηλαδή πριν από το 161 μ.Χ., και είναι μικρότερων διαστάσεων από εκείνο. Η ορχήστρα είναι πλακόστρωτη και χωρίζεται με ημικυκλικό θωράκιο από το κοίλο. Μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο πραγματοποιήθηκαν επισκευή και αναμαρμάρωση του θεάτρου. Σήμερα διατίθεται για πολιτιστικές εκδηλώσεις (Διεθνές Φεστιβάλ Πάτρας).

Το Ρωμαϊκό Αμφιθέατρο

Κοντά στο Αρχαίο Ωδείο ήρθαν στο φως ερείπια αμφιθέατρου πιθανόν του 1ου μ.Χ αιώνα. Μαζί με το συνεχόμενο Αρχαίο Ωδείο θα αποτελέσουν ένα ενιαίο σύνολο μεγάλης αρχαιολογικής αξίας.

Το Φρούριο Πατρών

Χτίστηκε κατά το β' μισό του βου αι. μ.Χ., επάνω στα ερείπια αρχαίας ακρόπολης. Παρέμεινε σε αδιάκοπη χρήση για την άμυνα της πόλης, αλλά και ως διοικητικό και στρατιωτικό κέντρο μέχρι το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Αποτελείται από έναν τριγωνικό εξωτερικό περίβολο, ενισχυμένο με πύργους και προμαχώνες, που προστατευόταν αρχικά από βαθιά τάφρο, και έναν εσωτερικό περίβολο, που επίσης περιβάλλεται από τάφρο. Στο κάστρο διακρίνονται διάφορες οικοδομικές φάσεις. Η αρχική βυζαντινή οχύρωση είναι σήμερα ορατή κυρίως στο βόρειο τείχος. Μεταξύ άλλων, θα δείτε ενσωματωμένο οικοδομικό υλικό από τους ναούς της Άρτεμης (Λαφρίας) και της Αθηνάς (Παναχαΐδος), αρχιτεκτονικά λείψανα από προχριστιανικά οικοδομήματα, καθώς και αρχιτεκτονικά μέλη χριστιανικών ναών και κτισμάτων. Από το κάστρο έχετε θαυμάσια θέα στην πόλη και το λιμάνι της. Στο υπαίθριο θέατρο του φρουρίου Πατρών πραγματοποιούνται, τους καλοκαιρινούς μήνες, θεατρικές, χορευτικές παραστάσεις και συναυλίες.

Το Ρωμαϊκό Υδραγωγείο

Οι Ρωμαίοι κατασκεύασαν μια μεγάλη δεξαμενή νερού στις πηγές του Ρωμανού, από όπου ξεκινά ο χείμαρρος του Διακονιάρη. Στις πηγές του Ρωμανού λατρεύονταν οι Νύμφες.

Το Βόρειο Νεκροταφείο

Ρωμαϊκό ναόσχημο ταφικό κτίριο (τέλη 1ου-τέλη 2ου αι.). Γύρω από το μνημείο, που άλλαξε χρήση στους Νεότερους Χρόνους, βρέθηκαν κεραμοσκεπείς τάφοι Ελληνιστικής και Ρωμαϊκής Περιόδου.

Η Εκκλησία του Αγίου Ανδρέα

Πολιούχου της Πάτρας. Βρίσκεται δίπλα στο μεγαλοπρεπέστατο και πολυτελέστατο ναό - θεμελιώθηκε το 1908 από το Γεώργιο τον Α' - σώζεται ο 'παλαιός Άγιος Ανδρέας', βασιλική του αρχιτέκτονα Λύσανδρου Καυταντζόγλου (1836-1843). Στη νότια πλευρά της βρίσκεται η είσοδος του αγιάσματος του Αγίου Ανδρέα. Στην εκκλησία του Αγίου Ανδρέα φυλάσσονται τμήμα από το σταυρό στον οποίο μαρτύρησε ο Απόστολος και η κάρα του.

Πηγή Δήμητρας: Το σημερινό πηγάδι του Αγ. Ανδρέα παραπλεύρως του παλαιού Ι. Ναού, το οποίο άλλοτε ήταν πηγή της θεάς Δήμητρας που λειτουργούσε και σαν μαντείο.

Η Εκκλησία του Παντοκράτορα

Έχει κατασκευαστεί με χάλκινους τρούλους. Ο αρχικός ναός ο οποίος χτίστηκε γύρω στο 900, στη θέση αρχαίου ναού του Ολύμπιου Δία, μετατράπηκε επί Τουρκοκρατίας σε τζαμί. Το 1828 χρησιμοποιήθηκε ως νοσοκομείο για τους στρατιώτες του Μεζόν. Ο σημερινός ναός - υπήρξε ο πρώτος καθεδρικός ναός της Πάτρας, ο οποίος χτίστηκε μετά την Απελευθέρωση.

Το Παλαιό Δημοτικό Νοσοκομείο

Νεοκλασικό του Δανού αρχιτέκτονα Χάνσεν. Λειτουργήσε ως νοσοκομείο από το 1872 ως το 1973. Από το 1991 αποτελεί Πολιτιστικό Πολύκεντρο. Εκεί έχουν γίνει αρκετές πολιτιστικές εκδηλώσεις, όπως θέατρο σκιών και άλλες.

Η Πλατεία Τριών Συμμάχων

Η συγκεκριμένη πλατεία φέρει το όνομα των Τριών Συμμαχικών Δυνάμεων με την Ελλάδα στον αγώνα για την απελευθέρωση. Αυτές οι δυνάμεις ήταν η Αγγλία, η Γαλλία και η Ρωσία. Πριν η πλατεία λεγόταν πλατεία Τελωνείου, επειδή εκεί κοντά βρισκόταν το τελωνείο.

Το Ρολόι: Διακοσμημένο με λουλούδια, στο λιμάνι, χαρακτηριστικό σημείο συνάντησης στην Πάτρα.

Οι Γραφικές Σκάλες

Υπάρχουν αρκετές σκάλες στην Πάτρα κάποιες από αυτές είναι οι σκάλες της Γεροκωστοπούλου, Αγίου Νικολάου και Ψηλά Αλώνια που κοσμούν την πόλη.

Τα Ψηλά Αλώνια

Υπήρξε η καλύτερη πλατεία της πόλης. Ήταν γήλοφος με πλάτωμα. Η περιοχή από τα Ψηλά Αλώνια μέχρι το ναό της Αγίας Αικατερίνης, ονομαζόταν «Ελληνικό», λόγω της πληθώρας των αρχαιολογικών ευρημάτων. Το 1857 άρχισε ισοπέδωση μέρους της πλατείας και ολοκληρώθηκε το 1881 από το δήμαρχο Βεν. Ρούφο από τον οποίο πήρε τότε και το όνομά της. Πριν λεγόταν πλατείας Άρτας. Υπήρχαν 5 βρύσες στην πλατεία. Το 1883 κατασκευάστηκε εξέδρα για μουσική. Στο κάτω μέρος της υπήρχαν κρεοπωλεία. Το 1821 οι Τούρκοι καταδίωξαν τους Έλληνες μέχρι το ύψος της πλατείας. Το 1944 στην πλατεία αυτή απαγχονίστηκαν αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής. Στις 20-3-1923 έγινε τελετή αποκαλυπτηρίων του χάλκινου ανδριάντος του μητροπολίτη Παλαιών Γερμανού και στις 24-3-1953 της προτομής του Κωστή Παλαμά.

Το Δασύλλιο

«Μπαλκόνι» της Πάτρας, στο ψηλότερο σημείο της πόλης, με πεύκα και χώρο αναψυχής. Η θέα από εκεί είναι εκπληκτική.

Υης Γλαύκος

Το πρώτο υδροηλεκτρικό εργοστάσιο της Ελλάδος, λειτουργεί από το 1927 ως δημοτική επιχείρηση. Σήμερα ανήκει στη ΔΕΗ η οποία έχει δημιουργήσει Μουσείο της ιστορίας του σταθμού. Βρίσκεται στην ομώνυμη περιοχή, 8 χλμ. νοτιοανατολικά του κέντρου της Πάτρας.

Το Σπίτι του Κωστή Παλαμά

Διατηρητέο κτίριο επί της οδού Κορίνθου 241 στο κέντρο της πόλης, όπου γεννήθηκε ο Κωστής Παλαμάς και η Ιταλίδα πεζογράφος Ματθίλδη Σεράο.

Το Οινοποιείο της Εταιρείας «Αγία Κλάους»

Στο χωριό Πετρωτό, 8 χλμ. Ν.Α. Ιδρύθηκε το 1854 από το βαυαρό Γουσταύο Κλάους και από το 1920 διευθύνεται από την οικογένεια Αντωνοπούλου. Είναι χτισμένο σε ειδυλλιακή τοποθεσία, 'ακρόπολη της Πάτρας', σε τρία επίπεδα και σε έκταση μεγαλύτερη από 11.000 τετραγωνικά μέτρα. Όλες οι εγκαταστάσεις της εταιρείας, ακόμη και οι νεότερες, διατηρούν τα στοιχεία της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής. Στην είσοδο δεσπόζουν εντυπωσιακοί πύργοι (όπου κατοικούν ακόμη οι απόγονοι των συνεργατών της εταιρείας). Στο κτίριο όπου βρίσκεται ο χώρος υποδοχής των επισκεπτών θα δείτε το γραφείο του ιδρυτή, με πολλές παλαιές φωτογραφίες, συνταγές κρασιών (μαυροδάφνης κ.ά.), βραβεία, διπλώματα και μετάλλια από διεθνείς τιμητικές διακρίσεις της εταιρείας.

Επίσης, στο χώρο αυτό γίνεται γευστική δοκιμή και πωλούνται κρασιά. Μέσα σε θαυμάσιο κήπο θα δείτε ιδιωτική έπαυλη, εκκλησία, συνεδριακό κέντρο, εκθεσιακό χώρο, τα γραφεία της διοίκησης, το παλιό οινοποιείο, το παλιό και το νέο εμφιαλωτήριο, τους αμπελώνες και το παλαιότερο κτίριο των εγκαταστάσεων με το «Αυτοκρατορικό Κελάρι». Εδώ διατηρούνται βαρέλια με ξυλόγλυπτες παραστάσεις, καθώς και βαρέλια για την παραγωγή της μαυροδάφνης. Ο Γουσταύος Κλάους ονόμασε το κρασί που πρωτοπαρήγαγε το 1873 μαυροδάφνη, για να τιμήσει την αρραβωνιαστικιά του, Δάφνη, μια όμορφη μελαχρινή Ελληνίδα, που πέθανε σε νεαρή ηλικία. Οι χώροι του οινοποιείου είναι ανοιχτοί για το κοινό, ορισμένες ώρες, όλο το χρόνο.

Η Μονή Γηροκομείου

Αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου, από τις παλαιότερες της Πελοποννήσου, ιδρύθηκε τον 10ο αιώνα μ.Χ. ,στη διαδρομή προς το χωριό Ρωμανός. Είναι προφανές ότι η Μονή διατηρούσε γηροκομείο κατά την Βυζαντινή περίοδο (από εκεί προέρχεται και το όνομα). Χτίστηκε πάνω στα ερείπια του Αρχαίου Ναού της θεάς Αρτέμιδος γι' αυτό και το καθολικό της Μονής είναι αφιερωμένο στον Άγιο Αρτέμιο.

Η Εκκλησιά του Αγίου Κωνσταντίνου

Βρίσκεται κοντά στο χωριό Σαραβάλι. Κατά την παράδοση, το 1425 έμεινε εδώ ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος. Κάθε χρόνο στη γιορτή του Αγίου γίνεται ξεχωριστό πανηγύρι.

Αρχαιολογικό

Περιλαμβάνει γλυπτά, ταφικά σύνολα από κλασικά και ελληνοιστικά νεκροταφεία και άλλα ευρήματα από τις ανασκαφικές έρευνες στην περιοχή.

Εθνολογικό – Ιστορικό

Στεγάζεται στον 6ο όροφο του Μεγάρου Λόγου και Τέχνης (πλατεία Βασιλέως Γεωργίου Α'). Περιλαμβάνει γκραβούρες, πίνακες, χειρόγραφα, στολές, όπλα, μετάλλια και λάφυρα.

Τύπου

Είναι στο κτίριο της Ένωσης Συντακτών Πελοποννήσου, Ηπείρου και Νήσων. Περιλαμβάνει ιστορικά έγγραφα, παλαιούς χάρτες, Πατρινές εφημερίδες και περιοδικά, σπάνια βιβλία, γκραβούρες, πορτρέτα αγωνιστών του 1821 κ.ά.

Κάστρο Πάτρας

Το Κάστρο οικοδομήθηκε την εποχή του Βυζαντίου, επί Αυτοκράτορος Ιουστινιανού, το 2ο μισό του 6ου μΧ και περικλείει χώρο έκτασης 22.725τμ. Από της κτίσεως του έως το 1828 χρησιμοποιήθηκε αδιάκοπα για την άμυνα της πόλης. Πέρα από αρχαιολογικός χώρος, στο Κάστρο λειτουργεί και λυόμενο θεατράκι (640 θέσεων).

Αγγλικανική Εκκλησία

Η Αγγλικανική εκκλησία που χτίστηκε το 1878 αιώνα σε οικόπεδο που παραχώρησε η Ελληνική Κυβέρνηση στην πλούσια Αγγλική παροικία της Πάτρας με χρήματα της οποία οικοδομήθηκε αποτελεί ένα εξαιρετικό δείγμα αγγλικανικής εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής. Χτισμένο σε νεογοτθικό ρυθμό με απλή και λιτή μορφολογία, χρησιμοποιήθηκε από την αποχώρηση των Άγγλων πάροικων και εντεύθεν σαν εκθεσιακός χώρος.

Πτωχοκομείο

Η επιλογή του Παλαιού Πτωχοκομείου έγινε για δύο λόγους: α) γιατί αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα νεοκλασικής αρχιτεκτονικής και β) γιατί δείχνει το πολιτισμικό υπόβαθρο της πόλης όσον αφορά την μέριμνα για την περίθαλψη των απόρων τον 19ο αιώνα.

Το σημαντικό για το επίπεδο πολιτισμού της Πάτρας του 19ου αιώνα είναι πως παρότι κατασκευάστηκε για την συγκεκριμένη χρήση η αρχιτεκτονική του δεν υπολείπεται σε τίποτα από τα μεγάλα ιδιόκτητα νεοκλασικά αρχοντικά της Πάτρας. Στο πλαίσιο των επεμβάσεων του Οργανισμού «Πάτρα2006», ο εσωτερικός χώρος του παλαιού «Πτωχοκομείου» έχει μετατραπεί σε αίθουσα πολλαπλών πολιτιστικών χρήσεων και καμαρινιών για τους καλλιτέχνες. Επίσης στο εξωτερικό κέλυφος του κτιρίου αποδόθηκε με χρωματικές επεμβάσεις η αρχική του όψη.

Παλιό Αρσάκειο

Στενά συνδεδεμένο με την πνευματική ζωή της Πάτρας είναι το Παλιό Αρσάκειο, που κτίστηκε το 1933 για να στεγάσει το περίφημο Παρθεναγωγείο που εκτός από Νηπιαγωγείο, Δημοτικό και Γυμνάσιο λειτουργούσε και Διδασκαλείο. Σημαντικές οι επεμβάσεις που πραγματοποιήθηκαν στο Παλιό Αρσάκειο, στο οποίο η αίθουσα θεάτρου και τα γυμναστήρια

έχουν μετατραπεί σε χώρους για πολλαπλές πολιτιστικές χρήσεις και οι αίθουσες διδασκαλίας μικρότερης χωρητικότητας έχουν μετατραπεί σε αίθουσες κατάλληλες για προβολές και εκθέσεις.

Κτίριο Μαραγκόπουλου

Χαρακτηρισμένο ως έργο Τέχνης επειδή αποτελεί εξέχον δείγμα της βιομηχανικής αρχιτεκτονικής του Μεσοπολέμου κτισμένο σε ρυθμό εκλεκτικισμού με στοιχεία art deco, το Μαραγκοπούλειο που υψώνεται στην συμβολή των οδών Αγίου Ανδρέου και Βότση θα αποτελέσει μετά την αναπαλαίωση

του και πάλι κόσμημα για την Πάτρα. Το όνομα του κτιρίου παραπέμπει κατευθείαν στην εποχή της βιομηχανικής Πάτρας όταν ανθούσε η μεγάλη βιομηχανία του Μαραγκόπουλου και κτίστηκε για να εξυπηρετεί τις ανάγκες του εργοστασίου, αφού η κατασκευή του πληρούσε τις προδιαγραφές λειτουργίας ενός εξαιρετικού Ευρωπαϊκών προτύπων εμπορικού καταστήματος που πουλούσε είδη της συγκεκριμένης βιομηχανίας.

Μύλοι Αγίου Γεωργίου

Η ιστορία της αλευροβιομηχανίας Μύλοι Αγίου Γεωργίου ξεκινά από το 1926 και αποδεικνύει την ποικιλία σε βιομηχανικές μονάδες που είχε η Πάτρα από το τέλος του 19ου αιώνα έως και το τέλος του 20ου που τεκμηριωμένα μαρτυρούν την οικονομικοκοινωνική και πολιτιστική της πορεία. Στο πλαίσιο των επεμβάσεων του «Πάτρα 2006» ο τελευταίος όροφος των παλαιών Μύλων έχει μετατραπεί σε αξιόλογο εκθεσιακό χώρο με όλες τις απαραίτητες υποδομές.

Πλατεία Μαρκάτο

Πρόκειται για την πλατεία προς το τέρμα της οδού Ερμού. Σε εκείνη την περιοχή υπήρχε αγορά από τα αρχαία χρόνια. Το Μαρκάτο προέρχεται από τη λατινική λέξη Mercurius (Ερμής). Δηλαδή, είναι η πλατεία του Ερμή, πλατεία της αγοράς. Πιθανολογείται ότι ονομάστηκε έτσι μετά την απελευθέρωση από Κεφαλλονίτες και Ζακυνθινούς. Προς τιμή όμως, του Ιωάννη Καποδίστρια, του πρώτου κυβερνήτη της Ελλάδας, με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του 1972 μετονομάστηκε σε πλατεία Καποδιστρίου και στήθηκε εκεί προτομή του.

Πλατεία Βουδ

Η πλατεία αυτή πήρε το όνομά της από το Θωμά Βουδ, που ήρθε στην Πάτρα το 1843 από την Αγγλία και λόγω της οικονομικής ανάπτυξης του λιμανιού ένεκα του εμπορίου σταφίδας, δελεάστηκε από αυτό και ασχολήθηκε με το συγκεκριμένο εμπόριο.

Πλατεία Μαρούδα

Η πλατεία φέρει το όνομα της οικογένειας που έμενε εκεί της οικογένειας Μαρούδα. Πρώτα λεγόταν πλατεία Γιαννιά, προς τιμή του Γεωργίου Γιαννιά ή Δεληγιώργη του Γιαννιά.

ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΑΚΟΤΕΡΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ ΕΙΝΑΙ:

Αρχαιολογικό Μουσείο

Το αρχαιολογικό μουσείο της Πάτρας είναι ένα από τα σημαντικότερα της Ελλάδας. Λόγω του ότι ο χώρος είναι σχετικά μικρός για να επιτρέψει την παρουσίαση όλων των ευρημάτων, από τη Μυκηναϊκή έως τη Βυζαντινή εποχή, τα περισσότερα από αυτά φυλάσσονται σε αποθηκευτικούς χώρους, έως ότου κατασκευαστεί το νέο μουσείο.

Ιστορικό και Εθνολογικό Μουσείο

Ιδρύθηκε το 1973 από το Γιάννη Μελετόπουλο και το Θεόδωρο Παπαναγιώτου. Στεγάζεται στο Μέγαρο Λόγου και Τέχνης.

Μουσείο Λαϊκής Τέχνης

Ιδρύθηκε το 1977 και στεγάζεται σε κτίριο του Σκαγιοπουλείου κληροδοτήματος. Σκοπός του μουσείου είναι η συγκέντρωση, η συντήρηση και η διαφύλαξη του λαογραφικού υλικού. Στο χώρο του μουσείου διοργανώνονται εκθέσεις που σχετίζονται με λαογραφικά θέματα, ομιλίες, εκθέσεις. Επίσης το μουσείο διαθέτει φωτογραφικό αρχείο όπως και βιβλιοθήκη.

Μουσείο Τύπου

Στεγάζεται στο κτίριο Ένωσης Συντακτών και λειτουργεί από το 1952. Στα εκθεματά του περιέχονται σπάνιες εκδόσεις, ιστορικής αξίας έγγραφα, Πατρικά και Πελοποννησιακά περιοδικά καθώς και εφημερίδες από το 1875.

Το επίσημο έγγραφο που στάλθηκε από την Γ΄ Εθνική Συνέλευση των Ελλήνων, υπογεγραμμένο από όλους τους αγωνιστές, στον 1ο πρωθυπουργό της Ελλάδας Ιωάννη Καποδίστρια (1827), αποτελεί ένα από τα κυριότερα εκθέματα του μουσείου.

ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΑ ΘΕΑΤΡΑ ΕΙΝΑΙ:

Θέατρο Απόλλων

Το Δημοτικό Θέατρο «ΑΠΟΛΛΩΝ», βρίσκεται στην πλατεία Γεωργίου Α΄ και χαρακτηρίζεται ως το εντυπωσιακότερο αρχιτεκτονικό στολίδι της Πάτρας, ενώ είναι ένα από τα πρώτα θέατρα όπερας στην Ευρώπη. Κατασκευάστηκε το 1872, βάση των σχεδίων του Γερμανού Αρχιτέκτονα Ερνέστου Τσίλερ και με την οικονομική συνεισφορά των εμπόρων της Πάτρας.

Διαθέτει τρεις σειρές θεωρείων επενδυμένες με κόκκινο βελούδο, γαλαρία, υπερώο και πλατεία. Από τον πρώτο χρόνο της κατασκευής του, οι Πατρινοί είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν παραστάσεις μελοδράματος μεγάλων συνθετών, όπως Βέρντι, Απολλόνι, Πατσίνι, Ρίτσι, Ντονιτσέλι, Μπιζέ, όπως και παραστάσεις όπερας και οπερέτας. Από τη σκηνή του πέρασαν, αργότερα, μεγάλοι ελληνικοί θίασοι όπως των Κοτοπούλη, Μυράτ, Κυβέλη, Πλέσσα, ενώ στη διάρκεια της Αποκριάς φιλοξενούσε χοροεσπερίδες και χορούς μπαλ μασκέ για να ταυτιστεί από τη δεκαετία του 1950 με τη διοργάνωση των περίφημων και μοναδικών στο Πανελλήνιο «Μπουρμπουλιών».

Από το 1988 το Δημοτικό Θέατρο, αποτελεί τη μόνιμη στέγη του Δημοτικού Περιφερειακού Θεάτρου της Πάτρας (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ) που διακόπτει τις παραστάσεις του μόνο την περίοδο του Καρναβαλιού.

Θέατρο Επίκεντρο

Ιδιοκτησία της εκκλησίας της Ελλάδας το κτίριο στην συμβολή των οδών Αγ. Διονυσίου και Νόρμαν με εμβαδό 350 τμ και μεγάλο περιβάλλοντα χώρο, έχει μισθωθεί στο Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Πάτρας και έχει μεταβληθεί σε θεατρική σκηνή με 140 θέσεις. Το συγκεκριμένο κτίριο με την πάντα επωνυμία «Επίκεντρο» μισθώνεται κατά σειρά ετών ως πολιτισμικός χώρος.

Δεδομένου ότι, επιλέχθηκε η Πάτρα σαν Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης για το 2006, αποφασίστηκε να πραγματοποιηθούν διάφορα έργα διαμόρφωσης πολιτιστικών χώρων, για την πραγματοποίηση των εκδηλώσεων.

ΤΕΤΟΙΟΙ ΧΩΡΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ:

Εκθεσιακός Χώρος «Λαδόπουλος»

Από τις πρώτες επιλογές του «Πάτρα 2006» ήταν η αξιοποίηση της Παλαιάς Χαρτοβιομηχανίας Λαδόπουλου., όπου φιλοξενήθηκε, σε ένα από τα ανακατασκευασμένα κτίρια της, η μεγάλη έκθεση Da Vinci. Επίσης, στα κτίρια των παλαιών γραφείων της στεγάστηκαν τα γραφεία της «Πάτρας Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης 2006». Εκεί βρίσκεται και το εργοστάσιο τέχνης (Λυόμενο).

Εργοστάσιο Τέχνης Λυόμενο

Το κλειστό προκατασκευασμένο θέατρο χωροθετείται στον υπαίθριο χώρο της Χαρτοβιομηχανίας Λαδόπουλου και οι προδιαγραφές κατασκευής του ακολουθούν τη φιλοσοφία ανάδειξης του συγκεκριμένου βιομηχανικού συγκροτήματος το οποίο έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο. Καθοριστικό παράγοντα για το ύψος και την αρχιτεκτονική γραμμή του έπαιξε η θέση του στο χώρο, ώστε η κατασκευή του να προσιδιάζει με την αρχιτεκτονική και την ατμόσφαιρα που αναδίδουν τα κτίρια της παλαιάς Χαρτοβιομηχανίας. Κατασκευασμένο σύμφωνα με τις τελευταίες επιταγές της τεχνολογίας το κλειστό προκατασκευασμένο θέατρο χωρητικότητας 900 θέσεων, έχει σκηνή 168 τ. μ. με 12 μέτρα βάθος και 14 μήκος, έχει 4 εισόδους περιλαμβάνει φουαγιέ- κυλικείο.

Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε και ένα ακόμα στοιχείο που χαρακτηρίζει την Πάτρα και είναι το καρναβάλι. Το καρναβάλι αποτελεί ένα αναπόσπαστο κομμάτι της πόλης και είναι μέρος του πολιτισμού της. Και αυτό το μέρος του πολιτισμού της ανάδειξε κατά την περίοδο που ήταν Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης.

ΠΑΤΡΙΝΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ: ΙΣΤΟΡΙΑ - ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ – ΧΟΡΟΙ

Η ιστορία του καρναβαλιού είναι αρχαιότατη. Το καρναβάλι, από την ιταλική λέξη *carnavale*, προέρχεται από το *carne-levane* που σημαίνει την άρση του κρέατος, δηλαδή Αποκριά! Ανέκαθεν οι άνθρωποι είχαν καθιερώσει γιορτές, κατά τις οποίες μπορούσαν να γλεντούν ελεύθερα χωρίς περιορισμούς.

Η πιο εύγευστη συνταγή, το πιο καταξιωμένο κομμάτι του πατρινού πολιτισμού, που σερβίρετε απλόχερα και μεταμορφώνει την πόλη σ' ένα ατελείωτο πεδίο κεφιού, διασκέδασης και φαντασίας συγκεντρώνοντας τα βλέμματα όλης της Ελλάδας, αλλά και της Ευρώπης είναι το πατρινό καρναβάλι. Το Καρναβάλι της Πάτρας ανιχνεύεται σε μορφή υποτυπώδη στα μέσα του 19ου αιώνα. Το βρίσκουμε σε χορούς σε σπίτια και σε κάποιους δημόσιους χορούς, όπου κυριαρχούν οι ελληνικοί δημοτικοί χοροί και οι ξενόφερτοι της εποχής, πόλκα, μαζούρκα, καντρίλιες και βαλς. Σαν πρώτος αποκριάτικος χορός, θεωρείται αυτός που έγινε το 1829 στο σπίτι του Πατρινού εμπόρου – σταφιδοπαραγωγού, Μωρέτη. Το βρίσκουμε όμως και στις ταβέρνες όπου οι Πατρινοί γλεντζέδες διασκεδάζουν με κρασί και με τραγούδια, αλλά και στην παρουσία κάποιων μασκαρεμένων, κυρίως τα βράδια. Η λαϊκή συμμετοχή αρχικά, ήταν μικρή. Ήδη από το 1865 έχει γίνει η ένωση των Επτανήσων με την Ελλάδα και λίγο αργότερα καταφθάνουν στην Πάτρα πολλοί Επτανήσιοι, που με το προοδευτικό πνεύμα και τα τραγούδια τους μέσα στις λιγοστές ταβέρνες του λιμανιού και της παλιάς πόλης (Άνω Πόλη) θα επηρεάσουν σημαντικά την εξέλιξη του νεογέννητου καρναβαλιού.

Στη δεκαετία του 1870, που θεωρήθηκε περίοδος οικονομικής ανάπτυξης της πόλης εξαιτίας της εξαγωγής σταφίδας, θα εμφανιστούν τα πρώτα καρναβαλικά άρματα, ενώ το Δημοτικό Θέατρο, το αρχιτεκτονικό κομψοτέχνημα του Τσίλερ θα παραχωρηθεί για την πραγματοποίηση των πρώτων δημόσιων αποκριάτικων χορών. Το 1880 στην γιορτή του Αγίου Αντωνίου εμφανίζονται στους δρόμους οι πρώτες «μπούλες», που είναι μεταμφιεσμένοι άνθρωποι που αντί για μάσκα μουτζουρώνουν τα πρόσωπά τους με στάχτη, έτσι ώστε να μην αναγνωρίζονται και γυρίζουν την πόλη πειράζοντας και προκαλώντας τους πάντες. Στα ωραία χρόνια της Μπελ Επόκ έχουμε κάποια καλά Καρναβάλια και ιδιαίτερα τα χρόνια 1900, 1907 και 1909, στα οποία λαβαίνουν μέρος για

πρώτη φορά άτομα απ' όλες τις κοινωνικές τάξεις. Τότε καθιερώνεται ο αυγοπόλεμος με κέρινα αυγά γεμάτα κομφετί, πρόδρομος του σημερινού σοκολατοπόλεμου. Στα χρόνια που ακολούθησαν (Βαλκανικοί Πόλεμοι, Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, Εθνικός Διχασμός, Μικρασία) τα καρναβάλια ήταν υποτονικά, ενώ ο μεσοπόλεμος πέρασε με αβεβαιότητα, κρίση και μεμονωμένες εκδηλώσεις.

Τα χρόνια 1938 και 1939 είχαμε τα καλύτερα και πιο εντυπωσιακά προπολεμικά καρναβάλια. Από το 1940 μέχρι το 1950 λόγω της ξενικής κατοχής και του εμφυλίου δεν γίνονται καρναβάλια, με εξαίρεση κάποιους χορούς που έγιναν το 1940 χωρίς μεγάλο κέφι. Η μεταπολεμική αναβίωση τοποθετείται στα χρόνια 1951 και 1952 και γι' αυτή θα πρωτοπορήσουν οι μουσικοί όμιλοι Ορφέας και Πατραϊκή Μαντολινάτα. Το 1964 το Καρναβάλι ματαιώνεται λόγω του θανάτου του βασιλιά Παύλου. Το 1966, χρονιά ορόσημο για το Πατρινό Καρναβάλι, αφού εισάγεται το Κυνήγι του Κρυμμένου Θησαυρού με τη συμμετοχή 94 Πατρινών και όχι μόνο. Ένας θεσμός που άλλαξε την πορεία του Πατρινού Καρναβαλιού. Από το 1974 εγκαινιάζεται η σύγχρονη περίοδος που χαρακτηρίζεται από τη συνεχή αύξηση της συμμετοχής των καρναβαλιστών, οι οποίοι πρωταγωνιστούν και χρόνο με το χρόνο γιγαντώνουν ολοένα τις διαστάσεις της μεγάλης αυτής γιορτής τόσο σε ποσοτικά, όσο και σε ποιοτικά επίπεδα.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι το Καρναβάλι της Πάτρας είναι και θα παραμείνει αξεπέραστο από οποιαδήποτε αντίστοιχη προσπάθεια και οποιοδήποτε από τα υπόλοιπα παραδοσιακά Καρναβάλια στη χώρα μας. Αρκεί μόνο να βρεθεί κανείς κοντά στους Πατρινούς ολόκληρη την περίοδο πριν τις ημέρες της Απόκριας για να καταλάβει τι σημαίνει Καρναβάλι για αυτούς και πως βιώνουν, μ' έναν εντελώς μυστηριακό τρόπο την έκσταση που έχει τις ρίζες της σε πανάρχαια έθιμα, έθιμα που συνδύαστηκαν ιδανικά με τη σύγχρονη αντίληψη περί Καρναβαλιού και προσαρμόζονται κάθε φορά στο καινούργιο και το επίκαιρο.

Το καρναβαλικό Κομιτάτο και όλοι όσοι ασχολούνται με την οργάνωση των εκδηλώσεων του Τριωδίου πιάνουν δουλειά για το επόμενο καρναβάλι μόλις τελειώσει το προηγούμενο. Οι απλοί πολίτες της Πάτρας, με τη σειρά τους ετοιμάζουν τις στολές τους και εντάσσονται σε κάποιο από τα δεκάδες γκρουπ μεταμφιεσμένων για τη μεγάλη παρέλαση, μόλις ολοκληρωθεί η καλοκαιρινή σεζόν. Έτσι, καθώς πλησιάζουμε στη μεγάλη γιορτή οι Πατρινοί βρίσκονται τόσο πολύ μέσα στην ψυχολογία του καρναβαλιού, που ό,τι κάνουν τις 35 ημέρες των κυρίως εκδηλώσεων το ζουν έντονα και με πάθος. Από τα μέσα Ιανουαρίου η πόλη ζει στους ρυθμούς της σάμπας και του μάμπο. Κάθε μέρα, μέχρι και

την τελευταία Κυριακή της Αποκριάς, γίνονται στην Πάτρα εκδηλώσεις που στρέφονται γύρω από το Καρναβάλι.

Κι ενώ η αποκριάτικη ατμόσφαιρα θα έχει απολύτως κυριαρχήσει στην καθημερινότητα των Πατρινών, την Κυριακή της Αποκριάς θα γίνει η πρώτη παρέλαση των αρμάτων και των πληρωμάτων του κρυμμένου θησαυρού, που αποτελεί, ουσιαστικά την πρόβα τζενεράλε για τη μεγαλειώδη συνέχεια.

Την Πέμπτη, στις 19 του μηνός, τα άρματα θα παρελάσουν και πάλι αφού θα έχει πέσει το σκοτάδι. Για ορισμένους, η νυχτερινή παρέλαση του Σαββάτου πριν τη μεγάλη παρέλαση της τελευταίας Κυριακής της Αποκριάς, είναι η καλύτερη από τις εκδηλώσεις, αφού έχει πιο ανεπίσημο χαρακτήρα και τα πληρώματα των καρναβαλιστών μπλέκονται με τον απλό κόσμο και όλοι μαζί γίνονται ένα κουβάρι κεφιού και ξεφαντώματος, με τρελό χορό, μέχρι το πρωί. Η μεγάλη πρόκληση για όλους ακούει στο σύνθημα "αυτοφωτιστείτε» και για το κάθε ένα από τα άρματα, οι καρναβαλιστές αυτοσχεδιάζουν για τον πιο πρωτότυπο και διασκεδαστικό τρόπο αυτό φωτισμού. Η κορύφωση των Δρωμένων έρχεται την τελευταία Κυριακή, με τη μεγαλειώδη Παρέλαση στους κεντρικούς δρόμους της πόλης.

Σε αυτό το σημείο θα παραθέσουμε το πρόγραμμα κατά την περίοδο των Αποκριών διότι έλαβαν μέρος κάποιες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις που σχετίζονται με την Πολιτιστική Πρωτεύουσα γ' αυτό αξίζει να το αναφέρουμε.

	Ημέρα	ώρα	Εκδήλωση	Τοποθεσία
22/02 22/02 εώς 5/03	Τετάρτη	11.00 - 13.00 και 18.00 - 21.00	Εναρξη τριήμερου παραδοσιακών εκδηλώσεων τσικνοπέμπτης. Εκθεση μάσκας του πολιτιστικού κέντρου εργαζομένων του οτε	Πλατείες, δρόμοι και παραδοσιακά σημεία της πόλης. Ξενοδοχείο "Mediterranne"
23/02	Τσικνοπέμπτη		Εκδηλώσεις Τσικνοπέμπτης	Πλατείες, δρόμοι και παραδοσιακά σημεία της πόλης με επίκεντρο της άνω πόλη.
24/02	Παρασκευή		Βραδιά Καντάδας "Πάμε σαν άλλοτε" Παιχνίδι Κρυμμένου Θησαυρού	Παλαιό δημοτικό Νοσοκομείο
25/02	Σάββατο	21.00	Παιχνίδι Κρυμμένου Θησαυρού Χορός του δημάρχου	Θέατρο Απόλλων
26/02	Κυριακή		Παιχνίδι Κρυμμένου Θησαυρού 1ο Μπουρμπούλι	Θέατρο Απόλλων
27/02	Δευτέρα		Χορός της Ένωσης Συντακτών	Θέατρο Απόλλων
28/02	Τρίτη		2ο Μπουρμπούλι	Θέατρο Απόλλων
1/03	Τετάρτη		Χορός της ΔΕΠΑΠ - Καρναβαλικής Επιτροπής 3ο Μπουρμπούλι	Πολυχώρος Πατρινού Καρναβαλιού - Αποθήκες ΑΣΟ Θέατρο Απόλλων
2/03	Πέμπτη	18.00	Παρέλαση στο Χρόνο 4ο Μπουρμπούλι	Από τις σκάλες της Αγ.Νικολάου στο κέντρο της πόλης Θέατρο Απόλλων
3/03	Παρασκευή	18.00 21.00	"Τα Καλύτερά Μας" Συναυλία 5ο Μπουρμπούλι	Πλ.Γεωργίου Α' Πλ.Γεωργίου Α' Θέατρο Απόλλων
4/03	Σάββατο	18.00 21.00	Νυχτερινή Ποδαράτη Παρέλαση 6ο Μπουρμπούλι	Θέατρο Απόλλων
5/03	Κυριακή	14.00 21.00	Μεγάλη Παρέλαση Πατρινού Καρναβαλιού 2006 Τελετή Λήξης 7ο Μπουρμπούλι	Θέατρο Απόλλων
6/03	Κ.Δευτέρα	19.30	Βραβεύσεις - Απονομές	Πολυχώρος Πατρινού Καρναβαλιού - Αποθήκες

Ενδεικτικά θα αναφέρουμε μια έκθεση που προσέλκυσε όλα τα βλέμματα με τίτλο «**Ό,τι δεν κήκε.**» που πραγματοποιήθηκε στις 22 Ιανουαρίου του 2006 στις Σταφιδαποθήκες Μπάρρου και διήρκησε ως τις 5 Μαρτίου.

Πρόκειται για την έκθεση που φιλοτέχνησε ο γνωστός Πατρινός καλλιτέχνης Δημήτρης Βούρτσης, ο «αρχιτέκτονας» των κατασκευών του Πατρινού Καρναβαλιού και στην οποία πρόβαλε την πορεία του Πατρινού Καρναβαλιού, από το 1965 έως το 1988 μέσα από μακέτες, Καρναβαλοβασιλιάδες και καρναβαλικές «μουτσούνες» που κατασκεύασε ο ίδιος.

Η παρουσίαση της έκθεσης ήταν ανάλογη της θεματογραφίας δοσμένη με προσωπικό στυλ, π.χ. τα προσχέδια, τα οποία γίνονταν συνήθως σε χασαπόκολλες, υλικό που προδιαθέτει ειδική παρουσίαση, όπως κολλάζ, που παίζουν πρωταρχικό ρόλο στις επιφάνειες των χώρων.

Το στήσιμο των τρισδιάστατων μακετών ήταν σε βάση στις αναλογίες της μακέτας, τοποθετημένες κατά χρονολογική σειρά. Επίσης υπήρξαν και ανεξάρτητες καρναβαλικές κατασκευές καθώς και καρναβαλικά στοιχεία στην είσοδο, που πλαισίωναν το κεντρικό θέμα.

Πρόσθετο στοιχείο εντυπωσιασμού ήταν και ο κατάλογος που είχε φιλοτεχνήσει ο καλλιτέχνης. Τα εκθέματα της συγκεκριμένης έκθεσης της οποίας τα επίσημα εγκαίνια πραγματοποιήθηκαν στις 30 Ιανουαρίου του 2006 αποτέλεσαν ερέθισμα για την μνήμη των Πατρινών και γνώση σχετική με το Πατρινό Καρναβάλι σε κάθε επισκέπτη.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ

Η Πάτρα ήταν για το 2006 η Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης. Έγινε η επίσημη έναρξη των εκδηλώσεων του θεσμού με τα εγκαίνια της εντυπωσιακής έκθεσης «Λεονάρντο ντα Βίντσι: Επιστήμονας Εφευρέτης», στον εκθεσιακό χώρο Λαδόπουλου, παρουσία του υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Σπηλιωτόπουλου και του υφυπουργού Πολιτισμού κ. Τατούλη. Η έκθεση διήρκησε 3 μήνες (10/1-2/4/2006).

Επτά μέρες διήρκησαν οι επιλεγμένες εορταστικές εκδηλώσεις, με τίτλο «Μέρες Έναρξης» που περιλάμβαναν συναυλίες και αφιέρωμα στην ιστορία της πόλης των Πατρών. Ακολούθησαν οι «Μέρες Καρναβαλιού», όπου αναβαθμισμένο το Πατρινό Καρναβάλι απέκτησε και ένα πιο διεθνή χαρακτήρα. Μετά είχαν προγραμματιστεί «Μέρες Ποίησης και Μουσικής», όλο το καλοκαίρι υπήρξαν γεγονότα με μουσική, θέατρο, χορό, κινηματογράφο, και άλλα πολλά.

Η Πάτρα κέρδισε πολλά, τόσο από τις επενδύσεις, που έφτασαν τα 157 εκατομμύρια ευρώ, για την ολοκλήρωση των 52 έργων του θεσμού, όσο και από την πολιτιστική ευαισθητοποίηση των κατοίκων της, που έδωσαν παρόν με 1200 εθελοντές, αλλά και να γεμίζουν τους χώρους των εκδηλώσεων.

Συναρπαστική χαρακτηρίστηκε από όλους όσοι την επισκέφθηκαν το πρώτο κιόλας εικοσιτετράωρο η έκθεση Λεοναρντο Ντα Βίντσι, όπου εκτέθηκαν χειρόγραφα σχέδια και μικρογραφίες των εφευρέσεων του, των πολεμικών μηχανών, των ωρολογιακών μηχανισμών, εντυπωσιακές μακέτες προτάσεών του για γέφυρες και μικροσχέδια χειρόγραφα ανατομίας, που παρουσίαζαν το ασύλληπτο εύρος της ιδιοφυίας του.

Ο συντονιστής της εκτελεστικής επιτροπής «Πάτρα 2006» κ. Χρήστος Ροϊλός έδωσε δύο ενδιαφέροντα συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με το κόστος και την προέλευση των εκθεμάτων. Αναφορικά είχε πεί ότι:

«Το κόστος έφθασε τα 500 χιλιάδες ευρώ και τα εκθέματα προέρχονται από μια συλλογή του Δόκτορος Οττο Λετσε, μια μόνιμη συλλογή, η οποία εκτίθεται 6 μήνες το χρόνο στην γκαλερί TZANATA στην Γενεύη και 6 μήνες το χρόνο περιοδεύει ανά το κόσμο. Έχει εκτεθεί στην Νέα Υόρκη και για πρώτη φορά έρχεται στην Ελλάδα». Το 2006, η καρδιά των ευρωπαϊκών τεχνών, χτυπούσε στην Πάτρα, που έφερε τον τίτλο της

Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης. Μετά την παρουσίαση των αξόνων, γύρω από τους οποίους διαρθρώθηκε το πρόγραμμα των εκδηλώσεων, ανακοινώθηκαν, επίσης τα κυριότερα γεγονότα του καλλιτεχνικού προγράμματος. Βασική επιδίωξη των διοργανωτών ήταν η ανάδειξη του ιδιαίτερου χαρακτήρα της Πάτρας ως διαχρονικής πόλης της Ελλάδας στη Δύση, μέσω της ενδυνάμωσης των καλλιτεχνικών θεσμών της πόλης και της ανάδειξης των Πατρινών δημιουργών.

Στη λογική αυτή, ανακοινώθηκαν εννέα χρονικές, αλλά και θεματικές ενότητες-πλαίσια εκδηλώσεων, που διέτρεχαν διαδοχικά ολόκληρο το έτος και τέσσερις σειρές-κύκλοι εκδηλώσεων και ευρύτερης δραστηριότητας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ

ΜΕΡΕΣ ΕΝΑΡΞΗΣ

10 Ιανουαρίου – 21 Ιανουαρίου 2006

Η Πάτρα καλωσόρισε την Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης την 13η Ιανουαρίου. Από τότε και για μία εβδομάδα πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις που σκοπό είχαν τον εορτασμό της φιλοξενίας του Θεσμού. Εκείνες τις ημέρες το κοινό είχε την ευκαιρία, μεταξύ άλλων, να επισκεφθεί την Έκθεση «Leonardo Da Vinci.. Επιστήμονας, Εφευρέτης, Καλλιτέχνης» και να παρακολουθήσει Συναυλία της Συμφωνικής Ορχήστρας Πατρών, αλλά και ένα μεγάλο κινηματογραφικό αφιέρωμα.

ΜΕΡΕΣ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ

21 Ιανουαρίου – 5 Μαρτίου 2006

Το Πατρινό Καρναβάλι είναι το σήμα κατατεθέν της πόλης τα τελευταία 170 χρόνια. Στο Πατρινό Καρναβάλι έχει συμμετοχή η συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων της πόλης, γεγονός που το καθιστά συγκριτικό πλεονέκτημα της πόλης. Ακριβώς γι' αυτό τον λόγο, αξιοποιήσαμε το Καρναβάλι, για να προβληθεί η πόλη διεθνώς. Σεβόμενοι την Πατρινή καρναβαλική παράδοση, το πλαισιώσαμε με εξαιρετικής ποιότητας και διεθνούς βεληνεκούς καλλιτεχνικά γεγονότα. Το 2006 δόθηκε έμφαση στα διεθνή χαρακτηριστικά του Πατρινού Καρναβαλιού. Οι πολιτιστικοί φορείς και οι πολίτες ένωσαν τις δυνάμεις τους, για την μεγάλη γιορτή του Καρναβαλιού, που για πρώτη φορά τέθηκε, εντός προσεχτικά οργανωμένου, διεθνούς πλαισίου.

ΜΕΡΕΣ ΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

27 Απριλίου – 13 Μαΐου 2006

Η ενότητα αυτή συνέδεε το δυναμικό κομμάτι των Πατρινών ποιητών και λογοτεχνών με καταξιωμένους ξένους και Έλληνες δημιουργούς του χώρου. Συνεκτικός κρίκος ήταν η μουσική που συνδέθηκε με την ποίηση, καθώς στην Ελλάδα υπάρχει η σημαντικότερη, ίσως, Σχολή μελοποιημένης ποίησης, μετά τον δεύτερο παγκόσμιο Πόλεμο. Κατά την περίοδο αυτή, αναπτύχθηκαν συνεργασίες με κάποια από τα πιο γνωστά λογοτεχνικά περιοδικά της Ευρώπης.

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

19 Μαΐου – 4 Ιουνίου 2006

Σκοπός αυτής της ενότητας ήταν, να εξετάσει την διαχρονικότητα του Αρχαίου Δράματος και τις σύγχρονες προσεγγίσεις του σε διεθνές επίπεδο. Καλλιτέχνες, της νεότερης κυρίως γενιάς, από την Ελλάδα και το εξωτερικό, προσκλήθηκαν να αναδείξουν την αντοχή του αρχαίου Δράματος μέσα στον χρόνο, μέσα από παραστάσεις, όπου κυριάρχησε το πειραματικό στοιχείο.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΜΟΥΣΙΚΕΣ, ΘΕΑΤΡΟ, ΧΟΡΟ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

8 Ιουνίου – 6 Σεπτεμβρίου 2006

Στην ενότητα αυτή περιλαμβάνονταν μεγάλα μουσικά γεγονότα, θεατρικές παραστάσεις, Χορός και Κινηματογραφικές προβολές, με την συμμετοχή διεθνούς φήμης Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών και σχημάτων. Στόχος, ήταν η ευρεία προσέλευση κοινού, αλλά και η επί σκηνής ζωντανή επικοινωνία μεταξύ δημιουργών και καλλιτεχνικών ρευμάτων. Μέρος του προγράμματος ταξίδεψε στην ευρύτερη περιοχή της Αχαΐας και των ομόρων νομών.

ΜΕΡΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

1 - 30 Νοεμβρίου 2006

Με κεντρικό άξονα την ζωή και το κήρυγμα του Αγίου Ανδρέα, Πολιούχου της Πάτρας, η ενότητα «Θρησκεία και Τέχνη» ανέδειξε την οικουμενική διάσταση του κηρύγματός του, που εκτείνεται από το Εδιμβούργο και την Ρώμη ως την Αγία Πετρούπολη. Παράλληλα με τον κεντρικό άξονα ξεδιπλώθηκαν και άλλες εκδηλώσεις εμπνευσμένες από την Θρησκεία.

ΜΕΡΕΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

1 - 31 Δεκεμβρίου 2006

Η ενασχόληση με τον Πολιτισμό και τα παιδιά αποτελεί επένδυση για το μέλλον. Αυτή ήταν η πρώτη απόπειρα δημιουργίας Παιδικού Φεστιβάλ τέτοιας κλίμακας, στον Ελληνικό χώρο. Ο Θεματικός Κύκλος είχε ταυτόχρονα εκπαιδευτική και καλλιτεχνική διάσταση. Σκοπός του Φεστιβάλ αυτού ήταν να αναδειχθεί σε ένα από τα πιο σημαντικά Φεστιβάλ του είδους του, σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

ΜΕΡΕΣ ΛΗΞΗΣ

28, 29, 30 Δεκεμβρίου 2006

Ο αποχαιρετισμός της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας περιέλαβε εκδηλώσεις που διήρκησαν τρεις μέρες. Με αυτό τον τρόπο, έκλεισε η αυλαία, του ξεχωριστού θεσμού της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας 2006.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

Το πρόγραμμα εθελοντισμού του οργανισμού «Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης- Πάτρα 2006», σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε από το τμήμα εθελοντισμού, επικεφαλής, του οποίου ήταν ο κ. Άγγελος Πολυδωρόπουλος, μέλος της εκτελεστικής επιτροπής του οργανισμού. Για τους σκοπούς του προγράμματος συστήθηκε η επιτροπή διαχείρισης προγράμματος εθελοντισμού, η οποία αποτελείται από εννέα μέλη και δραστηριοποιούνταν παράλληλα με το τμήμα εθελοντισμού.

Η επιτροπή εθελοντισμού φροντίζει για την σωστή υλοποίηση όλων των φάσεων του προγράμματος, συντονίζει τις υπεύθυνες ομάδες, μεριμνά για τη συνολική διαχείριση του σώματος των εθελοντών, προνοεί για την πλήρωση τυχόν κενών θέσεων την αντιμετώπιση απρόβλεπτων αναγκών, υποδέχεται τους νέους εθελοντές και διασφαλίζει την ομαλή ένταξη τους στις ομάδες των διαφόρων εγκαταστάσεων.

Το πρόγραμμα εθελοντισμού περιλαμβάνει διαφόρους τομείς απασχόλησης, έτσι ώστε ο κάθε εθελοντής να έχει την δυνατότητα να επιλέξει τομέα δράσης, ανάλογα με τις προσωπικές του προτιμήσεις. Αναλυτικά οι τομείς δράσεων εθελοντισμού ήταν οι εξής:

- Ø Υπηρεσίες θεατών
- Ø Ενημέρωση θεατών και επισκεπτών
- Ø Τεχνικές υπηρεσίες.
- Ø Ξεναγήσεις (εντός και εκτός Πάτρας)
- Ø Υποστήριξη Προγράμματος- Εκδηλώσεων
- Ø Εκδόσεις (έντυπα, επικοινωνία κ. τ. λ.)
- Ø Γραμματειακή υποστήριξη
- Ø Ιατρικές υπηρεσίες
- Ø Διακίνηση ενημερωτικού υλικού

Οι εθελοντές περνάνε από συνέντευξη. Υπάρχει **το Πρόγραμμα συνεντεύξεων**.

Η Επιτροπή συνεντεύξεων αποτελείται από 9 μέλη και είναι η καρδιά της διαχείρισης του εθελοντισμού. Είναι εθελοντές χρόνια και τους αρέσει πραγματικά ο εθελοντισμός. Η συνέντευξη γίνεται, για να έρθουν σε επαφή με τους εθελοντές. Η εκπαίδευση τους μπορεί να διαρκέσει λίγες ώρες, μέρες, ή και βδομάδες, από τα ειδικά καταρτισμένα άτομα. Σκοπός της Εκπαίδευσης είναι η σωστή προετοιμασία των εθελοντών, έτσι ώστε να αποκτήσουν τις γνώσεις και να αναπτύξουν δεξιότητες, που θα τους είναι απαραίτητες, για την πετυχημένη εκτέλεση των αρμοδιοτήτων, που έχουν επιλέξει να αναλάβουν.

Οι εθελοντές δεν πληρώνονται αλλά έχουν ορισμένα προνόμια.

- Δηλαδή ,μπορούν να συμμετέχουν στα δρώμενα της πόλης.
- Δημιουργία στην πόλη μας κίνημα εθελοντισμού
- Αφήνουμε παρακαταθήκη στο δήμο της πόλης ενδυνάμη εθελοντές
- Μπορούν οι εθελοντές επειδή θα είναι στα παρασκήνια να γνωρίσουν πολλούς διάσημους
- Αποκτούν εμπειρία
- Βλέπουν πολλά πράγματα πίσω στα παρασκήνια(πως γίνεται η οργάνωση κ.τ.λ.).
- Παίρνουν ορισμένα προϊόντα χωρίς να χρειάζεται να πληρώσουν

Χορηγία

Ο Οργανισμός «Πάτρα 2006» εξασφάλισε την χορηγική υποστήριξη της Εταιρείας Dur Escape Land για το Πρόγραμμα του Εθελοντισμού. Η Εταιρεία Dur είναι μια από τις πιο γνωστές φίρμες του ελληνικού χώρου, με αξιοσημείωτη εμπορική δραστηριότητα στην Ιταλία και την Γαλλία. Με σύμβαση που είχε υπογραφεί, η εταιρία είχε την ευκαιρία να προβάλλει το όνομά της, ενώ παράλληλα, είχε δεσμευτεί να προβεί στην παραγωγή χιλίων θερινών και χειμερινών στολών εθελοντισμού για όλους όσους συμμετείχαν στο Πρόγραμμα.

ΧΟΡΗΓΟΙ

Χορηγός Επικοινωνίας:

Επίσημος χορηγός του Προγράμματος Εθελοντισμού:

Υποστηρικτές της έκθεσης “Leonardo da Vinci – Εφευρέτης και Επιστήμονας”:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

Δήμος Πατρέων

Νομαρχία Αχαΐας

Εταιρεία Τουριστικής Ανάπτυξης Αχαΐας

Πολιτιστική Πρωτεύουσα Cork 2005

Πολιτιστική Πρωτεύουσα Luxembourg 2007

European Commission - DG Education and Culture

Υπουργείο Πολιτισμού

Οι πολιτιστικές εκδηλώσεις στη επικράτεια

Δίκτυο Πολιτιστικών Πρωτευουσών και Πολιτιστικών Μηνών της Ευρώπης

Ελληνική τηλεόραση

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ

Ο θεσμός της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας, διοικούνταν από το Διοικητικό Συμβούλιο, αποτελούμενο από δεκαπέντε προσωπικότητες υψηλού κύρους, με αρμοδιότητα κυρίως να γνωμοδοτεί και να χαράσσει την γενική στρατηγική.

Πέντε από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, απάρτιζαν την Εκτελεστική Επιτροπή, η οποία είχε αρμοδιότητα και υποχρέωση να διοικεί και να εκπροσωπεί τον Οργανισμό και να φροντίζει για την επίτευξη των στόχων του. Συντονιστής της Εκτελεστικής Επιτροπής ήταν ο κ. Χρήστος Ροϊλός, ο οποίος συμμετείχε ως εκπρόσωπος

του Ελληνικού Υπουργείου Πολιτισμού και εκτελούσε χρέη Διευθύνοντα Συμβούλου του Οργανισμού.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΑΡΑΒΟΛΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Δήμαρχος Πατρέων, Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου

ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ ΠΑΥΛΟΣ, Δικηγόρος, Αντιπρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου

ΚΑΒΒΑΔΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος,

ΦΛΩΡΑΤΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, Εκπρόσωπος Μείζονος Μειοψηφίας Δήμου Πατρέων

ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ, Πρύτανης Πανεπιστημίου Πατρών

ΣΙΑΦΑΡΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Πρόεδρος Ε.Α.Π.

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ, Πρόεδρος ΤΕΔΚ Ν. Αχαΐας

ΒΑΡΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών

ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ, Διευθύντρια Υπηρεσίας Μνημείων Δυτικής Ελλάδος

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΣΠΥΡΟΣ, Πρόεδρος ΔΕΠΑΠ

ΠΑΪΠΕΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ, Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών

ΠΟΛΥΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΆΓΓΕΛΟΣ, Καθηγητής ΤΕΙ Πατρών

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, Πολιτικός Μηχανικός

ΡΟΪΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, Συντονιστής της Εκτελεστικής Επιτροπής, Εκπρόσωπος ΥΠΠΟ

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΡΟΪΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, Συντονιστής της Εκτελεστικής Επιτροπής και Εκπρόσωπος ΥΠΠΟ

ΚΑΡΑΒΟΛΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Δήμαρχος Πατρέων, Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, Πολιτικός Μηχανικός

ΠΟΛΥΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΆΓΓΕΛΟΣ, Καθηγητής ΤΕΙ Πατρών

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Συντονιστής Εκτελεστικής Επιτροπής & Εκπρόσωπος Υπουργείου Πολιτισμού,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΟΪΛΟΣ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής ,

ΑΛΕΞΗΣ Κ. ΑΛΑΤΣΗΣ

Διευθυντής Επικοινωνίας,

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διοικητικός Διευθυντής,

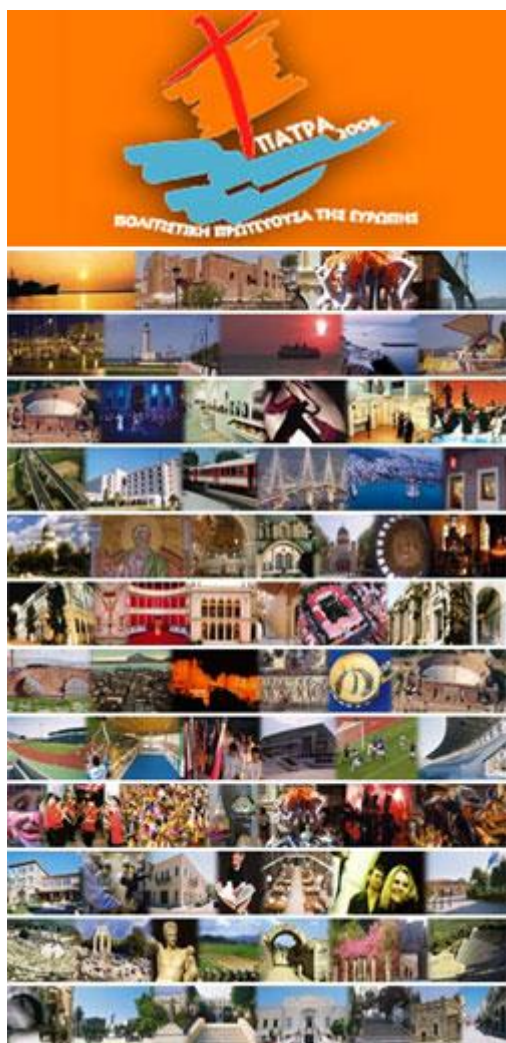
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΥΛΑΚΟΣ

Νομικός Σύμβουλος,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΟΦΗΣ

Παραιτήθηκε ο Θ.Μικρούτσικος από την Πολιτιστική Πρωτεύουσα "Πάτρα 2006"

Την παραίτησή του από τη θέση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας "Πάτρα 2006", υπέβαλε ο Θάνος Μικρούτσικος. Ο γνωστός μουσικοσυνθέτης, στην επιστολή παραίτησης, που έστειλε στο δήμαρχο Πάτρας, Ανδρέα Καραβόλα, επικαλείται οργανωτικά προβλήματα και ελλείψεις στη διοργάνωση. Συγκεκριμένα αναφέρει ότι "ο Φορέας της Πολιτιστικής, συγκροτήθηκε με καθυστέρηση έχοντας πολλά λάθη, δομή και διατάξεις, που δεν προσιδιάζουν σε σύγχρονο πολιτιστικό θεσμό και μάλιστα ευρωπαϊκού επιπέδου." Επίσης επικαλέστηκε προβλήματα συνεργασίας τον τελευταίο καιρό με το συντονιστή της Εκτελεστικής Επιτροπής Χρήστο Ροϊλό, ενώ υποστηρίζει ότι στις επιτροπές που συγκροτήθηκαν δεν συμπεριελήφθησαν τα κατάλληλα πρόσωπα. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού "Πάτρα Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 2006", συνεδρίασε, προκειμένου να εκτιμήσει την κατάσταση και να λάβει αποφάσεις.

Απάντηση του Υπ. Πολιτισμού

Το υπουργείο Πολιτισμού από την πλευρά του με ανακοίνωσή του κατηγόρησε τον κ. Μικρούτσικο για "πολιτική όξυνση του κλίματος, προφασιζόμενος δυσκολίες κατά την άσκηση του έργου του".

Σύμφωνα με την ίδια ανακοίνωση το υπουργείο Πολιτισμού ουδέποτε αναμίχθηκε στις επιλογές του Οργανισμού. "Εμπιστεύτηκε τα συλλογικά όργανα για να τηρούν τον προϋπολογισμό και να εφαρμόζουν κάθε φορά στις διαδικασίες το βαθμό ευελιξίας που απαιτείται, αλλά και επιτρέπεται. Στις δημοκρατίες, τονίζεται στην ανακοίνωση, ότι, δεν υπάρχει διαχείριση του δημοσίου χρήματος εν λευκώ. Όλοι λογοδοτούμε". Και η ανακοίνωση καταλήγει: "Η παραίτηση είναι πολιτικός ελιγμός ή ο καλλιτεχνικός διευθυντής φοβάται την κριτική

για το πρόγραμμα που συνέθεσε;". Τον κ. Μικρούτσικο διαδέχτηκε ο κ. Αλάτσης.

ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ

Ο Αλέξανδρος Αλαβάνος αναφέρει: " Όταν στο Λίβερπουλ, Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης για το 2008, πωλούνται ήδη τα εισιτήρια των εκδηλώσεων, στην Πάτρα δύο μήνες πριν από την επίσημη έναρξη, όχι μόνο δεν γνωρίζουν το κόστος τους, αλλά δεν υπάρχει πλήρες πρόγραμμα ούτε για την τελετή έναρξης. Η εικόνα που παρουσιάζει η Πολιτιστική Πρωτεύουσα και έχει επηρεάσει την κοινωνική, επιχειρηματική, καλλιτεχνική και πολιτική ζωή της πόλης, έχει ως εξής:

Ο Δήμαρχος της Πάτρας και ο Νομάρχης συχνά γίνονται δέκτες παραπόνων από φορείς της πόλης που εκφράζουν την αντίδρασή τους διότι δεν προβάλλονται οι Πολιτιστικές της παραδόσεις και αξίες της Πάτρας (πχ η πόλη θεωρείται Γενέτειρα του Θεάτρου Σκιών), δεν συμμετέχουν στον σχεδιασμό των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων και οι προτάσεις τους απορρίπτονται με τρόπο απαξιωτικό, χωρίς καμία αιτιολόγηση και χωρίς να τηρούνται στοιχειώδεις αρχές «διαφάνειας».

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του τοπικού τύπου, το τεράστιο κόστος των εκδηλώσεων, συνοδεύεται με «στεγανά», έλλειψη ενημέρωσης και απαξιωτικούς και εχθρικούς χαρακτηρισμούς, από την μεριά του φορέα διαχείρισης και του καλλιτεχνικού διευθυντή προς όσους θίγουν προβλήματα αυτού του είδους.

Εκφράζονται φόβοι ότι η Τελετή Έναρξης, που, ως γνωστόν, γίνεται παρουσία των Υπουργών Πολιτισμού της Ε.Ε. και πολλών πνευματικών προσωπικοτήτων, δεν θα γίνει γιατί ο προβλεπόμενος χώρος δεν θα είναι έτοιμος.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα για την προχειρότητα και την νοοτροπία που επικρατεί είναι ότι σε πολλά κτήρια που θα φιλοξενήσουν τις εκδηλώσεις δεν έχουν ξεκινήσει οι απαραίτητες παρεμβάσεις και δεν έχουν δοθεί καν οι απαραίτητες άδειες από τις πολεοδομικές αρχές που, σε τέσσερις τουλάχιστον περιπτώσεις, είναι αντίθετες με έργα αναπλάσεων και ζητούν τη διακοπή τους.

Η υπάρχουσα ιστοσελίδα παρέχει ελάχιστες πληροφορίες στους ενδιαφερόμενους για τις εκδηλώσεις. "

Το ερώτημα για το αν υπάρχει ζωή μετά την Πολιτιστική, είναι προφανώς το πλέον κρίσιμο. Αρκεί βέβαια να συμφωνήσουμε πως μας ενδιαφέρει η πόλη, οι νέοι άνθρωποι που θα αναλάβουν τις τύχες της σε λίγα χρόνια και όχι τα μικροσυμφέροντα της σημερινής πολιτικής εξουσίας, της τοπικής αυτοδιοίκησης και των στελεχών που περιμένουν στον προθάλαμο για να αντικαταστήσουν τους σημερινούς ηγεμόνες.

Από τη σκοπιά των νέων, των δημιουργών και των ανθρώπων που είναι γενικά μακριά από τα μικρά μυστικά και τα παρασκήνια με τα οποία όλοι μας τροφοδοτούμε τακτικά την επικαιρότητα της Πολιτιστικής, όλα όσα ακούγονται είναι εξαιρετικά ανούσια, απίστευτα βαρετά και δεν έχουν καμία σχέση με τις πραγματικές διαστάσεις του «στοιχήματος» του 2006.

Η Πολιτιστική δεν έπρεπε να βασιστεί μόνο στη διεκδίκηση χρημάτων ή στη διαχείριση πόρων, ανθρώπων και αποφάσεων. Είναι πρωτίστως ζήτημα ενεργοποίησης μιας ολόκληρης πόλης. Το γεγονός ότι αυτή η ενεργοποίηση δεν επιτεύχθηκε ποτέ είναι η μεγαλύτερη ήττα όσων διαχειρίστηκαν ως τώρα το θεσμό.

Επτά χρόνια μετά το προεκλογικό δώρο του 1998, δε βρέθηκε ούτε ένας άνθρωπος, ούτε ένας φορέας να εμπνεύσει τους πολίτες και να τους πείσει ότι πρέπει να δράσουν. Έτσι, η μόνη σχέση της Πολιτιστικής με τον κόσμο εξαντλήθηκε στις εκατοντάδες καλλιτεχνικές προτάσεις που κατατέθηκαν, στα χιλιάδες εισιτήρια που κόπηκαν στις εκδηλώσεις της επόμενης χρονιάς, ίσως και στις κάποιες εκατοντάδες των εθελοντών που συμμετείχαν.

Πρώτο, λοιπόν, στοιχείο απαραίτητο στη ζωή μετά το 2006, είναι η επίγνωση πως με τους σημερινούς όρους οι πολίτες θα είναι πάντα απαθείς για θέματα όπως η Πολιτιστική, όσο θα αισθάνονται ότι οι κάθε είδους ηγέτες τους, είναι πολιτικά και συναισθηματικά μακριά από την κοινή λογική.

Αφού λοιπόν σε γενικές γραμμές αυτή είναι η πραγματικότητα, τι πιο λογικό να αναζητήσουμε το «μετά» και να σκεφθούμε αν πρόκειται να αφήσει κάτι η περιπέτεια της Πολιτιστικής στην πόλη μετά το 2006.

Κι επειδή τα παθήματα γίνονται μαθήματα, τα μεγαλύτερα κέρδη θα προέλθουν δυστυχώς από όσα δεν έγιναν σωστά, τόσο κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας της Πολιτιστικής, όσο και στη δημόσια συζήτηση που συνεχίζεται ακόμα..

Ο δημοσιογράφος αναφέρει, επίσης, ότι, ως κορυφαίο πρόβλημα της πόλης, την έλλειψη διάθεσης για ομαδική επαγγελματική δουλειά και για αποτελεσματική διεκδίκηση των αιτημάτων μας. Επί έξι τουλάχιστον χρόνια, από το 1999 μέχρι το 2004, μέχρι δηλαδή να πειστεί και ο τελευταίος ρομαντικός ότι η Πολιτιστική δεν επρόκειτο να επιφέρει κάποια κοσμογονία στην Πάτρα, οι περισσότεροι οικονομικοί και κοινωνικοί παράγοντες της πόλης (επιχειρηματίες, επιμελητήρια, επαγγελματικοί σύλλογοι, μανάτζερς, ακόμα και μέσα ενημέρωσης), ένιωθαν ότι θα συνδέονταν με την Πολιτιστική μόνο εφόσον θα είχαν λαμβάνειν μέρος της «πίτας» των επιχορηγήσεων που θα έδινε. Ακόμα κι όταν δε

συνέβαινε κάτι τέτοιο, οι πιο πολλοί από μας ήταν επιφυλακτικοί περιμένοντας πρώτα να δράσουν οι αρχές και κατόπιν να ακολουθήσουν οι ιδιωτικές πρωτοβουλίες.

Πέρασε έτσι σχεδόν μια δεκαετία παντελούς απραξίας και αναμονής των κινήσεων που θα γίνονταν από το Δήμο και το υπουργείο. Κι όταν η «πίτα» μίκρυνε απελπιστικά, όταν όλοι συνειδητοποιήσαμε πως ούτε το υπουργείο, ούτε ο Δήμος κατάφεραν να κάνουν δουλειά υποδομής, ήταν πολύ αργά για να γίνει η παραμικρή καλά σχεδιασμένη κίνηση.

Την ίδια περίοδο, όλοι οι υπεύθυνοι παράγοντες για το ζήτημα δήλωναν αδύναμοι να πάρουν αποφάσεις, χωρίς το υπουργείο να δίνει τα χρήματα που είχε υποσχεθεί. Όμως ταυτόχρονα από την επίσημη Πάτρα (αλλά και από τους ιδιωτικούς της φορείς) δεν κατατέθηκε ούτε μία ολοκληρωμένη πρόταση για τη διεκδίκηση μερικών από τα εκατομμύρια ευρώ που δίνει κάθε χρόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση για τον πολιτισμό.

Είναι χαρακτηριστικό πως σε ένα από τα μεγαλύτερα χρηματοδοτικά προγράμματα της Ένωσης, το «Πολιτισμός 2000 – 2006» που επιχορηγεί (με σχετική ευκολία) διεθνή πολιτιστικά γεγονότα και πρωτοβουλίες, η Πάτρα δε διεκδίκησε ποτέ χρήματα, τα οποία θα μπορούσαν να καλύψουν τα κενά της διαχρονικής κυβερνητικής αδιαφορίας. Οι εξηγήσεις είναι δύο: Είτε μας συμφέρει όλους να αισθανόμαστε μονίμως αδικημένοι, είτε δεν έχουμε την τεχνογνωσία και την ικανότητα να διεκδικήσουμε αυτά που μας αξίζουν.

Ένα δεύτερο, λοιπόν, στοιχείο που μπορούμε να κρατήσουμε για τη ζωή μετά την Πολιτιστική, είναι η ανάγκη για απεξάρτηση από τους κομματικούς παράγοντες ή παραγοντίσκους και η αποστροφή της ηττοπάθειας και της ρετσινιάς του μονίμως αδικημένου από τα κακό υδροκέφαλο κέντρο της Αθήνας.

Στη ζωή μετά το 2006, οφείλουμε να ασχοληθούμε πρώτα με τις προσωπικές μας ευθύνες και λιγότερο με την κριτική για τις παραλείψεις των άλλων. Στο κάτω κάτω έτσι έχουμε μια ελπίδα να διαφυλάξουμε τόσο την ψυχολογική μας ισορροπία, όσο και τις κοινωνικές ή επαγγελματικές μας σχέσεις. Συζητώντας με αρκετούς από αυτούς που συχνά καλούνται (άγνωστο βάσει ποιου ορισμού) «άνθρωποι του πολιτισμού», ο καθένας μας μπορεί να διαπιστώσει πόσες σχέσεις έχουν διαταραχθεί τον τελευταίο καιρό εξαιτίας της Πολιτιστικής, πόσες φιλίες έχουν εξαφανιστεί, πόσες ίντριγκες έχουν ξεφυτρώσει και πόσο παρασκήνιο έχει δημιουργηθεί. «Αναρωτιέμαι πόσοι από μας θα μιλάμε μεταξύ μας μετά την Πολιτιστική», έλεγε πριν λίγο καιρό παράγοντας του χώρου και δεν είχε καθόλου άδικο.

Μακριά από τις συναισθηματικές αναζητήσεις, ένα άλλο ερώτημα πολύ περισσότερο τεχνοκρατικό, αλλά εξίσου σημαντικό είναι και η απορία για το τι πρόκειται

να μας αφήσει η Πολιτιστική από την πλευρά της τεχνογνωσίας στο δύσκολο έργο της διαχείρισης του πολιτισμού και της διάχυσης των πολιτιστικών δράσεων.

Είναι εντυπωσιακό πως ενώ έχουν περάσει κάποιες δεκαετίες από τότε που στον έξω κόσμο ανακαλύφθηκε ο όρος «πολιτιστική διαχείριση», στην Ελλάδα επιμένουμε ακόμα στην παλιά καλή συνταγή της γιαγιάς που λέει ότι ο πολιτισμός είναι μια έννοια την οποία όλοι μπορούν να διαχειριστούν, όλοι μπορούν να διοικήσουν, και άρα όλοι μπορούν να διεκδικήσουν απ' αυτή πεδίο επαγγελματικής δόξας λαμπρό. Στα δημόσια πράγματα του πολιτισμού, αλλά και σε πολλές από τις ιδιωτικές δράσεις, μοιάζει εξωφρενικό το γεγονός ότι δεν τολμάμε να παραδεχτούμε πως υπάρχουν γύρω μας ανεκμετάλλευτοι άνθρωποι που έχουν διαλέξει να σπουδάσουν, να επιμορφωθούν και εν τέλει να επενδύσουν σε αυτό που καλείται πολιτιστική διοίκηση ή σε αυτό που σχεδόν ψιθυριστά αποκαλούμε τρομαγμένοι «πολιτιστικό προϊόν».

Το αποτέλεσμα αυτής της πρωτόγονης ελληνικής πραγματικότητας είναι ότι όταν στην Πάτρα η Πολιτιστική ζήτησε (με ειλικρίνεια ή όχι δεν έχει σημασία) προτάσεις για το καλλιτεχνικό πρόγραμμα, οι περισσότεροι ένωσαν ότι αρκεί μια καλή ιδέα, πιστεύοντας πως οι «λεπτομέρειες» είναι για τους λογιστές και τους παρακατιανούς. Ζητήματα δηλαδή που αφορούν τις καλλιτεχνικές αμοιβές, τη σωστή προβολή μιας εκδήλωσης, τη ρεαλιστική προσέγγιση στην υλοποίηση ενός σχεδίου, τη διαμόρφωση ενός χώρου, την οργάνωση και το συντονισμό μιας ομάδας ανθρώπων θεωρούνται ακόμα από αρκετούς ως λεπτομέρειες ήσσονος σημασίας.

Καταληκτικά, υπάρχει ένα κοινό νήμα που ενώνει όλες τις παραπάνω αναζητήσεις, είτε αφορούν την έλλειψη τεχνογνωσίας στην κατάθεση προτάσεων, είτε τη μανία καταδίωξης που μας διακατέχει στην Πάτρα, είτε την αδυναμία μας να πάρουμε στα σοβαρά την πολιτιστική διαχείριση.

Το κοινό αυτό νήμα αφορά την έλλειψη ενός οράματος για την πόλη. Αν κάτι εν τέλει πρέπει να μας μείνει από τη μέχρι τώρα περιπέτεια της Πολιτιστικής είναι η παντελής έλλειψη σχεδίου για τα επόμενα χρόνια. Τρανές αποδείξεις η κακή εμπειρία της διεκδίκησης των Μεσογειακών Αγώνων (που απ' ότι φαίνεται ίσως επαναληφθεί, ελπίζω όχι ως φάρσα), τα ελάχιστα κέρδη από τους Ολυμπιακούς, η ανύπαρκτη σχέση με το εν δυνάμει χρυσοφόρο για την πόλη Πανεπιστήμιο και οι δεκάδες άλλες χαμένες ευκαιρίες.

Αν δεχόμαστε αυτή την κατάσταση μοιρολατρικά, τότε δεν έχει κανένα νόημα να συζητάμε. Αν νομίζουμε ότι κάτι μπορεί να αλλάξει, τότε ας ξεκινήσουμε από τα του οίκου μας, ώστε να μπορούμε κατόπιν αξιόπιστα να διεκδικήσουμε μια πιο αποτελεσματική τοπική ηγεσία (όχι με τη στενή έννοια της αυτοδιοίκησης) και ακολούθως μια καλύτερη

αντιμετώπιση από το κέντρο. Γιατί μέχρι τώρα ξεκινούσαμε μάλλον αντίστροφα, με τα γνωστά αποτελέσματα.

Στο εξωτερικό τα πράγματα είναι διαφορετικά. Σε αντιδιαστολή με ό,τι συμβαίνει εδώ, στην υπόλοιπη Ευρώπη η ζήτηση είναι μεγάλη. Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι πόλεις της ίδιας χώρας «σφάζονται» για το ποια θα ανακηρυχθεί «Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης». Στη Βρετανία, για παράδειγμα, το 2003 η διεκδίκηση του θεσμού πήρε τη μορφή εθνικού διαγωνισμού. Κάτι σαν τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Έξι πόλεις έφτασαν (από τις 12 συνολικά!) στον τελικό: Μπρίστολ, Κάρντιφ, Μπέρμιγχαμ, Νιούκαστλ, Οξφόρδη και Λίβερπουλ. Νικητής, τελικά, αναδείχθηκε το Λίβερπουλ που στέφθηκε το 2008 Πολιτιστική Πρωτεύουσα. Και οι έξι διεκδικητές προετοιμάζονταν εδώ και χρόνια. Στο Ίντερνετ, καθεμία παρουσίαζε με λεπτομέρειες έργα υποδομής που ετοιμάζονταν ή χώρους που ήδη διέθετε.

Γιατί τέτοιος ζήλος; Κάτι έγινε το 1990 και ο θεσμός «φωτίστηκε» αλλιώς. Έγινε η Γλασκώβη Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης και μεταμόρφωσε τελείως τον χάρτη της. Χρησιμοποίησε τον πολιτισμό ως τονωτική ένεση στην οικονομική της κάμψη. Και το πέτυχε. Ο πολιτισμός μεταφράστηκε σε τουρισμό, κερδοφόρες επιχειρήσεις και θέσεις εργασίας.

Μέσα σε 10 χρόνια η Γλασκώβη κυριολεκτικά άλλαξε. Δημιουργήθηκαν 5.580 νέες θέσεις εργασίας, τα ταμεία γέμισαν με 14,3 εκατομμύρια λίρες, τα εισιτήρια στα θέατρα αυξήθηκαν κατά 40%, ο τουρισμός κατά 50%, ενώ διπλασιάστηκε ο αριθμός των συνεδρίων στην πόλη. Ως το 2000 η πόλη που είχε δει όλες τις βιομηχανίες του 19ου αιώνα να εξαφανίζονται, έγινε όχι μόνο της μόδας, αλλά και το δεύτερο μεγαλύτερο εμπορικό κέντρο της χώρας.

Οι υπόλοιπες βρετανικές πόλεις κοιτούσαν από απόσταση και με πολύ φθόνο. Κι εκείνες αντιμετώπιζαν τα ίδια προβλήματα και ίσως ακόμη χειρότερα. Για αυτό έτρεξαν να στριμωχθούν ως υποψήφιες Πολιτιστικές Πρωτεύουσες. Όπως και η ανακοίνωση της νίκης του Λίβερπουλ έγινε από το βρετανικό υπουργείο Πολιτισμού.

Σήμερα όλοι εκτιμούν ότι στο Λίβερπουλ θα δημιουργηθούν 14.000 νέες θέσεις εργασίες, ενώ τα έσοδα της «Πολιτιστικής Πρωτεύουσας» θα είναι για το μεγαλύτερο λιμάνι της Βρετανίας περίπου 200 εκατομμύρια λίρες.

Ξέχωρα όμως από τη Βρετανία, και το Γκκρατς στην Αυστρία θεωρήθηκε ιδιαίτερα επιτυχημένο και εναλλακτικό. Η πόλη έστρεψε το ενδιαφέρον της στον πολιτισμό της καθημερινότητας, βοηθώντας τους αστέγους, την πρόσβαση των αναπήρων στους πολιτιστικούς χώρους και την πολιτιστική εκπαίδευση των παιδιών. Ακόμη και το Κορκ

στην Ιρλανδία, η μικρότερη πόλη που ανέλαβε τον θεσμό (μόλις 140.000 κατοίκων) και με έναν προϋπολογισμό 15 εκατομμυρίων ευρώ (λιγότερα από το 1/3 του μπάτζετ της γαλλικής Λιλ), τα πήγε περίφημα.

Ο θεσμός, πάντως, μετά την Πάτρα θα αργήσει να ξανάρθει στη γειτονιά μας. Θα περιμένουμε μέχρι το 2017, όταν η Κύπρος θα προτείνει τη δική της πόλη. Να ευχηθούμε να είναι και ενωμένη. " (απόσπασμα από άρθρο εφημερίδας)

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Τα προγράμματα των ορισθεισών πόλεων θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν:

1. Προώθηση των κοινών καλλιτεχνικών ρευμάτων κατά τη διαμόρφωση των οποίων η πόλη έχει διαδραματίσει ιδιαίτερο ρόλο,
2. Διοργάνωση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων (μουσική, χορός, θέατρο, εικαστικές τέχνες, κινηματογράφος, κ.λπ.) και βελτίωση της προβολής και διαχείρισης των τεχνών,
3. Προώθηση της γνώσης του ευρωπαϊκού κοινού σχετικά με τις προσωπικότητες και τα γεγονότα που σημάδεψαν την ιστορία και την πολιτιστική ταυτότητα της πόλης,
4. Διοργάνωση ειδικών δραστηριοτήτων για την ενθάρρυνση της καλλιτεχνικής καινοτομίας και τη δημιουργία νέων μορφών πολιτιστικής δράσης και διαλόγου,
5. Λήψη μέτρων για τη μεγαλύτερη πρόσβαση και ευαισθητοποίηση σε θέματα σταθερής και κινητής καλλιτεχνικής κληρονομιάς καθώς και καλλιτεχνικών δημιουργών που χαρακτηρίζουν την πόλη,
6. Οργάνωση ειδικών πολιτιστικών σχεδίων για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των νέων στον πολιτισμό,
7. Οργάνωση ειδικών πολιτιστικών σχεδίων για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής,
8. Διάδοση στο ευρύτερο κοινό των προγραμματισμένων ενεργειών, ιδίως με τα πολυμέσα και τα οπτικοακουστικά μέσα καθώς και μια πολυγλωσσική προσέγγιση,
9. Συμβολή στην ανάπτυξη της οικονομικής δραστηριότητας, κυρίως της απασχόλησης και του τουρισμού,
10. Ανάγκη ανάπτυξης ενός ποιοτικού και καινοτόμου πολιτιστικού τουρισμού, λαμβανομένης δεόντως υπόψη της σημασίας που έχει στη συνάρτηση αυτή

η βιώσιμη διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς και η εναρμόνιση των προσδοκιών των επισκεπτών με τις προσδοκίες του τοπικού πληθυσμού,

11. Οργάνωση σχεδίων για την ενθάρρυνση της ανάπτυξης δεσμών μεταξύ της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και των στρατηγικών καινούργιας ανάπτυξης του αστικού χώρου.
12. Ανάλυση κοινών πρωτοβουλιών για την προώθηση του πολιτιστικού διαλόγου μεταξύ της Ευρώπης και του υπόλοιπου κόσμου

Οι δραστηριότητες «της πολιτιστικής πρωτεύουσας» θα πρέπει να σκοπεύουν:

Πρώτα στην καταγραφή όλων εκείνων που έχουν συμβολή στα πολιτιστικά πράγματα (συλλογείς φωτογραφιών κα, μουσικοί – στην περιοχή υπάρχουν πολλοί οργανοπαίκτες, αυτοδίδακτοι η όχι, ιδιαίτερα κρουστών και πνευστών-, μικρά θεατρικά σύνολα – ιδιαίτερα φοιτητών η ομάδων εργαζομένων- συγγραφείς, ζωγράφοι κ.α.)

Μετά στη διευκόλυνση όλων αυτών να εκφραστούν στο ευρύ κοινό.

Όμως όσοι δραστηριοποιούνται στα πλαίσια της «πολιτιστικής» δίνουν την εντύπωση ότι θέλουν να συνεχίσουν το «μεγάλο φαγοπότι» της Θεσσαλονίκης:
 -Υψηλά αμειβόμενοι υπάλληλοι που δεν έχουν τίποτα να προσφέρουν
 -Εργολήπτες που ανησυχούν για τον τρόπο δημοπράτησης και ανάθεσης των έργων και που στο μυαλό τους έχουν πως θα «πέσει περισσότερο μπετόν» σε μια Πόλη που είναι μεταξύ των πρώτων από πλευράς ρύπανσης και μεταξύ των τελευταίων σε ποσοστό πρασίνου

-Δυστυχώς και τοπικοί επιχειρηματίες που νομίζουν ότι τους ανήκει μερίδιο της πίτας

- Τοπικοί παράγοντες εκφράζουν την απογοήτευσή τους για την πορεία του θεσμού επισημαίνοντας ότι χάνεται μία ευκαιρία για την δημιουργία υποδομής και πολιτιστικής αναβάθμισης στην Πόλη.

- Η δημοτική αρχή, όπως γράφεται στο Τοπικό Τύπο, κινείται σε καθεστώς αδιαφάνειας και σπατάλης του λιγοστού δημόσιου χρήματος που χορηγήθηκε. Οργανώνει την «πολιτιστική» χωρίς να έχει κινηματογραφικό τομέα και χωρίς να λειτουργεί δημοτικό κινηματογράφο.

Έχει ευθύνες:

- α) Για την μετατροπή της Πόλης σε «μπαραγκούπολη» με την τοποθέτηση στις πλατείες, στα πεζοδρόμια και την παραλιακή ζώνη κάθε είδους κακόγουστης τέντας η κτίσματος.
- β) Για την κατασκευή ενός κτιρίου παράξενης αρχιτεκτονικής που προορίζεται για μουσείο και που κτίζεται στο δομικό ιστό της Πόλης, σε μια περιοχή ιδιαίτερα επιβαρημένη

κυκλοφοριακά και οικοδομικά και κατέστρεψε ότι είχε απομείνει από τον Κήπο του Πρακτικού Γεωργικού Σχολείου.

Πολλοί όμως ήταν εκείνοι που έλεγαν ότι «η πολιτιστική πρωτεύουσα 2006» δεν ήταν τίποτα περισσότερο από ένα φεστιβάλ δηλ. ένα πανηγύρι.

Παρόλα τα προβλήματα που είχαν προκύψει κατά καιρούς, η Πολιτιστική Πρωτεύουσα Πάτρα 2006 διέθετε έναν αξιόλογο δικτυακό τόπο, όπου παρατίθονταν όλες οι επικείμενες εκδηλώσεις.

Ο επισκέπτης μπορούσε να περιηγηθεί στις ειδήσεις και τα επικείμενα δρώμενα της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας μέσω της επιλογής "καλλιτεχνικό πρόγραμμα", που βρισκόταν δεξιά στην οθόνη του. Εκεί μπορούσε κανείς να δει τις θεματικές ενότητες που περικλείουν το καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

ΑΝΑΛΥΣΗ SWOT

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Καταρχήν, δόθηκε η δυνατότητα, μέσω της πολιτιστικής, να παρακολουθήσει το κοινό διάφορες παραστάσεις και γενικά καλλιτεχνικές εκδηλώσεις που πριν δεν ήταν εφικτό, όπως ξένες παραστάσεις ή συναυλίες, πχ Eros Ramazzotti. Μέσω αυτών των εκδηλώσεων επιτυχάνθηκε η ανταλλαγή απόψεων και κουλτούρας με άλλους λαούς, έτσι αυξάνθηκε η πολιτιστική μας παιδεία. Επίσης, οι καλλιτεχνικές ομάδες ανέδειξαν τους θεσμούς της Πάτρας προβάλλοντας τα έργα τους στο εξωτερικό. Τα έργα που δημιουργήθηκαν στην Πάτρα, όπως θέατρα, συναυλιακοί χώροι και άλλα έμειναν ως έχει για την ανάπτυξη της πολιτιστικής ζωής της πόλης και μετά το τέλος του θεσμού αυτού.

Εκτός από τα παραπάνω, αξίζει να αναφερθεί ότι κάποια προγράμματα διαφημιζόνταν περισσότερο από κάποια άλλα, με αποτέλεσμα η προσέλευση του κοινού να είναι μικρότερη, πχ κάποια θεατρικά έργα, όπως της Παρθενώπης. Επιπλέον, πολλά ξενόφερτα έργα γίνονταν χωρίς μετάφραση της γλώσσας τους ή υπότιτλους, έτσι ώστε να μη γίνονταν πλήρως κατανοητά από όλους και το κοινό να είναι μειωμένο ή δυσαρεστημένο.

Συμπερασματικά, οι επιπτώσεις είναι περισσότερο θετικές και μέχρι τώρα μας έχει αφήσει μόνο καλά στοιχεία στον πολιτισμό της Πάτρας, αλλά και της Ελλάδας γενικότερα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Αξίζει να αναφερθεί ότι ο θεσμός της πολιτιστικής είναι μη κερδοσκοπική οργάνωση και δεν επιβάρυνε (οικονομικά) τους κατοίκους της Πάτρας. Δηλαδή, διαθέτονταν φτηνά εισιτήρια για τις διάφορες εκδηλώσεις ώστε η προσέλευση του κοινού

να είναι μεγαλύτερη. Επιπλέον, τα έργα που γίνονταν, τα οποία έμειναν και μετά το τέλος της Πολιτιστικής, δημιουργήθηκαν θέσεις εργασίας και έτσι καταπολεμήθηκε κατά ένα μέρος η ανεργία. Όπως επίσης, με την προβολή της Πάτρας στο εξωτερικό, αυξήθηκαν οι χορηγίες και επενδύσεις από ξένες, αλλά και ελληνικές εταιρίες, οι οποίες συμβάλλουν στην οικονομική ανάπτυξη της Πάτρας. Επιπροσθέτως, η καλή φιλοξενία και οργάνωση επέφεραν αύξηση του τουρισμού στην Πάτρα και σε άλλες πόλεις ή και νησιά.

Εν κατακλείδι, οι οικονομικές επιπτώσεις θα είναι θετικές, αν η οργάνωσή της ήταν σωστά δομημένη και δεν άφησε κατάλοιπα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Εκτός από τις οικονομικές υπάρχουν και κοινωνικές επιπτώσεις. Ο τουρισμός αυξήθηκε, λόγω της καλής διοργάνωσης κατά τη διάρκεια αλλά και μετά το τέλος της Πολιτιστικής. Το πρόγραμμα του εθελοντισμού ήταν πολύ καλά οργανωμένο, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν κι άλλοι εν δυνάμει εθελοντές που θα χρησιμοποιηθούν στο μέλλον σε άλλες εκδηλώσεις που μπορεί να γίνουν. Επιπλέον, η επαφή με τους ξένους λαούς δημιούργησε καλές δημόσιες σχέσεις και προωθήθηκε η Ελλάδα στο εξωτερικό με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Αντιθέτως, με την ανοικοδόμηση των έργων (δρόμων, πεζοδρομίων) παρατηρήθηκε κυκλοφοριακό χάος που δυσκόλεψε τη διέλευση των αυτοκινήτων αλλά και των πεζών. Ακόμη, η έλλειψη αρκετής διαφήμισης δυσκόλεψε την προβολή των έργων της Πάτρας και την πληροφόρηση των θεατών από άλλες πόλεις ή και της Πάτρας, αλλά και την ανάδειξή της. Όμως, μετά το τέλος της Πολιτιστικής, οι κριτικές που έλαβε η οργάνωση αυτή δικαίωσαν τις προσπάθειές της.

Γενικά, οι επιπτώσεις ακόμα και τώρα φαίνονται με το τέλος της οργάνωσης αυτής, που έγινε το 2007. Οπότε ακόμα και τώρα, το 2009, βλέπουμε τις επιπτώσεις που έχει αφήσει στην Πάτρα ο θεσμός της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας.

ΠΙΝΑΚΑΣ SWOT

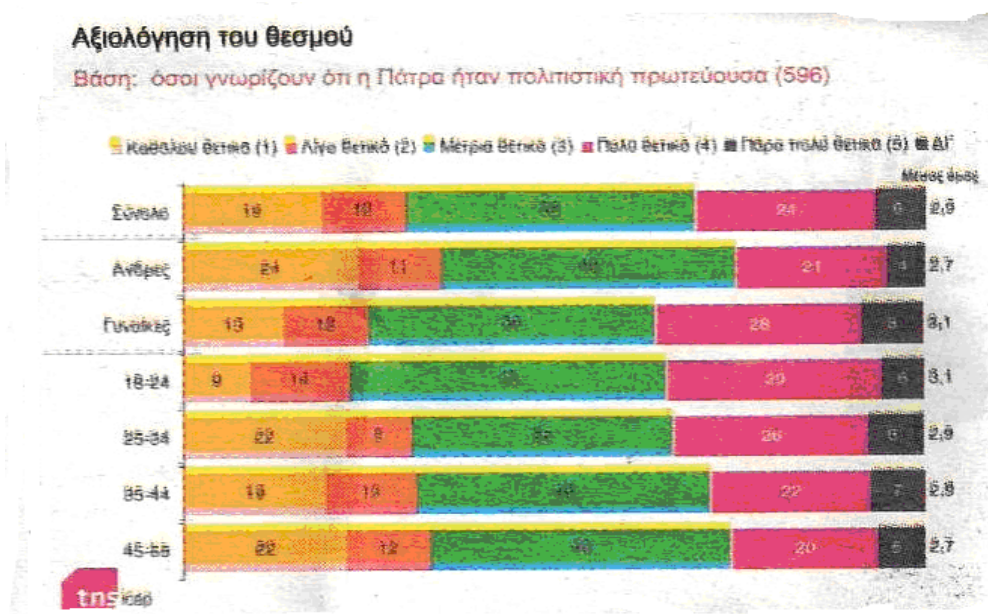
<u>ΔΥΝΑΜΕΙΣ</u>	<u>ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ</u>
<ul style="list-style-type: none"> - Το πρόγραμμα της Πολιτιστικής είναι ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός - Διανομή φτηνών εισιτηρίων - Αύξηση του τουρισμού - Υπάρχει η δυνατότητα παρακολούθησης παραστάσεων που πριν δεν ήταν εφικτό - Ανταλλαγή απόψεων και κουλτούρας με άλλους λαούς - Ενίσχυση των θεσμών της πόλης της Πάτρας - Θα παραμείνουν κτίρια που δημιουργήθηκαν για το σκοπό της Πολιτιστικής στην Πάτρα, όπως θέατρα, χώροι συναυλιών κλπ - Επένδυση χορηγών Πατρινών και ξένων εταιρειών - Ανάπτυξη πολιτιστικής παιδείας των Πατρινών και όχι μόνο, λόγω της επαφής τους με ξένες κουλτούρες - Περισσότερες θέσεις εργασίας - Δημιουργία εθελοντών 	<ul style="list-style-type: none"> - Έλλειψη αρκετής διαφήμισης - Η προσέλευση ξένων ομάδων σε διάφορα θεατρικά και γενικά καλλιτεχνικά δρώμενα που γίνεται με τη δική τους γλώσσα, δημιουργεί έλλειψη προσέλευσης από την μη γνώση αυτής από το κοινό - Αύξηση κυκλοφοριακού χάους, λόγω αναδημιουργίας δρόμων και διαφόρων έργων - Μικρότερη προσέλευση θεατών, λόγω μη καλής πληροφόρησης για το πρόγραμμα της οργάνωσης αυτής - Καθυστέρηση ολοκλήρωσης έργων
<u>ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ</u>	<u>ΑΠΕΙΛΕΣ</u>
<ul style="list-style-type: none"> - Αύξηση τουρισμού στην Πάτρα και γενικά σε όλη την Ελλάδα - Προτίμηση ξένων καλλιτεχνών της Πάτρας και γενικά της Ελλάδας για μελλοντικές τους συναυλίες και παραστάσεις - Ένδειξη ενδιαφέροντος ξένων εταιρειών για την Πάτρα, οπότε αύξηση οικονομικών συνδιαλλαγών - Αναπροσαρμογή εικόνας της πόλης, όπως ανοικοδόμηση κτιρίων της Πάτρας, καλύτεροι δρόμοι, πεζοδρόμια κ. λ. π. - Ανάπτυξη δημοσίων σχέσεων με το εξωτερικό - Μείωση ανεργίας - Ύπαρξη εν δυνάμει εθελοντών - Καλές κριτικές από ξένα κανάλια 	<ul style="list-style-type: none"> - Πιθανότητα κακής διαφήμισης - Πιθανή μείωση τουρισμού - Μη ολοκλήρωση έργων - Μη καλή οργάνωση της Πολιτιστικής που θα φανεί στο μέλλον - Κακές κριτικές από ξένα κανάλια

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ

Έγινε ποσοτική έρευνα σε 600 άνδρες και γυναίκες, 18-55 ετών που είναι κάτοικοι της Πάτρας από τοπική εφημερίδα. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε με τη μέθοδο των τηλεφωνικών συνεντεύξεων από την εταιρεία ICAP. Η μέθοδος δειγματοληψίας που ακολουθήθηκε για την εξαγωγή του δείγματος ήταν τυχαία στρωματοποιημένη κατά ηλικία. Το δείγμα της έρευνας είναι αντιπροσωπευτικό του πληθυσμού υπό διερεύνηση. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε από τις 5/01/2007- 22/01/2007.

Το ποσοστό (55%) εκείνων που δηλώνουν ότι δεν παρακολούθησαν καμία εκδήλωση, επιβεβαιώνει την άποψη ότι δεν τρέφουν όλοι ενδιαφέρον για τα πολιτιστικά δρώμενα. Αλλά αυτή η απόλυτη αποξένωση τόσο μεγάλου κομματιού του κοινωνικού ιστού προβληματίζει.

Σε αυτόν τον πίνακα μπορούμε να δούμε ότι το γυναικείο φύλο και η γενιά (18-24 ετών) αξιολόγησαν κατά μέσο όρο θετικά τον θεσμό της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας.

Οι πιο ενδιαφέρουσες ενότητες εκδηλώσεων

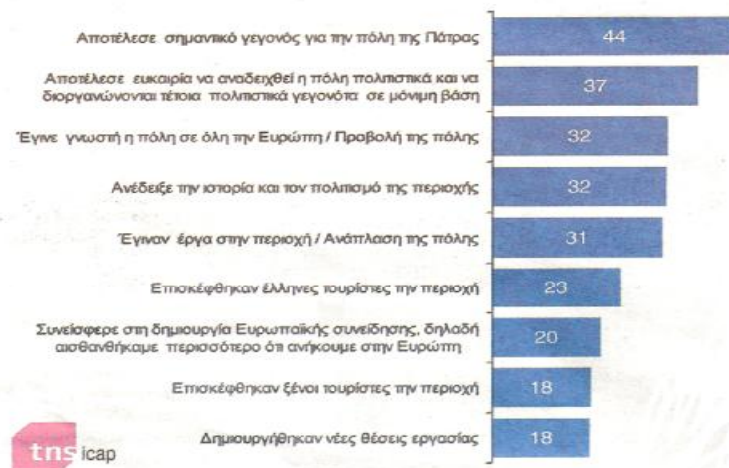
Βάση: σύνολο (600)

Οι πολίτες θεωρούν περισσότερο ενδιαφέρουσες τις θεατρικές παραστάσεις, τις συναυλίες, το καρναβάλι, τη Νέα Σκηνή Αρχαίου Δράματος κ. ο. κ.

Συγκεντρωτικό (Συμφωνούν: αρκετά – πολύ).

Βάση: όσοι γνωρίζουν ότι η Πάτρα ήταν Πολιτιστική Πρωτεύουσα (596)

Σε αυτόν τον πίνακα μπορούμε να δούμε ότι η Πολιτιστική αποτέλεσε σημαντικό γεγονός και βοήθησε την Πάτρα να αποκτήσει υπόσταση στον πολιτιστικό χάρτη.

Αναλυτικότερα, σχεδόν το σύνολο του δείγματος (99%) αναγνωρίζει ότι η Πάτρα ήταν Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης το 2006. Ο θεσμός κατά μέσο όρο αξιολογείται μάλλον θετικά (2,9), κυρίως από το γυναικείο φύλο, που παρακολουθεί περισσότερο από το ανδρικό τα πολιτιστικά δρώμενα. Στο 1% ανήλθε το ποσοστό της εθελοντικής συμμετοχής στην Πολιτιστική.

Επίσης, τις εκδηλώσεις που θυμούνται οι περισσότεροι είναι η έκθεση Leonardo Da Vinci και η συναυλία του Eros Rammazzoti. Σχεδόν 4 στους 10 δεν κατάφεραν να φέρουν στο νου αυθόρμητα κάποια εκδήλωση.

Από αυτούς που παρακολούθησαν κάποια εκδήλωση η πλειοψηφία επέλεξε να επισκεφθεί την έκθεση που ήταν αφιερωμένη στον Leonardo Da Vinci. Ακολούθησε ο Eros Rammazzoti, το Circo Da Madrugada, η τελετή λήξης με την συναυλία της Άλκηστης Πρωτοψάλτη, ενώ αποδεικνύεται από την έρευνα ότι η έκθεση του Βασίλη Κοσμόπουλου «μίλησε» στην καρδιά των πατρινών.

Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η συμμετοχή του κοινού στις εκδηλώσεις ήταν μονομερής καθώς περίπου το 1/3 των ερωτώμενων δεν παρακολούθησαν καμία από τις ενότητες του καλλιτεχνικού προγράμματος της Πολιτιστικής. Καμία έκπληξη στο ερώτημα για την περισσότερο «δημοφιλή» ενότητα. Το καρναβάλι τράβηξε περισσότερο (46%) το ενδιαφέρον του κοινού της πόλης. Επιπλέον, αξιοσημείωτη συμμετοχή είχε ακόμα η τελετή λήξης (26%), οι εκδηλώσεις έναρξης (24%), και οι συναυλίες (24%) που επιβεβαιώνει ότι το κοινό προτιμά εύληπτα θεάματα που έχουν μαζικό χαρακτήρα.

Οι μισοί από τους ερωτώμενους θεωρούν ότι οι θεατρικές παραστάσεις και οι συναυλίες ήταν οι πιο ενδιαφέρουσες ενότητες εκδηλώσεων, ανεξάρτητα αν τις έχουν παρακολουθήσει ή όχι. Ακολουθεί το καρναβάλι, οι παραστάσεις αρχαίου δράματος, ενώ σημαντική επιρροή στην κοινή γνώμη είχαν οι κινηματογραφικές προβολές, η ενότητα «Θρησκεία και Τέχνη», και η «Παιδική Τέχνη».

Το κοινό της Πάτρας αναγνωρίζει έναν μάλλον χαμηλό βαθμό ωφέλειας, τόσο της πόλης της Πάτρας όσο και της ευρύτερης περιοχής καθώς το 44% των ερωτώμενων που γνώριζαν ότι η Πάτρα ήταν η Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης, δηλώνει ότι η πόλη τους (και η ευρύτερη περιοχή) ωφελήθηκε από μέτρια ως πάρα πολύ από αυτή την ενέργεια. Το 44% δηλώνει ότι η ανάδειξη της Πάτρας σαν Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης αποτέλεσε ένα σημαντικό γεγονός για την πόλη και το 37% δηλώνει ότι αποτέλεσε ευκαιρία να αναδειχθεί η πόλη πολιτιστικά.

Τα στοιχεία που καθόρισαν την αρνητική εικόνα της διοργάνωσης σύμφωνα με την έρευνα που ήταν και ο σημαντικότερος λόγος που προκάλεσε την αρνητική εικόνα της διοργάνωσης, ήταν η ελλιπής καμπάνια (58%) και σε μικρότερο βαθμό η παραίτηση και οι δηλώσεις του κ. Θάνου Μικρούτσικου (42%) καθώς και ο αποκλεισμός αρκετών πατρινών από το πρόγραμμα (41%), αλλά και οι αρνητικές δηλώσεις των πολιτικών παραγόντων.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ

Η Πάτρα ήταν για το 2006 η Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης. Είχε γίνει η επίσημη έναρξη των εκδηλώσεων του θεσμού με τα εγκαίνια της εντυπωσιακής έκθεσης «Λεονάρντο ντα Βίντσι: Επιστήμονας Εφευρέτης», στον εκθεσιακό χώρο Λαδόπουλου, παρουσία του υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Σπηλιωτόπουλου και του υφυπουργού Πολιτισμού κ. Τατούλη.

Επτά μέρες διήρκεσαν οι επιλεγμένες εορταστικές εκδηλώσεις με τίτλο «Μέρες Έναρξης» που περιλάμβαναν συναυλίες και αφιέρωμα στην ιστορία της πόλης των Πατρών. Ακολούθησαν οι «Μέρες Καρναβαλιού» όπου αναβαθμισμένο το Πατρινό Καρναβάλι απέκτησε και ένα πιο διεθνή χαρακτήρα. Μετά προγραμματίστηκαν «Μέρες Ποίησης και Μουσικής», όλο το καλοκαίρι υπήρξαν γεγονότα με μουσική, θέατρο, χορό, κινηματογράφο, και άλλα πολλά.

Η Πάτρα είχε πολλά να κερδίσει τόσο από τις επενδύσεις που φθάνουν τα 157 εκατομμύρια ευρώ για την ολοκλήρωση των 52 έργων του θεσμού, όσο και από την πολιτιστική ευαισθητοποίηση των κατοίκων της που είχαν δώσει το παρόν με 1200 εθελοντές, αλλά και που άρχιζαν να γεμίζουν τους χώρους των εκδηλώσεων.

Συναρπαστική είχε χαρακτηριστεί από όλους όσους την επισκέφθηκαν το πρώτο κιόλας εικοσιτετράωρο η έκθεση Λεοναρντο Ντα Βίντσι, όπου εκτίθονταν χειρόγραφα σχέδια και μικρογραφίες των εφευρέσεων του, των πολεμικών μηχανών, των ωρολογιακών μηχανισμών, εντυπωσιακές μακέτες προτάσεων του για γέφυρες και μικροσχέδια χειρόγραφα ανατομίας που παρουσίαζαν το ασύλληπτο εύρος της ιδιοφυίας του.

Ο κ. Χρήστος Ροϊλός που ήταν συντονιστής της εκτελεστικής επιτροπής «Πάτρα 2006»είχε δώσει δύο ενδιαφέροντα συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με το κόστος και την προέλευση των εκθεμάτων.

«Το κόστος έφθασε τα 500 χιλιάδες ευρώ και τα εκθέματα προέρχονται από μια συλλογή του Δόκτορος Οττο Λετσε, μια μόνιμη συλλογή η οποία εκτίθεται 6 μήνες το χρόνο στην γκαλερί TZANATA στην Γενεύη και 6 μήνες το χρόνο περιοδεύει ανά το κόσμο. Έχει εκτεθεί στην Νέα Υόρκη και για πρώτη φορά έρχεται στην Ελλάδα». Η έκθεση ήταν ανοιχτή από τις 12 ως τις 9 το βράδυ καθημερινά και διήρκεσε τρεις μήνες.

Πρόγραμμα εκδηλώσεων

ημέρες έναρξης (10/1 - 19/1)

καρναβάλι (21/1 - 5/3)

ποίηση & μουσική (27/4 - 13/5)

νέα σκηνή αρχαίου δράματος (19/5 - 4/6)

ταξιδεύοντας με... (8/6 - 6/9)

θρησκεία και τέχνη (1/11 - 30/11)

παιδική τέχνη (1/12 - 31/12)

ημέρες λήξης (28/12 - 30/12)

ΠΑΤΡΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ 2006**(ΟΙ ΚΥΡΙΟΤΕΡΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ)**

Το 2006 η καρδιά των ευρωπαϊκών τεχνών χτύπησε στην Πάτρα που έφερε τον τίτλο της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης. Μετά την παρουσίαση των αξόνων γύρω από τους οποίους διαρθρώνεται το πρόγραμμα των εκδηλώσεων, ανακοινώθηκαν επίσης τα κυριότερα γεγονότα του καλλιτεχνικού προγράμματος. Βασική επιδίωξη των διοργανωτών ήταν η ανάδειξη του ιδιαίτερου χαρακτήρα της Πάτρας ως διαχρονικής πύλης της Ελλάδας στη Δύση, μέσω της ενδυνάμωσης των καλλιτεχνικών θεσμών της πόλης και της ανάδειξης των Πατρινών δημιουργών.

Στη λογική αυτή, είχαν ανακοινωθεί εννέα χρονικές αλλά και θεματικές ενότητες-πλαίσια εκδηλώσεων που διέτρεχαν διαδοχικά ολόκληρο το έτος και τέσσερις σειρές-κύκλοι εκδηλώσεων και ευρύτερης δραστηριότητας.

Ειδικότερα, οι εννέα θεματικές ενότητες ήταν οι εξής:

10-25 Ιανουαρίου

Σειρά εκδηλώσεων που σηματοδοτούσαν την έναρξη της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας:

"Leonardo da Vinci - Εφευρέτης και Επιστήμονας"

Luchino Visconti: "Senso"

Βασίλης Κοσμόπουλος: "Επίκαιρα Πατρών - Ο λαβύρινθος με τις εικόνες"

Συναυλία της Ορχήστρας Πατρών με τον Gary Burton

The Gogmagogs: "Gumbo Jumbo"

Vittorio de Sica: "Θαύμα στο Μιλάνο"

21 Ιανουαρίου - 5 Μαρτίου

Καρναβάλι: Ο θεσμός που αποτελεί το σήμα κατατεθέν της πόλης εδώ και 150 χρόνια, πλαισιώθηκε με θεάματα δρόμου και καλλιτέχνες και σχήματα διεθνούς κύρους. Φιλοδοξία και επιδίωξη των διοργανωτών ήταν να θέσει τις βάσεις για τη διεθνοποίηση του πατρινού καρναβαλιού.

Συγκεκριμένα, στις εκδηλώσεις της Πάτρας Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης 2006, που όπως είχε ανακοινωθεί εντάσσονταν στο Καρναβάλι, περιλαμβάνονταν ως εξής:

Lasher de Violons (Η συμφωνία των Βιολιών): Ένα μεικτό υπερθέαμα από τους Transe Express, που είναι γνωστοί για την ικανότητά τους να συνδυάζουν σε μία παράσταση, στοιχεία μουσικής, χορού, πλαστικών τεχνών, τσίρκου, λογοτεχνίας και θεάτρου. Το σχήμα εντυπωσίασε ιδιαίτερα το κοινό κατά την εμφάνισή του στην Τελετή έναρξης των χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων του 1992. Το ελληνικό κοινό είχε ήδη την ευκαιρία να τους απολαύσει πέρυσι, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας.

Circo de Madrugada: Μία φαντασμαγορική υπερπαραγωγή του διεθνούς φήμης τσίρκου και της θεατρικής ομάδας Oere από τη Μασσαλία, με την οποία συναποτελούν την ομάδα "Άγγελοι πέφτουν από τον ουρανό". Το κοινό είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει ένα "εναέριο μπαλέτο", που συνέθεταν άγγελοι, κλόουν, ζογκλέρ, hip-hop μουσικοί Γαργαντούας και Πανρακρούελ

Το Καρναβαλικό Κομιτάτο της Πάτρας είχε παρουσιάσει μία παράσταση δρόμου βασισμένη πάνω στο ομώνυμο βιβλίο του Francois Rabelais, όπου καταγράφονται τα βασικά στοιχεία του καρναβαλικού εθίμου.

Συναυλία της πρώτης Ορχήστρας Λαχανικών της Βιέννης: Η Ορχήστρα Λαχανικών της Βιέννης είναι ένα πρωτότυπο συγκρότημα αποτελούμενο από επαγγελματίες μουσικούς, οι οποίοι αντί μουσικών οργάνων χρησιμοποιούν λαχανικά. Καρότα, κολοκύθες, μελιτζάνες, αγγούρια και άλλα ζαρζαβατικά, ενθουσιάζουν το διεθνές κοινό με τα πρωτότυπα ακούσματά τους. Προαιρετικά χρησιμοποιούνται επίσης κουζινικά και μαχαιροπίρουνα, τα οποία συμβάλλουν ώστε να παραχθεί ένας ήχος που προφανώς διαφέρει δραματικά από ότι είχαμε ακούσει μέχρι τώρα.

The spirit of China (Το Πνεύμα της Κίνας): Το China's National Acrobatic Troupe έφερε στην Πάτρα τη μεγάλη κινεζική παράδοση των ακροβατικών. Έχει τιμηθεί με 32 χρυσά βραβεία σε διάφορους εθνικούς και διεθνείς διαγωνισμούς ακροβατικών. Η παράσταση "Το Πνεύμα της Κίνας" έχει ήδη κερδίσει έξι βραβεία στο Πρώτο Φεστιβάλ Ακροβατικών της Κίνας το 2001, ενώ στη συνέχεια παρουσιάστηκε σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες αλλά και τις ΗΠΑ.

Η Τελευταία Μάσκα: Μία πρωτότυπη θεατρική παραγωγή με θέμα την ιστορία και τη συλλογική μνήμη της Πάτρας που βασίζεται πάνω στο έργο του Κώστα Λογαρά. Ήταν μία ειδική παραγγελία της "Πάτρας -Πολιτιστικής Πρωτεύουσας 2006", που ανέβηκε σε σκηνοθεσία του Θόδωρου Τερζόπουλου, με τη συνεργασία του Θεάτρου "Άττις". Οι ηθοποιοί μοιράζονται τις "φωνές" της πόλης, προσπαθώντας να εντοπίσουν και να συνθέσουν την πραγματική της ταυτότητα. Οι ρόλοι, γυναικείοι και ανδρικοί ερμηνεύονται από άνδρες.

27 Απριλίου - 18 Μαΐου

Ημέρες ποίησης και μουσικής: Στηριζόμενοι στο γεγονός ότι στην Ελλάδα μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο εμφανίζεται μία από τις σημαντικότερες σχολές μελοποιημένης ποίησης, οι Έλληνες ποιητές και συγγραφείς έρχονται σε επαφή με τους ευρωπαίους ομότεχνούς τους μέσα από μία σειρά εκδηλώσεων, χαρακτηριστικό στοιχείο των οποίων είναι η σύνδεση μουσικής και ποίησης.

19 Μαΐου - 4 Ιουνίου

Νέα Σκηνή Αρχαίου Δράματος: Η προβληματική που έχει αναπτυχθεί σε όλο τον κόσμο γύρω από την αναβίωση του αρχαίου δράματος έγινε ο άξονας σειράς παραστάσεων που διακρίνονταν για τον πειραματικό τους χαρακτήρα και πραγματοποιούνταν σε κλειστούς χώρους.

Οι πέντε πρώτες παραγωγές που είχαν ανακοινωθεί ήταν οι εξής:

Χοηφόροι του Αισχύλου: Ήταν μία παραγγελία της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Πάτρας στον διάσημο Αμερικανό σκηνοθέτη Lee Breuer. Το έργο παρουσιάστηκε στην Πάτρα σε παγκόσμια πρώτη, με τη συνεργασία Αμερικανών και Ελλήνων καλλιτεχνών. Η καινοτόμος σκηνοθετική αντίληψη της παράστασης αλλά και η πρωτότυπη μουσική της Αμερικανίδας Eve Beglarian, που "παντρεύει" αρχαίους ελληνικούς ύμνους με παραδοσιακές

μουσικές άλλων λαών, αποτέλεσε το δέλεαρ για να παρακολουθήσει κανείς αυτή την πρωτότυπη θεατρική παράσταση.

Fureurs: Το έργο της φημισμένης Γαλλίδας χορογράφου Joelle Bouvier παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Είναι βασισμένο στην "Αντιγόνη" και αποτελεί σημείο αναφοράς ως προς την προσέγγιση του αρχαίου δράματος μέσω του σύγχρονου χορού. Οι χορευτές είναι διαφορετικών εθνότητων ενώ τον πρωταγωνιστικό ρόλο κρατά η Ελληνίδα χορεύτρια Γιώτα Καλλιμάνη που ζει και εργάζεται στη Γαλλία

Ο Θρήνος της Αριάδνης: Μία παράσταση βασισμένη στο μύθο της Αριάδνης σε μουσική C. Monteverdi, A. Scarlatti, F.S. Haydn, B. Marcello κ.ά. Τα μουσικά έργα συνοδεύονται από κείμενα με θέμα την εγκατάλειψη, δημιουργώντας μία ολοκληρωμένη σκηνική άποψη που δίνει την δυνατότητα στο θεατή να αντιληφθεί το "πέραςμα του μύθου" δια μέσου τις τριών αιώνων θεάτρου, ποίησης και μουσικής.

Αγαμέμνων: Μία παραγωγή της Βιομηχανικής, σε σκηνοθεσία Δάνη Δίπλα. Μεταφέροντας το αρχαίο δράμα σε συνθήκες κλειστού χώρου ο σκηνοθέτης το μεταφέρει ταυτόχρονα στο σήμερα, αλλάζοντας τον τρόπο επικοινωνίας μαζί του αλλά και τη σχέση ηθοποιού-θεατή.

Βάκχες: Το "Θέατρο της Άνοιξης" παρουσιάζει τις Βάκχες του Ευριπίδη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Μαργαρίτη. Το χορό αποτελούν παραδοσιακοί μουσικοί που συμμετέχουν στα Αναστενάρια.

15 Ιουνίου - 25 Ιουλίου

Ταξιδεύοντας σε μουσικές και τραγούδια: Μεγάλα μουσικά γεγονότα με συμμετοχή διεθνούς φήμης Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών.

Αύγουστος

Διαδρομές Αρχαίου Δράματος: Σε στενή συνεργασία με το Φεστιβάλ Πάτρας, ένα πρόγραμμα παραστάσεων αρχαίου δράματος από επιλεγμένους θεατρικούς οργανισμούς της χώρας μας που διαχέεται σε εξίσου επιλεγμένους χώρους, είχαν φτιάξει μία νοητή διαδρομή από τους Δελφούς στην Ολυμπία και την Επίδαυρο.

15 Σεπτεμβρίου - 31 Οκτωβρίου

Παιδική Τέχνη: Το πρώτο φεστιβάλ τέχνης για παιδιά στην Ελλάδα, με διάσταση τόσο εκπαιδευτική όσο και καλλιτεχνική φιλοδόξησε να καθιερωθεί από την πρώτη κιόλας χρονιά ως ένα από τα πλέον ενδιαφέροντα φεστιβάλ του είδους στην Ευρώπη.

Νοέμβριος

Θρησκεία και Τέχνη: Η μορφή του Αγίου Ανδρέα και οι πόλεις-σταθμοί της διαδρομής του (Πάτρα, Ρώμη, Εδιμβούργο, Αγία Πετρούπολη) έγιναν οι άξονες των Πρωτοκλητείων, προγράμματος καλλιτεχνικών εκδηλώσεων προς τιμή του αγίου που ξεκίνησε το 1966 και έχει πλέον εξελιχθεί σε φεστιβάλ θρησκευτικής τέχνης.

Πρώτο δεκαπενθήμερο του Δεκεμβρίου

Ημέρες Λήξης: Τριήμερο εκδηλώσεων που σηματοδότησαν το τέλος της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας.

Οι τέσσερις γενικές σειρές-κύκλοι εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων που έλαβαν χώρα καθ' όλη τη διάρκεια του 2006 ήταν οι εξής:

Συνέδρια

Με γενικό τίτλο "What about Europe" είχε προγραμματιστεί για την διοργάνωση τριών διεθνών συνεδρίων με θέματα:

- α) Τέχνη και Επιστήμη
- β) Τέχνη και ΜΜΕ και
- γ) Τέχνη και Πολιτική

Παράλληλα, πραγματοποιήθηκαν ημερίδες, συμπόσια και συναντήσεις ειδικής θεματικής που αφορούσαν όλο το φάσμα των τεχνών.

Εικαστικά

Σειρά εικαστικών γεγονότων που είτε εντάσσονταν στις παραπάνω θεματικές ενότητες είτε είχαν αυτόνομη θεματική πραγματοποιούνταν σε διάφορους χώρους της Πάτρας και των γύρω περιοχών. Είχαν ανακοινωθεί τα παρακάτω σημαντικά εικαστικά γεγονότα:

Έκθεση Leonardo da Vinci (10 Ιανουαρίου- 2 Απριλίου 2006): Η έκθεση περιλάμβανε περισσότερα από 150 σχέδια και ομοιώτυπα μοντέλα εφευρέσεων του Da Vinci μέσα από τα οποία το κοινό μπορούσε να προσεγγίσει τη σχέση τέχνης, επιστήμης, τεχνικής και τεχνολογίας.

Η έκθεση χωριζόταν σε τρεις κατηγορίες αντικειμένων που αλληλοσυμπληρώνονταν και συνέθεταν την εικόνα του Da Vinci, ως εφευρέτη και επιστήμονα. Η έκθεση ολοκληρωνόταν με 12 οθόνες αφής στις οποίες παρουσιάζονταν οπτικοακουστικά προγράμματα που αναφέρονταν σε όλες τις κατηγορίες εφευρέσεων του

Da Vinci. Στο πλαίσιο της έκθεσης παρουσιάζονταν επίσης ταινία για τη ζωή και το έργο της εμβληματικής αυτής προσωπικότητας της ευρωπαϊκής Αναγέννησης. Επιμελητής της έκθεσης ήταν ο δημιουργός της Δρ. Otto Letze.

Πορεία Γραφής και Γραφικών Τεχνών: Η έκθεση βασιζόταν πάνω σε μία ιδέα του Πατρινού Αντώνη Παπαντωνόπουλου μετά από έρευνα σχετική με τη γραφή και την εξέλιξή της ως τις γραφικές τέχνες. Η έκθεση παρουσιάστηκε κατά την περίοδο των εκδηλώσεων για την Παιδική Τέχνη. Αποτελούνταν από 40 πρωτότυπες κατασκευές στις οποίες περιλαμβάνονταν εικαστικές δημιουργίες, ενώ παράλληλα εκτίθενταν και τα εργαλεία που χρησιμοποιούσαν για την υλοποίηση της ανάλογης γραφής ή γραφικής τέχνης. Η έκθεση συνοδευόταν από έναν δίγλωσσο κατάλογο

Οτι δεν κήκε: Το στίγμα της έκθεσης δινόταν μέσα από ζωγραφικά σχέδια και προσχέδια μακετών καρναβαλικών αρμάτων. Συμπεριλαμβάνονταν επίσης καρναβαλικές κατασκευές καθώς και άλλα στοιχεία που πλαισίωναν το κεντρικό θέμα

Χορός

Παραστάσεις χορού από επιλεγμένες ελληνικές ομάδες καθώς και σχήματα του εξωτερικού πραγματοποιούνταν κατά τη διάρκεια της χρονιάς.

Διάφορες δραστηριότητες

Αφορούσαν κυρίως έντυπες και ψηφιακές εκδόσεις καθώς και ειδικά αφιερώματα για την πολιτιστική παράδοση της πόλης και τους Πατρινούς δημιουργούς.

πρόγραμμα προβολών

Α' ΚΥΚΛΟΣ		
Πάθη Ψυχής		
1.	5/10/20 05	Αποστροφή Ρόμαν Πολάνσκι
2.	12/10/2 005	Μέσα από το σπασμένο καθρέφτη Ινγκμαρ Μπέργκμαν
3.	19/10/2	The Woodsman Νικόλ Κασέλ

	005		
4.	26/10/2005	Κύμα οργής	Ντέιβιντ Γκόρντον Γκριν
5.	2/11/2005	OldBoy	Παρκ Τσαν-Γουκ
Ερωτας			
6.	9/11/2005	Αρσενικό - Θηλυκό	Ζαν-Λικ Γκοντάρ
7.	16/11/2005	Η γυναίκα του Ζιλ	Φρεντερίκ Φοντέν
8.	23/11/2005	Το καλοκαίρι του έρωτά μου	Πάβελ Παβλικόφσκι
9.	30/11/2005	Μια ερωτική ιστορία	Ρόι Αντερσον
10.	7/12/2005	Πρώτος έρωτας	Ματέο Γκαρόνε
11.	14/12/2005	Τελευταίος έρωτας στον κόσμο	Πεν-εκ Ρατανάρουανγκ
12.	21/12/2005	Το κορίτσι με το αγγελικό πρόσωπο	Κιμ Κι-Ντουκ

Β' ΚΥΚΛΟΣ

Πάτρα Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης

2006

Ημέρες έναρξης με τους δημιουργούς του Ιταλικού νεορεαλισμού

1	11/1/2006	Senso	Λουκίνο Βισκόντι
3.	06		

1	18/1/20	Θαύμα στο Μιλάνο	Βιτόριο Ντε Σίκα
4.	06		
Καρναβάλι και μουσική			
1	25/1/20	Το κίτρινο υποβρύχιο	Τζόρτζ Ντάνινγκ
5.	06		
1	1/2/200	Το κόκκινο βιολί	Φρανσουά Ζιράρ
6.	6		
1	8/2/200	Moro No Brazil	Μίκα Καουρισμάκι
7.	6		
1	15/2/20	Εξόριστοι	Τόνι Γκάτλιφ
8.	06		
1	22/2/20	Όλα τα πρωινά του κόσμου	Αλέν Κορνώ
9.	06		
2	1/3/200	Μπάι-Μπάι Μπραζίλ	Κάρλος Ντίγκουες
0.	6		
Η οικογένεια			
2	8/3/200	Κανείς δεν ξέρει	Χιροκάζου Κόρε Εντα
1.	6		
2	15/3/20	Σαν μια εικόνα	Ανιες Ζαουί
2.	06		
2	22/3/20	Whisky	Χουάν Πάμπλο Ρεμπέλα, Π. Στολ
3.	06		
Μεγάλοι και Κλασικοί			
2	29/3/20	Το Θωρηκτό Ποτέμιν	Σεργκέι Αϊζενστάιν
4.	06		

ΠΑΤΡΑ-ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ 2006

(ΧΑΡΗΣ Α. ΠΡΕΣΣΑΣ: ΧΩΡΟΧΡΟΝΟΥ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑ ΙΙ)

Από το 1989 έως σήμερα ο Χάρης Πρέσσας κατάγραψε με το φακό του τα πατρινά καρναβαλικά δρώμενα, ιδιαίτερα τα νυχτερινά. Στην έκθεση που παρουσίασε η Πάτρα Πολιτιστική Πρωτεύουσα 2006 με τίτλο "Χάρης Α. Πρέσσας: Χωροχρόνου Ρευστότητα ΙΙ" είδαμε 21 φωτογραφίες από το πλούσιο αρχείο του καλλιτέχνη, οι οποίες αναπαράχθηκαν σε γιγαντογραφίες, με παράλληλη προβολή κατάλληλα επεξεργασμένου οπτικοακουστικού ψηφιακού υλικού. Στο Παλαιό Αρσάκειο, από 26 Ιανουαρίου έως 5 Μαρτίου το 2006.

Ο εικαστικός Χάρης Πρέσσας γεννήθηκε το 1956 στην Πάτρα. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας. Ασχολείται με την κατασκευή, τη ζωγραφική, τη γλυπτική και την εικαστική φωτογραφία. Από το 1987 διδάσκει στο Τμήμα Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών του ΤΕΙ Αθηνών.

Από το 1998 είναι επισκέπτης καθηγητής στα μεταπτυχιακά προγράμματα MA Fine Art και MFA του Ινστιτούτου Τεχνών και Design του Κεντ, στη Βρετανία. Έχει πραγματοποιήσει πολλές ατομικές εκθέσεις στην Πάτρα, την Αθήνα, την Κύπρο και στη Νότια Ιταλία, ενώ έχει συμμετάσχει και σε πολλές ομαδικές (Πάτρα, Αθήνα, Πύργος, Ολυμπία, Βουκουρέστι). Επίσης έχει λάβει μέρος σε αρκετές διεθνείς συναντήσεις (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ιταλία, Σουηδία, Γαλλία, Αρχαία Ολυμπία, Πάτρα).

Έχει εκδώσει το φωτογραφικό λεύκωμα Πατρινό Καρναβάλι και έχει δώσει πολλές διαλέξεις σε ξένα πανεπιστημιακά ιδρύματα (Νορβηγία, Σουηδία, Αγγλία, Ιταλία). Το έργο του Έξοδος-Νίκη πήρε το πρώτο βραβείο στο Α΄ Συμπόσιο Γλυπτικής στην Πάτρα και έχει τοποθετηθεί μόνιμα στην Πλατεία Τριών Συμμάχων.

Πάτρα-Πολιτιστική Πρωτεύουσα 2006"Το τέλος του καρναβαλιού" του Carlo Goldoni στο Θέατρο Απόλλων.

Ένα έργο άπαιχτο στην Ελλάδα, το "Τέλος Καρναβαλιού" του Carlo Goldoni, είχε σκηνοθετήσει για το ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας ο Βασίλης Παπαβασιλείου, χρησιμοποιώντας ένα εξαιρετικό επιτελείο ηθοποιών, μεταξύ των οποίων, η Λυδία Φωτοπούλου, ο Γεράσιμος Γεννατάς, η Σοφία Σεϊρλή, η Αλεξάνδρα Σακελλαροπούλου και ο Θόδωρος Κατσαφάδος. Το έργο ανέβηκε στο Θέατρο Απόλλων της Πάτρας και ήταν συμπαραγωγή με την Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης-Πάτρα 2006.

Ο ακριβής τίτλος που έδωσε στο έργο ο Goldoni όταν το έγραψε το 1762 είναι "Μια από τις τελευταίες νύχτες του Καρναβαλιού" (Una delle ultime sere di carnevale) και στόχος του να αποχαιρετήσει την αγαπημένη του Βενετία, καθώς θα πήγαινε να εργαστεί στο Παρίσι.

Τη στιγμή που έγραφε το έργο ο συγγραφέας, είχε ήδη δώσει τον σκληρό αγώνα του θεάτρου, είχε συγκρουστεί για τη "μεταρρύθμισή" του, είχε κουραστεί και αποσυρθεί, αφήνοντας το πεδίο ελεύθερο στους (προσωρινούς, όπως εκ των υστέρων αποδείχτηκε) επικρατήσαντες "αντιπάλους" του.

Ο αποχαιρετισμός του όμως περνά κι αυτός από τη σκηνή. Παίρνει τη μορφή αυτού του διάφανα αλληγορικού κειμένου, όπου συναιρούνται όλες οι αξίες της δραματουργίας του: η οξεία κοινωνική παρατηρητικότητα, η ανθρώπινη ευαισθησία, η σταθερά παιγνιώδης διάθεση, η απaráμιλλη σκηνική μαστοριά.

Με το "Τέλος καρναβαλιού" ο Goldoni, αποχαιρετώντας τη Βενετία και μαζί ένα μέρος του εαυτού του, δεν γράφει απλώς άλλη μια κωμωδία, αλλά συνθέτει έναν ύμνο στους χυμούς και στην αέναη κίνηση της ζωής.

Το έργο είναι μια κωμωδία καταστάσεων τσεχωφικού ύφους, μια σπουδή στους ανθρώπινους χαρακτήρες, που εκτυλίσσεται μια όμορφη νύχτα του καρναβαλιού όταν ο υφαντουργός Ζαμαρία παραθέτει ένα δείπνο στους φίλους και συνεργάτες, τους οποίους συνδέει δυνατή φιλία. Οι καλεσμένοι ανήκουν στη συντεχνία των υφαντουργών, όπου ο καθένας συμπληρώνει τον άλλον, όπως ακριβώς συμβαίνει και στον κόσμο του θεάτρου.

Τα ζευγάρια διασκεδάζουν, ξεδιπλώνοντας τα αισθήματα και τις ανασφάλειές τους, απολαμβάνοντας την τελευταία νύχτα του καρναβαλιού.

Η ταυτότητα της παράστασης

Μετάφραση-Σκηνοθεσία: Βασίλης Παπαβασιλείου

Σκηνικά-Κοστούμια: Marie-Noel Semet

Μουσική: Θοδωρής Αμπαζής

Χορογραφία: Σεσίλ Μικρούτσικου

Φωτισμοί: Θέμης Μουμουλίδης

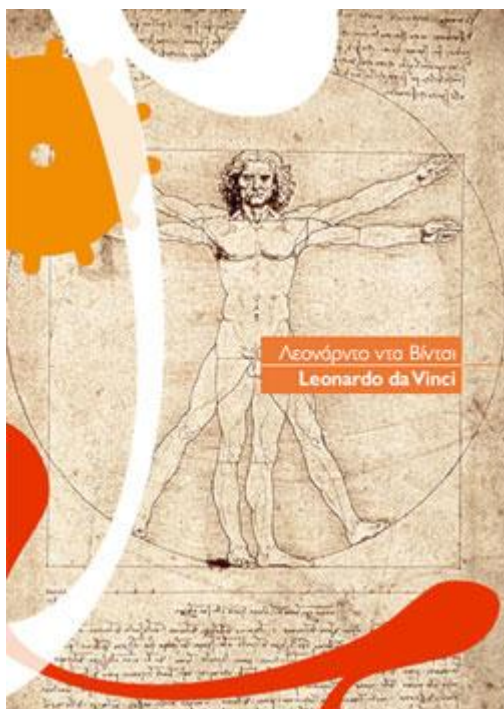
Ερμήνευσαν (με αλφαβητική σειρά): Κώστας Γαλανάκης, Γεράσιμος Γεννατάς, Θοδωρής

Γράμψας, Θόδωρος Κατσαφάδος, Διώνη Κουρτάκη, Κατερίνα Λέχου, Αλεξάνδρα

Σακελλαροπούλου, Σοφία Σεϊρλή, Μαριάνθη Φωτάκη, Λυδία Φωτοπούλου κ.α.

ΠΑΤΡΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ 2006

(LEONARDO DA VINCI ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ)

Η Πάτρα κέρδισε το στοίχημα και άνοιξε στις 10 Ιανουαρίου 2006 το πρόγραμμα των εκδηλώσεών της ως Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης με τη μεγάλη έκθεση "Λεονάρντο ντα Βίντσι, Εφευρέτης και Επιστήμονας". Ο επισκέπτης της έκθεσης βρέθηκε μπροστά σε περισσότερα από 150 σχέδια και πρωτότυπα μοντέλα εφευρέσεων του Λεονάρντο, που παρουσιάζονταν για πρώτη φορά στην Ελλάδα και καταδείκνυαν την εντυπωσιακή σχέση ανάμεσα στην τέχνη, την επιστήμη, την τεχνική και την τεχνολογία. Η έκθεση εγκαινιάστηκε στις 10 Ιανουαρίου και διήρκησε ως τις 2 Απριλίου στον εκθεσιακό χώρο "Λαδόπουλος".

Η έκθεση περιλάμβανε τρεις κατηγορίες αντικειμένων που αλληλοσυμπληρώνονται και δίνουν

την συνολική εικόνα του έργου του Λεονάρντο ως εφευρέτη και επιστήμονα σε επτά ενότητες: Ανατομία, Αρχιτεκτονική-Οχυρώσεις, Γέφυρες-Κανάλια, Χρονόμετρα, Πτητικές Μηχανές, Στρατιωτικές Μηχανές, Γεωμετρία-Τεχνολογία. Παρουσίαζαν την ενοραματική σκέψη της πιο σημαντικής προσωπικότητας της ευρωπαϊκής αναγέννησης και τις

εφαρμογές της στην πραγματικότητα του 21ου αιώνα.

Τα μοντέλα της έκθεσης, που όλα τίθονταν σε λειτουργία, βασίζονταν στα σχέδια και κάλυπταν όλες τις κατηγορίες εφευρέσεων του Λεονάρντο. Είχαν κατασκευαστεί σύμφωνα με αυστηρές προδιαγραφές, αποκλειστικά και μόνο με υλικά που θα μπορούσε να έχει στη διάθεσή του ο Λεονάρντο, και ξεχωρίζουν για το μέγεθός τους. Ενδεικτικά, το μοντέλο της γέφυρας που είχε σχεδιάσει ο Λεονάρντο για να ενώσει τον Κεράτειο κόλπο έχει μήκος 8 μέτρα.

Τα πολλά σχέδια της έκθεσης αποτελούν τον κορμό μιας από τις τρεις συλλογές επίσημων ομοιοτυπιών αντιγράφων που κυκλοφορούν σε όλο τον κόσμο. Η έκθεση ολοκληρώθηκε με 12 οθόνες αφής στις οποίες παρουσιάζονταν

οπτικοακουστικά προγράμματα που περιέχουν 8.000 εικόνες και αναφέρονταν σε όλες τις κατηγορίες εφευρέσεων του Λεονάρντο. Τα προγράμματα αυτά, μετά την Πάτρα, εγκαταστάθηκαν στο αφιερωμένο στον Ντα Βίντσι Μουσείο του Κλου, τόπο θανάτου και ταφής του. Επίσης συνοδεύονταν από ταινία που παρουσίαζε τη ζωή και το έργο του Λεονάρντο.

Η έκθεση μεταφέρθηκε στην Πάτρα από τον πρώτο σε επισκευσιμότητα εκθεσιακό χώρο της Ελβετίας, την διάσημη Fondation Gianadda, που διοργάνωσε την έκθεση των εικόνων του Σινά σε συνεργασία με το Metropolitan Museum της Νέας Υόρκης. Η Μαρούχ Ταραπόρ, αναπληρώτρια διευθύντρια του Metropolitan και υπεύθυνη για τη διοργάνωση των μεγάλων εκθέσεων, είχε δηλώσει για την έλευση της έκθεσης "Λεονάρντο ντα Βίντσι, Εφευρέτης και Επιστήμονας" στην Πάτρα - Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης: "Πρόκειται για ένα σημαντικό γεγονός που εκτός των άλλων, αποτελεί υπόδειγμα του σύγχρονου τρόπου οργάνωσης και παρουσίασης εκθέσεων. Το αντικείμενό της είναι ιδανικό για μια τέτοια διοργάνωση". Επιμελητής της έκθεσης

Λεονάρντο στην Πάτρα θα είναι ο ίδιος ο δημιουργός της, ο Dr. Otto Letze, διευθυντής από το 1990 του Ινστιτούτου Πολιτιστικών Ανταλλαγών που εδρεύει στη Γερμανία. Ο Dr. Letze έχει διοργανώσει περισσότερες από 60 διεθνείς εκθέσεις σε 200 Μουσεία όλου του κόσμου. Η έκθεση "Λεονάρντο ντα Βίντσι, Εφευρέτης και Επιστήμονας" έχει παρουσιαστεί σε μεγάλους εκθεσιακούς χώρους της Ευρώπης (Γερμανία, Ιταλία, Ελβετία κλπ.) συγκεντρώνοντας περισσότερους από 1.000.000 επισκέπτες.

ΠΑΤΡΑ-ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ 2006

(ΜΑΣΚΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ: ΟΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ)

Το Νοέμβριο του 2005 είχαν συγκεντρωθεί στην Πάτρα 50 περίπου από τους σπουδαιότερους γελοιογράφους από την Ευρώπη, την Αμερική και την Ελλάδα και δημιούργησαν πρωτότυπα σκίτσα εμπνευσμένα από την αρχαιοελληνική μυθολογία και τη σύγχρονη πολιτική σκηνή, με πρωταγωνιστή τη μάσκα. Το 2006, η Πάτρα Πολιτιστική Πρωτεύουσα, παρουσίασε τη δουλειά των καλλιτεχνών αυτών κατά την περίοδο του Καρναβαλιού σε μια υπαίθρια έκθεση στον πεζόδρομο του Αγίου Νικολάου (από 21 Ιανουαρίου έως 5 Μαρτίου του 2006).

Οι 56 γελοιογράφοι που συμμετείχαν στην έκθεση σκίτσαραν για τα εγκυρότερα και μεγαλύτερα έντυπα του κόσμου και της Ελλάδας. Ορισμένες γελοιογραφίες τους είχαν

μεγεθυνθεί σε γιγαντοαφίσες και είχαν αναρτηθεί σε κομβικά σημεία της Πάτρας, ώστε η ιδιότυπη τέχνη τους να κοσμεί την πόλη.

Οι ξένοι γελοιογράφοι που συμμετείχαν στο εργαστήρι το Νοέμβριο ήταν οι εξής: Tom Janssen (Ολλανδία), Riber Hansson (Σουηδία), Martyn Turner (Ιρλανδία), Jens Hage (Δανία), Feggo (Felipe Galindo, ΗΠΑ), Roger Penwill (Μ. Βρετανία), Peter Nieuwendijk (Ολλανδία), Ferdinand Guiraud (Γαλλία), Florin Balaban (Λουξεμβούργο), Gianni Allegra (Ιταλία), Ivailo Tchvetkov (Βουλγαρία), Adam Korpak (Φιλανδία), Juli Sanchis (HARCA, Ισπανία), Dushan Reljic (Σερβία), Marlene Pohle (Γερμανία), Antonio Moreira Antunes (Πορτογαλία), Florian Doru Crihana (Ρουμανία), Xaquín Marin Formoso (Ισπανία), Andy Davey (Βρετανία), Dave Brown (Βρετανία), Robert Rousso (Γαλλία), Maurice Zabuski (Γαλλία), Bob Vincke (Βέλγιο).

Σκίτσα τους έστειλαν επίσης οι: Marco De Angelis (Ιταλία), Steve Bell (Βρετανία), Jacek Wozniak (Γαλλία), Giovanni Sorcinelli (Ιταλία).

Οι Έλληνες γελοιογράφοι που συμμετείχαν στο εργαστήρι ήταν: Τάσος Αναστασίου,

Κώστας Βλάχος, Σπύρος Δερβενιώτης, Γιάννης Δερμεντζόγλου, Γιάννης Δρανής, Πέτρος Ζερβός, Γιάννης Ιωάννου, Γιάννης Καλαϊτζής, Μιχάλης Κουντούρης, Ηλίας Μακρής, Πάνος Μαραγκός, ΒΑΣ (Βασίλης Μητρόπουλος), Solour (Αντώνης Νικολόπουλος), Έφη Ξένου, Σπύρος Ορνεράκης, Βασίλης Παπαγεωργίου, Βαγγέλης Παυλίδης, Ανδρέας Πετρουλάκης, Στάθης, Βαγγέλης Χερουβείμ.

Έστειλαν επίσης σκίτσα τους οι: Κώστας Γρηγοριάδης, Νίκος Ζήκος, Διογένης Καμμένος, Κώστας Κουφογιώργος, Λογο (Γιάννης Λογοθέτης), Κώστας Μητρόπουλος, Τάσος Τζελάτης, Δημήτρης Χατζόπουλος, Βασίλης Χριστοδούλου.

Ο GIOVANNI MAURIELLO ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ

Η πανδαισία από ένα ταξίδι στη μουσική παράδοση από το χθες ως το σήμερα, με την φημισμένη ομάδα του Giovanni Mauriello della Nouva Compagnia di Canto Popolare είχε συνεχιστεί στην πλατεία Ελευθερίας. «Στα χνάρια της Παρθενωπής» ήταν ο τίτλος της μουσικής παράστασης που συνεπήρε το κοινό, αφού μετέφερε με μαγικό τρόπο τη λαϊκή μουσική της Ν.Δ Ευρώπης μέσα από ένα τρελό πανηγύρι ήχων, χρωμάτων, χορού και θεατρικών δρώμενων.

Ο ιδιοφυής Giovanni Mauriello με την Nuova Compagnia Di Canto Popolare δημιούργησαν μια ανεπανάληπτη ατμόσφαιρα υπαίθριας παράστασης με γνήσια λαϊκά ακούσματα, σμίγοντας τους ρυθμούς από τις κλασικές ναπολιτάνικες μπαλάντες με

κρουστά, τις σικελικές ταραντέλες με σύγχρονους ήχους που ερμηνεύονταν με νεωτεριστική διάθεση, σε μια επιτυχημένη συνύπαρξη παλαιού και νέου.

Οι μουσικοί έπαιζαν παραδοσιακά όργανα, τραγουδούσαν, χόρευαν, δίνοντας στο τραγούδι θεατρικότητα και έρχονταν σε άμεση επικοινωνία με το κοινό. «Στα χνάρια της Παρθενωπής» μεταφέρθηκε ο ανεπανάληπτος ρυθμός του ναπολιτάνικου τραγουδιού, αναμειγμένος από στοιχεία της Ελληνικής, Αραβικής και Τουρκικής μουσικής, όπου οι σύγχρονες ερμηνείες και η θεατρικότητα της παράστασης μετέφεραν το κοινό στα σοκάκια της Νάπολης.

«ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΣΚΑ FALLIMENTO»

Θεατρική παραγωγή σταθμό, για την Ενότητα Καρναβάλι του Καλλιτεχνικού Προγράμματος «Πάτρα 2006», αποτέλεσε παραγγελία του Οργανισμού «Η Τελευταία Μάσκα, Fallimento», που ανέβηκε σε παγκόσμια πρώτη στις 15 Φεβρουαρίου στην θεατρική σκηνή του ανακαινισμένου Παλαιού Πτωχοκομείου.

Στις τέσσερις παραστάσεις (15 έως 18) το κοινό είχε γεμίσει ασφυκτικά το θέατρο και είχε συγκλονιστεί από την σκηνοθετική οπτική του μάγου του θεάτρου Θόδωρου Τερζόπουλου, που θεατροποίησε με εντυπωσιακό τρόπο το έργο του Κώστα Λογαρά, αλλά και από την εξαιρετική ερμηνεία των ηθοποιών του διεθνούς φήμης θεάτρου «ΑΤΤΙΣ».

Μέρες Καρναβαλιού το πάθος και η ένταση, η ανατροπή και το παράλογο. Ξετυλίγεται εντέλει η ίδια η ιστορία της πόλης, η κρυφή ζωή της, οι σκοτεινές της ρίζες, τα υπόγεια ρεύματα που τη διαπερνούν και αρδεύουν μυστικά τον πιο βαθύ πυθμένα. Όλα εκείνα που εξυφαίνονται στα σκότη: ανομολόγητες επιθυμίες, πάθη και μίση και έρωτες. Ούτως ή άλλως, στις παννυχίδες του Διονύσου, η τάξη των πραγμάτων διασαλεύεται και η πόλη αποκαλύπτει το άλλο της πρόσωπο. Ή μήπως πρόκειται για τις δύο όψεις μίας και μόνης οντότητας; Αργότερα, στο πρώτο φως, όλα θα έχουν ξεχαστεί και η τάξη θα έχει αποκατασταθεί.

Η «Τελευταία μάσκα» είναι μια θεατρική ωδή πάνω στην ιστορία της Πάτρας με τη μορφή πολύπτυχου χορικού, όπου τις φωνές της πόλης μοιράζονται οι ηθοποιοί προσπαθώντας να βρουν την ταυτότητά της, ερμηνεύοντας τις φωτεινές και τις σκοτεινές πλευρές της ιστορικής της διαδρομής, καθώς και πραγματικές ιστορίες, όπως την ιστορία της στοιχειωμένης Πατρινέλλας. Τελικά, προσπαθούν όλοι, ως κομμάτια και δυναμικές αυτής της πόλης, να περάσουν στη συμφιλίωση και στην υπέρβαση.

Καθώς το Καρναβάλι φτάνει στο απόγειό του, μια ομάδα καρναβαλιστών καλεί την Πατρινέλλα, το στοιχείο της πόλης, να έρθει από τον Κάτω Κόσμο, να μιλήσει για τα περασμένα και να χαρίσει στην πόλη την προστασία της.

Το Ξωτικό αρχίζει να αφηγείται μια ιστορία για τα ανθρώπινα πάθη. Κάποτε, στην παραφορά του Καρναβαλιού, η Πατρινέλλα αφέθηκε στο παράνομο πάθος της για έναν άντρα. Όταν όμως η τρέλα της γιορτής καταλάγιασε, ο εραστής της την εγκατέλειψε κι εκείνη για να τον εκδικηθεί πήρε το παιδί του, το οδήγησε πάνω στο κάστρο και εκεί το σκότωσε. Οι κάτοικοι έμαθαν την πράξη της, τη διέσυραν, την έκαναν τον αποδιοπομπαίο τράγο των κριμάτων τους, την καταδίκασαν σε θάνατο. Την τελευταία νύχτα του Καρναβαλιού την έριξαν στην πυρά. Λίγο πριν παραδοθεί στις φλόγες, η Πατρινέλλα – σκοτεινή θεά του '60, άραχλο πνεύμα, μοιχαλίδα Μιχαλίτσα, βγάζει τη μάσκα και ξεσκεπάζει τους επικριτές της, παρουσιάζει τους «αναμάρτητους» σε όλο τους το μεγαλείο. Τους σέρνει τα «εξ αμάξης», κριτικάρει την πολιτική και κοινωνική ζωή της πόλης, τη συμπεριφορά των ανθρώπων της. Ο παραληρηματικός, αφαιρετικός λόγος της συνδέει τη σύγχρονη Πάτρα με το παρελθόν της, αποκαλύπτει τα πολλά πρόσωπά της – ακόμα και τις «σκοτεινές» πλευρές της, παρουσιάζει σχεδόν τρυφερά τα τρωτά της σημεία. «Μ' αυτόν τον τρόπο εντέλει φωτίζεται το πρόσωπο της πόλης. Άλλωστε αυτήν ακριβώς την εναγώνια προσπάθεια αυτοσυνειδησίας ικανοποιούσε ανέκαθεν η καρναβαλική γιορτή». Όπως ο Καρνάβαλος την τελευταία νύχτα έτσι κι η Πατρινέλλα θυσιάζεται για να εξαγνιστεί η πόλη. Γίνεται ο αρχαίος «φαρμακός» που αίρει τη διχοτόμηση και τις αμαρτίες όλων μας.

Η παράσταση έφερε τις υπογραφές στην Μουσική του Βιάτσεσλαβ Σουντάκοφ στα Σκηνικά – Κοστούμια του Αλέξανδρου Κόκκινου, στην Δραματουργική Συνεργασία των Τόρστεν Ίσραελ, Κώστα Αρβανιτάκη, στο Φωτισμό των Θεόδωρου Τερζόπουλου, Κωνσταντίνου Μπεθάνη, Παναγιώτη Ψύχα.

Έπαιξαν: Τάσος Δήμας, Μελέτης Ηλίας, Σάββας Στρούμπος, Νικηφόρος Βλάσης, Ιπποκράτης Δελβερούδης, Αντώνης Μυριαγκός, Μιλτιάδης Φιορεντζής

«Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ COMMEDIA DELL ARTE»

Την παράσταση «Η ιστορία της commedia dell arte» είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει το θεατρόφιλο κοινό στις 21 και 22 Φεβρουαρίου του 2006 στο Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων». Η γέννηση, εξέλιξη, παρακμή και αναγέννηση της ιταλικής «Commedia dell arte», από τον 15ο έως τον 18ο αιώνα, δόθηκαν μέσα από πρωτότυπο κωμωδιακό λόγο, που απόδωσαν οι ηθοποιοί της θεατρικής ομάδας «Centro Nazionale

Teatrale», με την υπογραφή του σκηνοθέτη και ηθοποιού Sergio Pisapia Fiore, ενώ υπήρξαν ελληνικοί υπέρτιτλοι.

Το συγκεκριμένο έργο ήταν, στην ουσία του, ένα είδος «θεατρικού ντοκιμαντέρ» αποτελούμενο από μια συλλογή γνήσιων θεατρικών καμβάδων, που πλαισιώνονταν από κάποιες σύντομες διδασκαλικές επεξηγήσεις, εξιστορώντας την ιστορία της Κομέντια ντελ' Άρτε κατά την διάρκεια των τριών αιώνων της εξέλιξης της, από το τέλος δηλαδή του 1400 έως την αναδιάρθρωση του Γκολντόνι.

Οι χαρακτηριστικές «μάσκες» του ιταλικού Κωμικού Θεάτρου πάνω απ' όλα αποτελούν έναν ιδιαίτερο τρόπο σκέψης. Κάθε μια από αυτές συνιστά ιστορικό στοιχείο που μας κληροδότησαν οι διεργασίες μεταβολής και εξέλιξης της ίδιας της παράδοσης. Αντιπροσωπεύουν την ανθρώπινη ανησυχία, το αίνιγμα, είναι χαρακτήρες που υπερβαίνουν τα λογοτεχνικά πλαίσια και παρουσιάζονται ως καθολικά ανθρώπινα

πρότυπα, αποτελώντας σύνθετη σκιαγράφηση των ψυχολογικών και κοινωνικών ιδιαιτεροτήτων του ανθρώπου, της εσωτερικής του διαμάχης και της ιδιαιτερότητας των εκάστοτε ιστορικών συγκυριών.

Οι μάσκες είναι κυρίως ένας τρόπος σκέψης, αυτός της μεταμφίεσης και του συμβολισμού. Αφορούν στο αίνιγμα και συνίστανται από μαγεία, ψυχολογικές και κοινωνικές μετατροπές της ανθρώπινης ύπαρξης. Οι χαρακτήρες της *commedia dell' arte* φορούσαν το προσωπείο τους και αντιπροσώπευαν τύπους ανθρώπων: τον τσαρλατάνο γιατρό, τον έξυπνο υπηρέτη, τον νέο εραστή, την άτακτη υπηρέτρια κ.α. Η *commedia dell' arte* δεν ήταν μόνο μία περίοδος της θεατρικής δημιουργίας, αλλά και ένας τρόπος να ξαναζήσουμε όλα τα κοινωνικά και πολιτιστικά θέματα που ήταν τα βαθύτερα συστατικά της ιστορίας της Ιταλίας και της Ευρώπης» γράφει χαρακτηριστικά Sergio Pisapia Fiore.

Το κάθε πρόσωπο διηγείται μια πολύπλοκη εσωτερική πραγματικότητα και περιγράφει τον άνθρωπο, τις αντιλήψεις του και την στάση του απέναντι στον εαυτό του και το κοινωνικό σύνολο. Η αναφορά στην Κομέντια ντελ' Άρτε δεν αποτελεί αποκλειστικά αναδρομή σε μία συγκεκριμένη στιγμή της θεατρικής παράδοσης. Πολύ περισσότερο αποτελεί ανάδειξη των ιδιαίτερων κοινωνιολογικών, λαογραφικών και πολιτιστικών πτυχών που συνυφαίνουν τον ιστορικό ιστό όχι μόνο της χώρας μας, αλλά και ολόκληρης της Ευρώπης.

Στο δύσκολο εγχείρημα ολοκληρωμένης παρουσίασης της ιστορίας της *Commedia dell'Arte*, ο Pisapia Fiore, με μοναδική γνώση και ευαισθησία ανθολόγησε αντιπροσωπευτικές ιστορίες της *Commedia* και τις διάνθησε με μικρά έξυπνα ιντερμέδια,

όπου ο ίδιος ως αφηγητής παρουσίαζε συνοπτικά το θεατρικό αυτό είδος που κυριάρχησε στην Ιταλία έως τον 18ο αιώνα.

Ο Sergio Pisapia Fiore ίδρυσε την ομάδα CentroNazionale Teatrale το 1988. Η οικογένειά του έχει ιστορία διακοσίων χρόνων στο ιταλικό θέατρο, και ο ίδιος είναι κατεξοχήν άνθρωπος του θεάτρου (ηθοποιός, ιδρυτής θεατρικών ομάδων παραγωγός και σκηνοθέτης), παρόλο που έχει δουλέψει και για τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Το 1992 έγινε καλλιτεχνικός διευθυντής του Centro Nazionale Teatrale και έκτοτε σκηνοθετεί γι' αυτό (Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας, Έξι πρόσωπα ζητούν συγγραφέα κ. α.)

Παράλληλα με τις παραστάσεις, ο Sergio Pisapia Fiore σε συνεργασία με το τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών έδωσε μια διάλεξη με θέμα την commedia dell' arte σε φοιτητές του Τμήματος, στο θέατρο «Απόλλων» στις 22 Φεβρουαρίου.

«ΣΤΑ ΧΝΑΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΩΠΗΣ»

«Στα χνάρια της Παρθενωπής» είναι ο τίτλος της μουσικής παράστασης από την ομάδα του Giovanni Mauriello della Nuova Compagnia di Canto Popolare, που ιχνηλατεί τον λαϊκό πολιτισμό της Ν.Δ. Ευρώπης μέσα από την μουσική παραγωγή του, με προεξάρχουσα την μουσική κουλτούρα και τις επιρροές της Νοτιοδυτικής Ιταλίας. Την συγκεκριμένη ομάδα που εμφανίστηκε για πρώτη φορά στην Πάτρα, παρακολούθησε το κοινό στις 20 και 21 Φεβρουαρίου του 2006 στο πλαίσιο του Καλλιτεχνικού Προγράμματος «Πάτρα 2006».

Το Καλλιτεχνικό Πρόγραμμα αγκαλιάζοντας τον λαϊκό πολιτισμό της Ευρώπης, επέλεξε μέσα από «Τα χνάρια της Παρθενωπής» ένα εντυπωσιακό ταξίδι στην μουσική παράδοση που είχε αρχίσει στις 8:30 μ. μ. στην πλατεία Ελευθερίας την καρδιά των προσφυγικών τη συνοικία της πόλης που έχει συνδέσει το όνομα της με την παραγωγή λαϊκού πολιτισμού.

Στις δύο παραστάσεις παρουσιάζονταν μέσα από ένα τρελό πανηγύρι ήχων, χρωμάτων, χορού και θεατρικών δρώμενων η πορεία της μουσικής κουλτούρας από το απώτερο παρελθόν ως το σήμερα. Η ατμόσφαιρα των υπαίθριων παραστάσεων είχε την αμεσότητα των λαϊκών ακουσμάτων, αφού είναι γνωστό πως ο Giovanni Mauriello με την Nuova Compagnia Di Canto Popolare ξέρουν να παντρεύουν τις κλασικές ναπολιτάνικες μπαλάντες με κρουστά, μουσικές από τα βάθη των αιώνων, σικελικές ταραντέλες με σύγχρονους ήχους που ερμηνεύονται με νεωτεριστική διάθεση, σε μια επιτυχημένη συνύπαρξη παλαιού και νέου.

Οι μουσικοί παίζουν παραδοσιακά όργανα, τραγουδάνε, χορεύουν, δίνουν στο τραγούδι θεατρικότητα και έρχονται σε άμεση επικοινωνία με το κοινό. «Στα χνάρια της Παρθενωπής», συνυπάρχουν όλες οι τοπικές κουλτούρες.

Η παράδοση του ναπολιτάνικου τραγουδιού, εμπλουτισμένη με στοιχεία της Ελληνικής Αραβικής και Τουρκικής μουσικής ζωντανεύει μέσα από σύγχρονες ερμηνείες και την παράλληλη χρήση θεατρικών στοιχείων και μεταφέρει το κοινό στα σοκάκια της Νάπολης.

Σημείωση: Οι Έλληνες της Κύμης και της Χαλκίδας ίδρυσαν την Παρθενόπη τον 8ο αιώνα π.Χ. στο νότιο τμήμα της ιταλικής χερσονήσου. Το 450 π.Χ. οι Αθηναίοι ίδρυσαν σε μικρή απόσταση τη δική τους αποικία, ονομάζοντάς την, κατ' αντιπαράθεση με την Παρθενόπη, Νεάπολη.

Παμπατραϊκός Και Πολιτιστική

Στο πλαίσιο της αρωγής του τοπικού δυναμικού στις δράσεις και τις εκδηλώσεις του Οργανισμού «Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης Πάτρα 2006» » σε τοπικό και όχι μόνο επίπεδο, εντάσσονταν και η αθλητική ομάδα ο ΠΑΜΠΑΤΡΑΪΚΟΣ.

Συγκεκριμένα η αθλητική ομάδα ΠΑΜΠΑΤΡΑΪΚΟΣ συνοδευόμενη από τον πρόεδρο της κ. Γιώργο Αστερή, σε επίσκεψή της στην πόλη των Χανίων, μοίρασε επικοινωνιακό υλικό και ενημέρωσε προσωπικά τον Αντιδήμαρχο κ. Βούρβαχη καθώς και την Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Χανίων τόσο για τις δραστηριότητες και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις του Οργανισμού, όσο και για τον τομέα εθελοντισμού «Πάτρα 2006».

Στην συνέχεια η αθλητική ομάδα μετέβη στο Ρέθυμνο όπου δόθηκε συνέντευξη τύπου στα γραφεία της ΕΠΣ Ρεθύμνου και έγινε αναφορά στα πεπραγμένα και τους στόχους του «Πάτρα 2006», ενώ μοιράστηκε ανάλογο ενημερωτικό υλικό στον πρόεδρο της ΕΠΣ Ρεθύμνου κ. Γ.Σταράκη καθώς και στους εκπροσώπους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης (Υπενθυμίζουμε ότι ολόκληρη η ομάδα του ΠΑΜΠΑΤΡΑΪΚΟΥ άνηκε στους εθελοντές του Οργανισμού).

Αναβολή εκδήλωσης στην Πολιτιστική

Αναβλήθηκαν για το χρονικό διάστημα από 14 έως 18 Ιουνίου 2006 οι παραστάσεις του Εθνικού Θεάτρου Ακροβατών της Κίνας που ήταν αρχικά προγραμματισμένες για το τέλος Φεβρουαρίου 2006.

Ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Οργανισμού Αλέξης Αλάτσης αναγκάστηκε να αποφασίσει την μετάθεση της σημαντικής αυτής εκδήλωσης για τον Ιούνιο, διότι το

Πανεπιστήμιο ανακοίνωσε ότι το θέατρο του Συνεδριακού Κέντρου, όπου είχε αρχικά προγραμματιστεί η εκδήλωση, δεν θα ήταν διαθέσιμο λόγω μη έγκαιρης ολοκλήρωσης των εργασιών αναμόρφωσης.

Η προσπάθεια του Οργανισμού να γίνει η εκδήλωση στο Κλειστό Γήπεδο Τόφαλος, δεν έγινε αποδεκτή από το κινέζικο Καλλιτεχνικό Σχήμα, γιατί το συγκεκριμένο υψηλής ποιότητας θέαμα είχε προετοιμαστεί για θεατρική σκηνή και δεν υπήρχε αρκετός χρόνος προσαρμογής του για παρουσίαση σε Γήπεδο.

Για μία ακόμη φορά ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Οργανισμού ευχαρίστησε την διοίκηση του ΠΕΑΚ για την άμεση ανταπόκριση και προσφορά του Γηπέδου Τόφαλος προκειμένου να διευκολύνει το θεσμό της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας.

Συναυλία... Κινηματογράφου!

Υπό την διεύθυνση του διάσημου μαέστρου Αλέξανδρου Μυράτ η Ορχήστρα της Πάτρας έδωσε δυο μεγάλες συναυλίες στο πλαίσιο της Ενότητας «Καρναβάλι» της «Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης Πάτρα 2006», στις 16 και 17 Φεβρουαρίου, στον Πολυχώρο «Πολιτεία».

Πρόκειται για συναυλίες από επιλεγμένη κινηματογραφική μουσική που απετέλεσαν σταθμό στην ιστορία του κινηματογράφου με έργα των: Bernard Herrmann, Philip Glass, Ennio Moricone, Νίκου Κυπουργού, Toru Takemitsu εμπλουτισμένη με το έργο - παραγγελία του «Πάτρα 2006» στον Σταύρου Λάντσια, με τίτλο «Ημερολόγιο Ονείρων».

Στο Πρώτο μέρος παίχτηκαν έργα των Hermann, Philipp Glass, Κυπουργού, Morricone και Toru Takemitsu. Η μουσική που ακούστηκε ήταν μουσική γραμμένη για διάσημες ταινίες του κινηματογράφου όπως («Ψυχώ», «Ωρες», «Κάποτε στην Αμερική», «Terra Incognita», «Face of an Another»). Στο δεύτερο μέρος ακούστηκε για πρώτη φορά το έργο του γνωστού συνθέτη Σταύρου Λάντσια «Ημερολόγιο Ονείρων», γραμμένο για πιάνο, σαξόφωνο και Ορχήστρα Εγχόρδων που είχε συνθέσει ειδικά για την μεγάλη αυτή συναυλία.

Η μουσική των δύο συναυλιών ανακάλεσε στη μνήμη του κοινού μουσική από συγκλονιστικές ταινίες.

Αναλυτικά: ο Bernard Herrmann έγραψε τη μουσική για την ταινία «Ψυχώ» του Alfred Hitchcock μέσα σε ένα μήνα: 12 Ιανουαρίου – 12 Φεβρουαρίου 1960, με επιδίωξη «να συμπληρώσει την ασπρόμαυρη φωτογραφία με ένα ασπρόμαυρο μουσικό θέμα», για αυτό και χρησιμοποίησε αποκλειστικά ορχήστρα εγχόρδων. Η μουσική του Herrmann επενδύει τις σκηνές της ταινίας κατά τρόπο που ο θεατής να εισάγεται σε μian ατμόσφαιρα

υποσυνείδητου τρόμου. Παρουσιάζει και ενισχύει τις βαθύτερες ψυχολογικές έννοιες της ταινίας με αναφορές στον φεμινισμό, την πατριαρχία και τον καπιταλισμό.

Ο Philip Glass στην ταινία «Οι Ώρες» αποφεύγει να χρησιμοποιήσει μουσικά στυλ που αφορούν στις τρεις χρονικές περιόδους του έργου, συμβάλλοντας έτσι στην αχρονικότητα της ταινίας. Γιατί είναι μια ιστορία που εστιάζει στις επιθυμίες, τις επιλογές, τη μετάνοια και την αποδοχή. Η ταινία αναφέρεται σε τρεις γυναίκες διαφορετικών γενεών και εποχών και πώς οι ζωές τους συνδέονται με το βιβλίο Mrs Dalloway της Βιρτζίνια Γούλφ. Η ορχήστρα – ένα πιάνο και κουαρτέτο εγχόρδων – μεταδίδει μια ήρεμη και μελαγχολική απλότητα. Χαρακτηριστικό το κομμάτι «I'm going to make a cake» με τη δυναμική παρουσία του πιάνου στις χαμηλές οκτάβες. Το μουσικό θέμα της ταινίας αποτελούνταν από απλά ίσως μοτίβα, η διαρκής κίνησή τους, όμως, ήταν επιτυχημένη.

Ο Ennio Morricone συνέθεσε τη μουσική για την ταινία «Κάποτε στην Αμερική» πριν ακόμα ολοκληρωθούν τα γυρίσματά της, λόγω της μεγάλης καθυστέρησης που συνάντησε η συγκεκριμένη παραγωγή. Το θέμα της Ντέμπορας, που θεωρείται από πολλούς το καλύτερό του soundtrack, γράφτηκε αρχικά για άλλη ταινία. Ο σκηνοθέτης, Sergio Leone, δίσταζε να το χρησιμοποιήσει λόγω της ομοιότητάς του με το θέμα της ταινίας «Once Upon a Time in the West» [Κάποτε στη Δύση] του ιδίου. Μέσα από την ιστορία μιας συμμορίας στη Νέα Υόρκη, που εκτείνεται από το 1923 έως το 1968, η ταινία αναφέρεται στη βία και την προδοσία, τον έρωτα, το χρόνο και τη μνήμη. Η ταινία απογειώνεται στις σκηνές που απουσιάζει ο διάλογος και πρωταγωνιστούν τα έγχορδα, ενώ ο ήρωας αναπολεί το παρελθόν και οραματίζεται το μέλλον του μέσα σε ένα παραισθητικό όνειρο.

Για την ταινία Terra Incognita (Άγνωστη Χώρα) που σκηνοθέτησε το 1994 ο Γιάννης Τυπάλδος, ο Νίκος Κυπουργός γράφει μια «κινηματογραφική» όντως μουσική, η οποία διαπερνά με τρόπο χρηστικό αλλά και απόλυτα μουσικό το όλο έργο. Αξίζει να σημειωθεί ότι στην ηχογράφηση της μουσικής αυτής συμμετείχε και η Ορχήστρα Πατρών υπό τη διεύθυνση του Δημήτρη Μποτίνη. Να θυμίσουμε πως η ταινία αναφέρεται σε μια φανταστική περιπέτεια με πρωταγωνιστή έναν συγγραφέα, ο οποίος εγκαταλείπει την εκούσια απομόνωσή του με σκοπό να ερευνήσει τα αίτια του θανάτου ενός φίλου του, επίσης συγγραφέα. Η «έξοδος» του αυτή σημαίνει τον επαναπροσδιορισμό της σχέσης με τον εαυτό του και τους γύρω του.

Η ταινία «Face of Another» (Το Πρόσωπο ενός Άλλου) είναι η τρίτη συνεργασία του σκηνοθέτη Hiroshi Teshigahara με τον συνθέτη Toru Takemitsu. Ήρωάς της ένας

άνδρας «θαμμένος ζωντανός πίσω από μάτια χωρίς πρόσωπο». Για την ταινία, που πραγματεύεται τη φευγαλέα φύση της ταυτότητας και την αγωνία από την απουσία της, ο Toru Takemitsu υιοθετεί τη διαλεκτική ανάμεσα σε γλυκές, μελαγχολικές μελωδίες και πειραματικά απόκοσμα μοτίβα. Αξίζει να σημειωθεί ότι σε έναν μικρό ρόλο εμφανίζεται και ο ίδιος, για μοναδική φορά στον κινηματογράφο.

Τέλος, με το έργο του συνθέτη Σταύρου Λάντσια « Ημερολόγιο Ονείρων» που αποτελεί το δεύτερο μέρος των συναυλιών, το κοινό ανέτρεξε μέσα από το έργο σε μνήμες παλιές αλλά και πρόσφατες κι έτσι να βιώσει ένα μουσικό «ημερολόγιο». Ξεφυλλίζοντάς το οι ακροατές ταξίδεψαν στον κόσμο του συνθέτη, δημιουργώντας ταυτόχρονα τις δικές τους εικόνες. Χαρακτηριστικοί είναι μερικοί τίτλοι του έργου: Το ποτάμι του χρόνου, Άγνωστη χώρα, Χορός με τον άνεμο.

Σολίστ: Δημήτρης Χουντής, σοπράνο σαξόφωνο Πιάνο: Σταύρος Λάντσιας.

Παράσταση... "ΠΑΡΩΔΙΑ"

Ο θίασος ΠΑΡΩΔΙΑ του Καρναβαλικού Κομιτάτου συνεχίζοντας την καρναβαλική του πορεία ετοίμασαν το έργο «Φοντενεμπλό από τον Ομπλό». Ένα θέατρο έρημο που χρησιμοποιείται πλέον ως μουσειακός χώρος είναι στοιχειωμένος από την πάλαι ποτέ αίγλη του.

Οι ηθοποιοί καλούνται να αναβιώσουν με έναν ιδιαίτερο τρόπο την ιστορία, την δόξα και την προσφορά αυτού του χώρου και όχι μόνο μέσα από τα σκέτς αναπτύσσονται διάλογοι μεταξύ ανθρώπων που σχετίζονται με τη τέχνη ή που διεκδικούν ένα ρόλο στα καλλιτεχνικά πράγματα.

Διακωμωδώντας έτσι τον άνθρωπο, την σύγχρονη κοινωνία, αλλά και την Πολιτιστική Πρωτεύουσα έτσι όπως την αντιμετώπισε η Πάτρα.

Οι παραστάσεις διήρκησαν μέχρι και τις 18 Φεβρουαρίου του 2006 στο Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων».

Το κείμενο ήταν του Κωνσταντίνου Μάγνη, η σκηνοθεσία του Ηλία Στεφανόπουλου ενώ τα σκηνικά και η μουσική επιμέλεια ήταν των Ντούλης Δημητροπούλου και Τάκη Σμυρίλιου αντίστοιχα.

ΕΠΙΣΗΜΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ Χ. ΠΡΕΣΣΑ, Α. ΤΟΜΑΡΑ, Δ. ΒΟΥΡΤΣΗ

Επίσημα είχε γίνει η παρουσίαση τριών Πατρινών καλλιτεχνών των οποίων τις εικαστικές προτάσεις φιλοξένησε η Πολιτιστική. Ο Χ. Πρέσσας, η Α. Τομαρά και ο Δ. Βούρτσης έδωσαν ο καθένας το δικό του στίγμα όσον αφορά την καλλιτεχνική τους δραστηριοποίηση μέσα στα πλαίσια του "Πάτρα-2006".

Μετά την μεγάλη απήχηση που είχε σε εθνικό επίπεδο το Circo Da Madrugada / Théâtre Oère - Οι άγγελοι πέφτουν από τον ουρανό , το πρόγραμμα της Πολιτιστικής προχώρησε σε τρεις νέες εικαστικές προτάσεις, οι οποίες, όπως χαρακτηρίστηκαν είχε τονίσει ο κ. Αλάτσης, δεν είναι μόνον έργα Πατρινών καλλιτεχνών αλλά έχουν και σαν κεντρικό τους θέμα Πατρινά δρώμενα και εικόνες-βιώματα της ίδιας της πόλης. Ο ίδιος, επίσης, είχε δώσει έμφαση στην αναγκαιότητα της πόλης για δημιουργία ενός καρναβαλικού μουσείου, στο οποίο θα βρει καταφύγιο όλη η ιστορία του καρναβαλιού-αναπόσπαστο στοιχείο της Πάτρας - και το οποίο θα ήταν μόνιμα προσβάσιμο και επισκέψιμο, χωρίς, ωστόσο, να παραλείπει να ευχαριστήσει τη ΔΕΠΑΠ για τη συνεργασία της.

Αναλυτικά, είχαμε την έκθεση του κ. Χάρη Πρέσσα που εγκαινιάστηκε την Πέμπτη 26/1/2006 στο Παλαιό Αρσάκειο, την έκθεση της κ. Ανθης Τομαρά που εγκαινιάστηκε το 28/1/2006 στους Μύλους του Αγ. Γεωργίου και αυτή του Πατρινού Τεχνίτη και καλλιτέχνη, κ. Δημήτρη Βούρτση που εγκαινιάστηκε στις 30/1/2006 στις παλιές σταφιδαποθήκες του Μπάρρου.

Έγιναν οι εξής δηλώσεις : Χάρης Πρέσσας - "Αν και ο χρόνος δεν ήταν σύμμαχος και πολλά πράγματα έγιναν πολύ πιεσμένα, ωστόσο τα καταφέραμε. Η εμπειρία μου όσον αφορά τη συνεργασία μου αυτή με την πολιτιστική αποτελεί, πλέον, εμπειρία ζωής για μένα.. Τα έργα μου εκτίθενται σ' ένα χώρο που μεταμορφώθηκε πλήρως για τις ανάγκες τις έκθεσης, μέσα στο καλύτερο πραγματικά κλίμα. Όσον αφορά στα μέσα που χρησιμοποιώ είναι κατά βάση φωτογραφικό υλικό 15 χρόνων, το οποίο έχει δεχτεί ειδική τεχνική και προσωπική (χρωματική) επεξεργασία - εικαστικές επεμβάσεις. Το υλικό είναι οπτικό ακουστικό και σαν κύριο θέμα της έχει τα καρναβαλικά δρώμενα, τα οποία όμως, μετουσιώνονται και αγγίζουν ποικίλες εικόνες και συναισθήματα." Ανθή Τομαρά - "Η δουλειά μου είναι μία κατάθεση ψυχής, καθώς έζησα και ζω στο δρόμο της Αγ. Νικολάου και έχω πάρα πολλές προσωπικές μνήμες και βιώματα. Η έκθεση έχει σαν θέμα της την ιστορία του δρόμου αυτού. Η Αγ. Νικολάου είναι σαν ο διάδρομος του σπιτιού μου, μα και ένας δρόμος - άξονας ζωής. Η βιντεοπροβολή κατέχει σημαντικό τμήμα της έκθεσης, αν και είναι ένα μέσο που χρησιμοποιώ για πρώτη φορά. Οι ψίθυροι, οι μυρωδιές, η ζωή μέσα στα χρόνια που έχουν εντυπωθεί στην "ζωτική" σύνθεση αυτού του δρόμου του προσφέρουν μία σημαντική ιδιαιτερότητα. Αυτήν ακριβώς την ιδιαιτερότητα θέλω και γω να περιγράψω, χρησιμοποιώντας όλες τις αισθήσεις - βίντεο (όραση), φωτογραφικό υλικό, φωνές, μουσικές (ακοή) κ. λ. π." Δημήτρης Βούρτσης - Ο ίδιος, με την ακρίβεια και φειδώ των λόγων και την ταπεινότητα που τον διακρίνει, απλά τόνισε: "τα έργα που

εκτίθενται είναι η ιστορία του πατρινού καρναβαλιού, μέσα κυριολεκτικά από τα χέρια των τεχνιτών στα χρόνια που πέρασαν. Λόγια δεν χρειάζονται. Τα έργα έχουν το δικό τους χαρακτήρα και "μιλάν" για λογαριασμό τους. Απλά, ελάτε να τα δείτε. "

Οι άγγελοι πέφτουν από τον ουρανό

Η φαντασμαγορία και η λάμψη από ένα υπερθέαμα που κάνει θραύση σε Ευρώπη και Αμερική δόθηκε στην καρδιά της Πάτρας, στην Πλατεία Γεωργίου Α΄, το Σάββατο 21 και την Δευτέρα 23 Ιανουαρίου στις 8:30 το βράδυ, τον παλμό και την ομορφιά της Τέχνης του Τσίρκου. Η παράσταση της Κυριακής 22 (είχε ακυρωθεί).

Με υψηλού καλλιτεχνικού επιπέδου προδιαγραφές η παράσταση διαδραματίστηκε σε μια ειδική κατασκευή ύψους 16 μέτρων και διαμέτρου 33 μέτρα, σε σχήμα τεράστιας αράχνης, με ζωντανή μουσική και ακροβατικά που κόβουν την ανάσα.

«Οι Άγγελοι πέφτουν από τον ουρανό» ο ονειρικός τίτλος της παράστασης με την σφραγίδα ποιότητας της Γαλλοβραζιλιάνικης συμπαραγωγής του πασίγνωστου Circo Da Madrugada από την Βραζιλία και της Θεατρικής Ομάδας OERE από την Μασσαλία. Μια παράσταση που αποτέλεσε την εντυπωσιακή έναρξη της Ενότητας Καρναβάλι του Καλλιτεχνικού Προγράμματος της Πάτρας Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης 2006 και έκπεμψε το διεθνές στίγμα του θεσμού.

Με την υπογραφή του θρύλου Πιερό Μπιτόν στην Τέχνη του Τσίρκου, το κοινό σε όλο τον κόσμο και εν προκειμένων στην «Πάτρα 2006», «είσπραξε» εν αρχή την έκπληξη, αφού ο Μπιτόν θεωρεί πως: «για την ανανέωση του είδους δεν υπάρχουν όρια στην ανατροπή».

Το κοινό είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει ένα εναέριο μπαλέτο αγγέλων που κατεβαίνουν στην γη και συναντούν κλόουν, ζογκλέρ, μουσικούς, hip-hop χορευτές και άλλους κατοίκους του πλανήτη. Στο τέλος ενώνονταν όλοι σε μια τρελή εναέρια γιορτή. Να επισημάνουμε πως η δημιουργία του συγκεκριμένου τσίρκου από τον μεγάλο Γάλλο Τσιρκόλανο προέκυψε από την πολυετή παραμονή του στην Βραζιλία, κατά την διάρκεια της οποίας στατολόγησε 10 αξιόλογους βραζιλιάνους καλλιτέχνες που τους έφερε μαζί του στην Γαλλία αφού τους μύησε στην Κομέντια ντελ Αρτε και στο χορό και με την ευφυή προσθήκη της ομάδας OERE της Μασσαλίας αντικατέστησε την κλασική τέντα των τσίρκο με ουρανό.

Η πρώτη εμφάνιση του Circo Da Madrugada είχε γίνει τον Δεκέμβριο του 2000 στην Λυών ενώ μύθος του ταξιδεύει τον κόσμο φτιαγμένος με τα σταθερά υλικά του εντυπωσιασμού του κοινού.

«Ένα θέατρο όνειρο» στις σκάλες Γεροκωστοπούλου.

Ένα πρωτότυπο Μουσικό Θέατρο Δρόμου με προβολή στο όνειρο, είχε αρχίσει με σκηνή τις Σκάλες Γεροκωστοπούλου και διήρκησε έως τις 2 Μαρτίου στο πλαίσιο του Καλλιτεχνικού Προγράμματος «Πάτρα 2006.»

«Ένα Θέατρο Όνειρο» ήταν ο τίτλος της μουσικοθεατρικής παράστασης δρόμου, με πρωταγωνιστές γιγάντιες κούκλες μουσικούς και μοναδικό «εμφανή» ηθοποιό τον μαέστρο τους.

Το συγκεκριμένο δρώμενο υλοποίησε μια ιδέα της Ντούλης Δημητροπούλου διαμορφωμένη σε εντυπωσιακή παράσταση, στην οποία εμφανίζονταν μια ορχήστρα με όργανα- ειδικές κατασκευές, τραγουδιστές και πολύ γνωστά ακούσματα με στόχο να προσελκύσουν το ενδιαφέρον του κοινού, ενώ η πρωτοτυπία της εκδήλωσης ήταν οι πανύψηλες κινούμενες και φωτισμένες κούκλες ύψους τρεισήμισι μέτρων, που απεικόνιζαν κούκλες ανθρώπους ή ανθρώπους κούκλες, ζώα, φυτά ή άλλα αντικείμενα που υπακούσαν στην μπακέτα του μαέστρου.

Η παράσταση είχε αρχίσει με την περίεργη πομπή να διασχίζει τους δρόμους της πόλης, αποτελούμενη από την ορχήστρα που «έκπεμπε» δυνατή μουσική από αγαπημένα ακούσματα και την ασυνήθιστη κίνηση των γιγάντιων πλασμάτων να προσκαλούν και να οδηγούν το κοινό να διασκεδάσει μαζί τους στην κεντρική σκηνή -τις Σκάλες Γεροκωστοπούλου –όπου εξελίχθηκε η τελική φάση του δρώμενου. Τον γενικό Συντονισμό και την Επίβλεψη της «γιγάντιας ορχήστρας» είχε κάνει η Ντούλη Δημητροπούλου, την Σκηνοθεσία ο Μίλτος Νίκας και την Μουσική Επιμέλεια ο Σταύρος Παπασταύρου.

ΜΑΓΕΨΑΝ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΤΟ ΔΙΔΥΜΟ ΘΡΥΛΟΣ AIRTO MOREIRA – FLORA PURIM

Με απόηχο τη δόνηση και την μαγεία που αφήνει η Βραζιλιάνικη Jazz στο κοινό, όταν εκφράζεται από τους θρύλους του είδους Flora Purim και Airtto Moreira, σφραγίστηκε το διήμερο 25 και 26 Φεβρουαρίου στο χώρο του κτιρίου Μαραγκόπουλου που είχε ανοίξει τις πύλες του για πρώτη φορά μετά την ανακατασκευή του, για να φιλοξενήσει την συγκεκριμένη συναυλία στο πλαίσιο του «Πάτρα 2006».

Στην κατάμεστη και τις δυο βραδιές αίθουσα με κοινό κάθε ηλικίας, το δίδυμο που καταλαμβάνει την κορυφή της παγκόσμιας μουσικής σκηνής στην Jazz, ενθουσίασε αποδίδοντας κομμάτια σταχυολογημένα από γνωστές μελωδίες σταθμούς στην καριέρα του, αλλά και κομμάτια από την τελευταία δουλειά τους.

Με πλήρη αντιστοιχία της φήμης τους, ο μεγάλος περκασιονίστας Airtto Moreira έδωσε για μια ακόμα φορά στα κρουστά την ψυχή της Βραζιλιάνικης jazz, μεταφέροντας στην αίθουσα την μοναδική μουσική κουλτούρα της Βραζιλίας, ενώ η βασίλισσα όπως διεθνώς χαρακτηρίζουν την Flora Purim για την εκπληκτική σε έκταση 6 οκτάβων φωνή της υπέβαλε και στην Πάτρα την πεμπτουσία της μουσικής υπέρβασης «Ανοίξτε τ' αυτιά σας και θα πετάξετε»

Gumbo jumbo από τους gogmagogs: Μια παράσταση γεμάτη εκπλήξεις

Με μεγάλη επιτυχία είχε πραγματοποιηθεί η πρώτη παράσταση του συγκροτήματος Gumbo Jumbo στο Παλαιό Πτωχοκομείο.

Το καλλιτεχνικό σχήμα Gogmagogs με άφθονη φαντασία και δημιουργικότητα είχε παρουσιάσει μία παράσταση άκρως πρωτότυπη. Συνδυάζοντας χορό, υποκριτική αλλά και των ήχο βιολιών και κοντραμπάσο πρότεινε ένα εναλλακτικό τρόπο για να βιώνουμε μουσικές εμπειρίες. Με αυτόνομα σκέτς οι καλλιτέχνες κατάφερναν να παραστήσουν με το σώμα τους και τις εκφράσεις τους τα μουσικά κομμάτια που εκτελούσαν την ίδια στιγμή.

Άλλοτε παρίσταναν τους χορευτές, άλλοτε τους ηθοποιούς και άλλοτε έπαιζαν ανάμεσα στους έκπληκτους θεατές, κάθονταν δίπλα τους και τους έκαναν πρωταγωνιστές στην ίδια τους την παράσταση. Ένα από τα πιο εντυπωσιακά μέρη της παράστασης ήταν η χρήση του black-light που δημιουργεί στους θεατές οφθαλμαπάτες. Η παράσταση ενθουσίασε το πατρινό κοινό που δεν σταμάτησε να χειροκροτεί ενθουσιωδώς για πολλή ώρα μετά το τέλος της παράστασης.

Μουσική πολλών "αστέρων" στην Πάτρα

Με τους εξάισιους ήχους του βιμπραφονίστα Γκάρυ Μπάρτον και της ορχήστρας Πατρών, γέμισε το συνεδριακό κέντρο του ΑΤΕΙ στην πολύ αναμενόμενη συναυλία που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της "Πάτρα πολιτιστική πρωτεύουσα 2006".

Ο ακατάλληλος για τέτοιου είδους συναυλίες χώρος είχε γεμίσει από Πατρινούς που είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν μια μουσική πανδαισία με μουσικές του Μάικλ Νάιμαν, Θάνου Μικρούτσικου, Ζωρτζ Μπιζέ υπό την διεύθυνση του Αλέξανδρου Μιράτ.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΜΕΡΕΣ ΕΝΑΡΞΗΣ

10 Ιανουαρίου – 21 Ιανουαρίου 2006

Η Πάτρα καλωσόρισε την Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης την 13η Ιανουαρίου. Από τότε και για μία εβδομάδα πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις που σκοπό είχαν τον εορτασμό της φιλοξενίας του Θεσμού. Εκείνες τις ημέρες το κοινό είχε την ευκαιρία, μεταξύ άλλων, να επισκεφθεί την Έκθεση «Leonardo Da Vinci.. Επιστήμονας, Εφευρέτης, Καλλιτέχνης» και να παρακολουθήσει Συναυλία της Συμφωνικής Ορχήστρας Πατρών αλλά και ένα μεγάλο κινηματογραφικό αφιέρωμα.

ΜΕΡΕΣ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ

21 Ιανουαρίου – 5 Μαρτίου 2006

Το Πατρινό Καρναβάλι είναι το σήμα κατατεθέν της πόλης τα τελευταία 170 χρόνια. Στο Πατρινό Καρναβάλι συμμετέχει η συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων της πόλης, γεγονός που το καθιστά συγκριτικό πλεονέκτημα της πόλης. Ακριβώς γι' αυτό τον λόγο αξιοποιήσαμε το Καρναβάλι για να προβάλλουμε την πόλη διεθνώς. Σεβόμενοι την Πατρινή καρναβαλική παράδοση, το πλαισιώσαμε με εξαιρετικής ποιότητας και διεθνούς βεληνεκούς καλλιτεχνικά γεγονότα. Το 2006 δόθηκε έμφαση στα διεθνή χαρακτηριστικά του Πατρινού Καρναβαλιού. Οι πολιτιστικοί φορείς και οι πολίτες ένωσαν τις δυνάμεις τους για την μεγάλη γιορτή του Καρναβαλιού, που για πρώτη φορά είχε τεθεί εντός προσεχτικά οργανωμένου διεθνούς πλαισίου.

ΜΕΡΕΣ ΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

27 Απριλίου – 13 Μαΐου 2006

Η ενότητα αυτή συνέθετε το δυναμικό κομμάτι των Πατρικών ποιητών και λογοτεχνών με καταξιωμένους ξένους και Έλληνες δημιουργούς του χώρου. Συνεκτικός κρίκος ήταν η μουσική που έχει συνδεθεί με την ποίηση, καθώς στην Ελλάδα έχουμε την σημαντικότερη ίσως Σχολή μελοποιημένης ποίησης μετά τον δεύτερο παγκόσμιο Πόλεμο. Κατά την περίοδο αυτή αναπτύχθηκαν συνεργασίες με κάποια από τα πιο γνωστά λογοτεχνικά περιοδικά της Ευρώπης.

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

19 Μαΐου – 4 Ιουνίου 2006

Σκοπός αυτής της ενότητας ήταν να εξετάσει την διαχρονικότητα του Αρχαίου Δράματος και τις σύγχρονες προσεγγίσεις του σε διεθνές επίπεδο. Καλλιτέχνες, της νεότερης κυρίως γενιάς, από την Ελλάδα και το εξωτερικό, είχαν προσκληθεί να αναδείξουν την αντοχή του αρχαίου Δράματος μέσα στον χρόνο, μέσα από παραστάσεις όπου κυριάρχησε το πειραματικό στοιχείο.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΜΟΥΣΙΚΕΣ, ΘΕΑΤΡΟ, ΧΟΡΟ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

8 Ιουνίου – 6 Σεπτεμβρίου 2006

Στην ενότητα αυτή περιλαμβάνονταν μεγάλα μουσικά γεγονότα, θεατρικές παραστάσεις, Χορός και Κινηματογραφικές προβολές, με την συμμετοχή διεθνούς φήμης Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών και σχημάτων. Στόχος ήταν η ευρεία προσέλευση κοινού αλλά και η επί σκηνής ζωντανή επικοινωνία μεταξύ δημιουργών και καλλιτεχνικών ρευμάτων. Μέρος του προγράμματος ταξίδεψε στην ευρύτερη περιοχή της Αχαΐας και των ομόρων νομών.

ΜΕΡΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

1 - 30 Νοεμβρίου 2006

Με κεντρικό άξονα την ζωή και το κήρυγμα του Αγίου Ανδρέα, Πολιούχου της Πάτρας, η ενότητα «Θρησκεία και Τέχνη» ανάδειξε την οικουμενική διάσταση του κηρύγματός του που εκτείνεται από το Εδιμβούργο και την Ρώμη ως την Αγία Πετρούπολη. Παράλληλα με τον κεντρικό άξονα ξεδιπλώθηκαν και άλλες εκδηλώσεις εμπνευσμένες από την Θρησκεία.

ΜΕΡΕΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

1 - 31 Δεκεμβρίου 2006

Η ενασχόληση με τον Πολιτισμό και τα παιδιά αποτελεί επένδυση για το μέλλον. Αυτή ήταν η πρώτη απόπειρα δημιουργίας Παιδικού Φεστιβάλ τέτοιας κλίμακας, στον Ελληνικό χώρο. Ο Θεματικός Κύκλος είχε ταυτόχρονα εκπαιδευτική και καλλιτεχνική διάσταση. Το Φεστιβάλ αυτό αναδείχτηκε σε ένα από τα πιο σημαντικά Φεστιβάλ του είδους του σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

ΜΕΡΕΣ ΛΗΞΗΣ

28, 29, 30 Δεκεμβρίου 2006

Ο αποχαιρετισμός της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας περιλάμβανε εκδηλώσεις που διήρκησαν τρεις ημέρες.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστώ τον κ. Δανελίαν Αρτίν για την πολύτιμη βοήθειά του για την ολοκλήρωση αυτής της εργασίας .Καθώς επίσης και τον κ. Πολυδωρόπουλο Άγγελο για τις σημαντικές πληροφορίες που μου έδωσε σχετικά με την Πολιτιστική Πρωτεύουσα και τον εθελοντισμό.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Τα site: www.patra2006.gr

Wikipedia

www.in.gr

Εφημερίδα Πελοπόννησος

Δήμος Πατρέων

Κεντρικά γραφεία Πολιτιστικής Πρωτεύουσας

Το λεύκωμα " Πάτρα Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης "

Το βιβλίο του Ν. Πολίτη " Το καρναβάλι της Πάτρας "